

6 VELIKI INTERVJU
MATEJ OGOREVC, PLANINSKO
DRUŠTVO DOMŽALE

8 TEMA MESECA
BNI BISTRICA – PODJETNIŠKO
SODELOVANJE

2 AKTUALNO
ODPRTJE AKADEMIJE
NK DOMŽALE

SLAMNIK

**OBČINA
DOMŽALE**

prostor zadovoljnih ljudi

GLASILO OBČINE DOMŽALE

30. NOVEMBER 2017 | LETNIK LVII | ŠTEVILKA 11 | IZDAJA KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA DOMŽALE | CENA 1,09 EUR www.kd-domzale.si/glasilo-slamnik.html

Foto: Iztok Dimc

Športno-glasbeno obarvani 2. december sredi Domžal

Planinsko društvo Domžale pod okriljem komisije za gorske športe Planinske zveze Slovenije in pokroviteljstvom Občine Domžale v soboto, 2. decembra 2017 organizira prvo tekmo evropskega pokala 2017 v lednem plezanju.

Tekmovanje bo na prvi drytooling steni v Sloveniji, namenjeni zimskim treningom plezanja z orodji, na plezalni steni garažne hiše v središču Domžal in pod žarometi.

Evropski pokal je letošnja novost na koledarju lednoplezalnih preizkušenj Mednarodnega združenja planinskih organizacij (UIAA). Tekmovanja bodo primerena tudi za tekmovalce, ki še niso dosegli ravni za svetovni pokal. Tekma EP v lednem plezanju Domžale 2017 bo hkrati tudi sklepna tekma 5. odprtega slovensko-hrvaško-srbskega pokala v lednem plezanju.

Po tekmovalstvu vas na platoju v neposredni bližini plezalne stene čaka še koncert dveh vodilnih slovenskih raperjev ta hip. Nipke in Trkaj sta uigrani dvojec, prijatelja na odru in tudi zasebno. Kot posebni gost se jima bo pridružil tudi Challe Salle.

Lepo vabljeni na oba dogodka. Čarobno naj bo!

Skupaj za boljšo družbo

Česar ne potrebujemo več, ni odpadke, pač pa priložnost, da predmet v enaki obliki uporabi nekdo drug ali pa z manjšimi posegi dobi drugo življenje.

Kot že zadnjih nekaj let so komunalna podjetja v sklopu pobude Skupaj za boljšo družbo pristopila k skupni akciji ob Evropskem tednu zmanjševanja odpadkov, ki poteka zadnji teden v novembru. V tem tednu so v svojem kraju organizirala delavnico oziroma prikaz, kako stare stvari z manjšim popravilom ali dodelavo lahko ponovno uporabimo. V Sloveniji pri preprečevanju nastajanja odpadkov dosegamo vedno boljše rezultate, kljub temu pa zadnji podatki še vedno kažejo, da v povprečju vsak od nas zavrže več kot deset kilogramov še uporabnih predmetov na leto. Med zavrženimi predmeti se pogosto znajdejo še vedno popolnoma uporabna oblačila, modni dodatki, oprema za dom, pohištvo, posoda, igrače in gospodinjinski aparati.

Skupni akciji se je v petek, 24. novembra 2017, pridružilo tudi Javno komunalno podjetje Prodnik, ki je v središču Domžal postavilo prikaz predmetov, ki jih z nekaj obdelave, barve ali nadgradnje lahko ponovno uporabimo. »K sodelovanju smo tokrat povabili tudi Našo trgovin'co iz Domžal, kjer zbirajo rabljena, a dobro ohranjena oblačila, modne dodatke, igrače in knjige ter jih po simboličnih cenah prodajajo v lepo urejeni trgovini, prihodek od prodaje pa namenjajo društvu Verjamem vate, ki združuje starše otrok s telesno ali z duševno motnjo. Poleg tega v njihovi trgovini lahko kupite prikupne in skrbno izdelane predmete iz odpadnega tekstila:

vrečke, odeje, blazine, torbice in hlače,« so o njihovi akciji povedali v Javnem komunalnem podjetju Prodnik. Model potrošnje, ki temelji na odnosu kupi, uporabi in zavrzi, moramo spremeniti in začeti bolj trajnostno naravnano uporabljati predmete, spoštovati izdelke in naravne vire. Ko na primer zavržemo obleko, ki smo se je naveličali, zavržemo tudi vse vire in energijo, ki je bila zanjo uporabljena, in proizvajamo nove odpadke.

MIHA ULČAR

KULTURA

Sabina Burkeljca, knjižničarka

Že kot deklica je padla v svet branja. Spominja se, kako je sedela na tleh sobe, okoli nje pa je bila škatla knjig. Knjige je odpirala ter se potapljala v čudežni svet besed in ilustracij ter se čudila, kako se pisatelji in pesniki igrajo z besedami in kakšne čudovite svetove ustvarjajo ob tem. Pozneje se je zaposlila kot šolska knjižničarka in učiteljica slovenščine na OŠ Rodica, kjer ljubezen do knjig prenaša na mlade. Je tudi prejemnica priznanja slovenske sekcije IBBY promotorjem mladinske književnosti in branja za 2017. **> 22**

ŠPORT

Plesni klub Miki

Plesni klub Miki je v letošnjem letu obeležil 20-letnico delovanja. Poleg njihove plesne šole, kjer poučujejo rekreativni ples že 28 let in letno okoli 1400 plesalcev, imajo v klubu okrog 200 tekmovalcev, ki tekmujejo v več starostnih kategorijah in v različnih tekmovalnih disciplinah. Da gre pri Plesnem klubu Miki za resno in predano delo tako koreografov oziroma plesnih učiteljev kot tudi samih plesalcev, pričajo njihovi rezultati, po katerih posegajo na najvišjih državnih in mednarodnih tekmovanjih. **> 31**

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, **29. decembra 2016.**

Rok za oddajo prispevkov je v četrtek, **14. decembra 2016, do 12. ure.**

Pri vsakem prispevku mora biti jasno razvidno, kdo je avtor prispevka, podpis fotografa in komentar k fotografiji.

Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, zunaj uradnih ur v nabiralniku na stavbi ali na naš e-naslov.

V skladu z Odlokom o javnem glasilu Občine Domžale Slamnik nenaročeni prispevki ne bodo honorirani, končno odločitev o objavi prispevkov in njihovi dolžini pa sprejema uredništvo. Za vsa vprašanja smo vam na voljo na e-naslovu:

urednistvo.slamnik@gmail.com

Z urednico Špelo Trškan se lahko osebno pogovorite v sredo, 13. decembra 2017, med 16. in 17. uro v prostorih Kulturnega doma Franca Bernika Domžale, Ljubljanska cesta 61, Domžale. Prosimo, da svoj prihod obvezno predhodno najavite do 12. decembra 2017 do 12. ure Tini Kušar na telefonsko številko 01 722 50 50.

AKTUALNO

Drage bralke,
dragi bralci,

ker je zadnji teden v novembru posvečen zmanjševanju odpadkov, vas tokrat z naslovno nagovarjamo, da s ponovno uporabo starih predmetov, vsak po svoje prispevamo k boljši družbi. Gre za zavedanje, da česar ne potrebujemo več, ni odpadek, pač pa priložnost, da predmet v enaki obliki uporabi nekdo drug ali pa z manjšimi posegi dobi drugo življenje. Skupni akciji se je v petek, 24. novembra 2017, pridružil tudi Javno komunalno podjetje Prodnik, ki je v središču Domžal postavilo prikaz predmetov, ki jih z nekaj obdelave, barve ali nadgradnje lahko ponovno uporabimo.

V velikem intervjuju smo tokrat dali besedo Mateju Ogorcvu iz Planinskega društva Domžale, ki pod okriljem komisije za gorske športe Planinske zveze Slovenije in pokrovi teljstvom Občine Domžale v soboto, 2. decembra 2017, organizira prvo tekmo evropskega pokala 2017 v lednem plezanju. Poleg povabila k ogledu tekme nam podrobneje predstavi tudi dejavnosti planinskega društva, ki v svoje vrste vabi športnike vseh generacij.

Na področju športa ne moremo mimo slavnostnega odprtja Akademije Nogometnega kluba Domžale, ki bo pomemben mozaik pri razvoju novega rodu domžalskih in slovenskih nogometašev.

»Osnovni cilj Mladinskega nogometnega centra Nogometnega kluba Domžale je ustvariti osebnostno in nogometno zrele nogometaše, ki bodo po končanem mladinskem stažu dorasli poklicnemu igranju nogometa v prvi ekipi Domžal in pozneje tudi na višji ravni v tujini,« so ob odprtju Akademije zapisali v Nogometnem klubu Domžale.

V Temi meseca predstavljamo skupino BNI Bistrica, ki združuje lokalne podjetnike, ki si z medsebojnimi priporočili pomagajo do novih poslovnih priložnosti. Spodbujajo tudi žensko podjetništvo, saj so v novembru pripravili Teden ženskega podjetništva, v času katerega so se lahko predstavile ženske podjetnice.

Na straneh kulture je bila naša gostja Sabina Burkeljca, knjižničarka na OŠ Rodica ter prejemnica priznanja slovenske sekcije IBBY promotorjem mladinske književnosti in branja za 2017. Na straneh športa pa smo se pogovarjali s koreografoma Andražem Mrakom in Anjo Jurič o uspehih plesalcev Plesnega kluba Miki, ki so na letošnjem svetovnem prvenstvu na Češkem priplesali na sam vrh.

V rubriki Okolje pišemo o obnovi vodovodnega in kanalizacijskega sistema v naši občini. Do konca leta bo namreč v občini Domžale obnovljenih 5587 m vodovodnega omrežja. Vrednost del na vodovodnem in kanalizacijskem sistemu v letošnjem letu znaša približno 2.200.000 evrov.

Želim vam veliko radostnih trenutkov v prihajajočih prazničnih dneh,

Špela Trškan,
odgovorna urednica

Pomemben mozaik pri razvoju novega rodu nogometašev

Deveti november 2017 se bo v zgodovino Nogometnega kluba Domžale zapisal z zlatimi črkami. Ravno ob rojstnem dnevu, ko je klub praznoval 97 let, so na Krakovski cesti 18 v Domžalah odprli Akademijo Nogometnega kluba Domžale, ki bo pomemben mozaik pri razvoju novega rodu domžalskih in slovenskih nogometašev.

Slovesnega odprtja Akademije NK Domžale so se poleg predsednika **Staneta Oražma**, **Matjaža Jakliča**, vodje tehničnega sektorja pri Nogometni zvezi Slovenije, župana **Tonija Dragarja**, podžupanje **mag. Renate Kosce**, **mag. Primoža Škofica**, direktorja Srednje šole Domžale, udeležili tudi predstavniki **Avtomoto društva Domžale**, ki je nogometnemu klubu v najem predal svoje prostore, predstavniki podjetji **Esad Mulalić, s. p., MG Inštalaterstvo, Metal Profil in Elpro Križnič**, ki so poskrbeli za temeljito prenavo objekta, **Damir Islamović**, glavni arhitekt obnove, ter člani strokovnega štaba članske zasedbe in nekateri njeni vidnejši nogometaši.

Zgodba o domžalskem nogometu se je začela 9. novembra 1920, ko je tedanji predsednik **Stanko Skok** skupaj z ostalimi pionirji domžalskega nogometa ustanovil Športni klub DISK, zakonitega predhodnika Nogometnega kluba Domžale. Slednji je v zadnjih petnajstih letih postal eden najuspešnejših in najbolje organiziranih nogometnih kolektivov v Sloveniji in tudi širše v regiji.

Vizijo o Mladinskem nogometnem centru NK Domžale je pred petnajstimi leti začel uresničevati predsednik **Stane Oražem**. Ta se je pod strokovnim vodstvom **Mihe Kebeta** hitro razvijal ter postal sinonim za načrtno in kakovostno delo z mladimi nogometaši. Za uradno potrditev tega dejstva je poskrbela Nogometna zveza Slovenije, ki je v zadnjih letih domžalsko nogometno šolo večkrat označila za najboljšo v državi. »Trenutno v Mladinskem nogometnem centru vadi 280 mladih domžalskih nogometnih upov, nad razvojem katerih vsakodnevno bdi kar 22 strokov-

Od leve proti desni: župan Toni Dragar, vodja tehničnega sektorja NZS Matjaž Jaklič, predsednik NK Domžale Stane Oražem, predstavnik AMD Domžale Peter Verbič, direktor Srednje šole Domžale mag. Primož Škofic, Esad Mulalić, eden glavnih izvajalcev del/donator.

Od leve proti desni: tehnični direktor NK Domžale Grega Krmavnar, poslovno finančna direktorica NK Domžale Tina Jeklič, predsednik NK Domžale Stane Oražem in športni direktor NK Domžale Matej Oražem.

no in pedagoško podkovanih trenerjev. Devet naslovov državnega prvaka v kategorijah do 15, 17 in 19 let govori o rezultatski uspešnosti mladinskega centra, ki je pomembna, a ne tudi najpomembnejša. Osnovni cilj Mladinskega nogometnega centra Nogometnega kluba Domžale je ustvariti osebnostno in nogometno zrele nogometaše, ki bodo po končanem mladinskem stažu dorasli poklicnemu igranju nogometa v prvi ekipi Domžal in pozneje tudi na višji ravni v tujini,« so ob odprtju Akademije zapisali v Nogometnem klubu Domžale.

Največ zaslug za ustanovitev Akademije in novo nadgradnjo dela z mladimi ima nedvomno prav predsednik Nogometnega kluba Domžale Stane Oražem, ki je prepričan, da bo nova pridobitev pomembno vplivala na nadaljnji razvoj kluba: »Vsa ideja zasnove Akademije temelji na želji, da v čim večji meri pomagamo mladim nogometašem našega kluba. Ne le nogometno, temveč tudi osebnostno. Odločitev, da uresničimo ta projekt, je večplastna, kakršno je tudi delovanje našega kluba. V tej nameri torej nismo le posnemali evropskih velikanov,

ampak smo želeli dodati nekaj edinstvenega. Zelo smo ponosni, da smo Akademijo tudi uradno odprli, močno pa se veselimo vseh novih rodov nogometašev, s katerimi bomo v prihodnje delali in, ki bodo lahko del obstoja tega projekta. V mlade vlagamo ogromno energije in sredstev, prepričani pa smo, da bomo na ta način v prihodnje le še boljši.«

V NK Domžale so povedali, da je v Akademiji osem sob, ki so posvečene ljudem, ki so zaznamovale zgodovino Nogometnega kluba Domžale, funkcionalno opremljena kuhinja, skupni prostor za druženje in pripadajoče sanitarije. Pretežna večina stanovalcev v Akademiji šolske obveznosti opravlja v

Mladi nadobudni športniki ob ogledu novega mladinskega nogometnega centra

Srednji šoli Domžale, s katero klub že več let zgljedno sodeluje. Enako velja tudi za bližnji restavracijo Park, kjer vsi člani Akademije jedo kosilo in večerjo, ki sta skrbno načrtovana obroka, za kar poskrbi klubski nutricionist. Mladi nogometaši imajo enkrat tedensko na voljo tudi športnega pedagoga, kar je edinstven primer v Sloveniji. Vse usluge so dostopne v neposredni bližini, s čimer se lahko osnovni pogoji za razvoj nogometašev v Domžalah primerjajo s pogoji v največjih evropskih klubih.

MIHA ULČAR
FOTO: MIRO PIVAR

Pet let Medgeneracijskega centra Bistrica Domžale

Medgeneracijski center Bistrica Domžale, hiša prijaznih ljudi, ki živi kot velika družina, praznuje pet let.

V torek, 13. novembra 2017, je minilo natanko pet let, ko so Medgeneracijski center Bistrica v Domžalah naselili prvi stanovalci, kjer jim na jesen življenja nudijo institucionalno varstvo in varovanja stanovanja. Poleg vrhunske oskrbe, prijaznega osebja in številne dodatne ponudbe, ki je na voljo v centru, pa osebje MGC Bistrica skrbi tudi za pestro družabno življenje, ki njihovim stanovalcem polepša dneve.

Tisto jesen pred petimi leti je bil Medgeneracijski center Bistrica Domžale le prazna hiša, potem pa je vanj čisto počasi prišlo življenje. Prišlo je po različnih poteh. Prinašali so ga novi stanovalci, zaposleni, svojci in obiskovalci. Največ energije in življenja pa so začutili ob obiskih in nastopih najmlajših, saj je MGC Bistrica v teh petih letih postal zelo dobro vpet v okolje. Sodelujejo namreč s številnimi lokalnimi organizacijami in društvi, saj se skozi vse leto v njihovem centru prepletajo vezi med vsemi generacijami, obenem pa s skupnimi močmi po-

skrbijo, da se v tem centru vedno kaj dogaja in da ni nikoli dolgčas. S tem pa je v petih letih delovanja MGC Bistrica postal pravi medgeneracijski center.

Peto obletnico delovanja MGC Bistrica so primerno obeležili in to medgeneracijsko, saj so za kulturni program, ki ga je povezovala Darja Oklešččen, poskrbele vse generacije. Na praznovanju so nastopili: otroška folklorna skupina Kulturnega društva Domžale pod vodstvom mag. Damjane Praprotnik, Domžalski rogisti, ženski pevski zbor DU Domžale pod vodstvom zborovodkinje Marike Haler in ansambel Odziv, ki je poskrbel za glasbene užitke po uradnem delu. V programu sta nastopili tudi stanovalki MGC Bistrica Marija Starc, ki je zapela skupaj s hčerko Lidijo Jelovac ob spremljavi moža Lada na kitari, in Vita Leben, ki je prebrala zapis nekdanjega stanovalca Vlada Cenclja o življenju v MGC Bistrica.

Nada Slak, direktorica MGC Bistrica, je v svojem govoru povedala, da

ko se ozrejo nazaj, ugotovijo, da jim je ta čas petih let minil zelo hitro: »Na začetku je bila hiša nova in moderno opremljena, v njo pa je bilo treba prinesiti še živahnost, ki so jo s seboj prinesli naši stanovalci. Ko smo začeli hišo vseljevati, je bilo vsak dan kaj novega, danes pa je hiša polno zasedena in nikoli ni dolgčas, saj se vedno kaj dogaja. V tem času smo prebrodili tudi začetniške težave, saj ugotavljamo, da se ves čas učimo. Še vedno se spoznavamo,

prilagajamo drug drugemu, saj želimo biti hiša prijaznih ljudi, ki živi kot velika družina.«

Po njenih besedah hiša ponuja različne interesne dejavnosti, v pritličju pa so na voljo tudi lokali, ki dodatno nudijo storitve, ki jih potrebujejo stanovalci. »Začeli smo z malimi koraki, ki smo jih nadgrajevali, kar delamo še danes, in se bomo trudili še naprej. Delo z ljudmi je poslanstvo. Zato hvala vsem in vsakemu posebej za pomoč pri delovanju naše hiše, saj nam drugače ne bi uspelo. Z veseljem in velikim spoštovanjem se zahvaljujem tudi vsem zaposlenim, ki skrbijo in se trudijo, da delo teče brez težav, da so stanovalci zadovoljni, nasmejeni in urejeni,« je še povedala Nada Slak.

Ker praznovanje ne sme mimo brez posladka – torte, je bilo seveda poskrbljeno tudi za to. Torto sta razrezali direktorica Nada Slak in Tatjana Miklič, po stažu in po letih ena najstarejših stanovalk MGC Bistrica.

BESEDILO IN FOTO: MIHA ULČAR

Dom upokojujencev Domžale, vse najboljše za 40 let!

Prijazen dom srčnih ljudi, kot ga imenujejo zaposleni in oskrbovanci, je praznoval svoj 40. rojstni dan.

»28. oktobra 1977 se je v novozgrajeni dom za starejše s stare lokacije na Ljubljanski cesti v Stobu preselil še zadnji stanovalec, zato letos proslavljamo prav poseben praznik, 40-letnico bivanja in uspešnega delovanja v samem osrčju mesta,« so bile uvodne besede direktorice Doma upokojujencev Domžale mag. Nataše Zalokar v glasilu Utrinki, ki so ga izdali ob 40. jubileju Doma upokojujencev Domžale.

»V tem času se je zvrstilo mnogo dogodkov, mnogo ljudi je prišlo in odšlo, mnogo svojcev je odprlo in zaprlo vrata doma, ravno tako je prišlo in odšlo mnogo zaposlenih, vsi pa smo v domu pustili delček sebe. V vseh teh letih smo spoznali slabosti in dobre stvari skupnega življenja. Vedno

pa je bilo vodilo biti srčen in prijazen. Zato naši cilji ostajajo zadovoljstvo uporabnikov, njihovih svojcev in seveda zaposlenih. Odnos do starejših je ogledalo družbe, ogledalo vseh nas,« je navzoče na slovesnosti pozdravila direktorica doma mag. Nataša Zalokar.

Dogodka so se udeležili tudi predstavnik ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti Tomaž Čebulj, podžupanja Občine Domžale mag. Renata Kosec, bivša direktorja Doma upokojujencev Domžale, zakonca Gostinčar, predsedniki krajevnih skupnosti Simona Jenka, Slavka Šlandra in Vencija Perka ter ostali povabljeni, ki so na kakršenkoli način povezani z domom. V

Podžupanja mag. Renata Kosec in direktorica doma mag. Nataša Zalokar

glasbenem programu so sodelovale oskrbovanke doma s plesom na podlago Singing in the Rain ter glasbena družina Juvan – skladatelj in pianist Miran Juvan, vokalistka Anastazija in mladi violinist Gal Juvan.

»Izjemno smo počaščeni, da je dom srčnih ljudi nameščen ravno v Domžalah, kajti občina je lahko prostor zadovoljnih ljudi le, če ima take domove. Iskrene čestitke za 40 let uspešnega delovanja, ne dvomim, da vam ne bo uspelo uresničiti vseh ciljev, ki ste si jih zadali,« je v svojem pozdravnem govoru povedala podžupanja mag. Renata Kosec in direktorici Doma v imenu Občine Domžale podarila ilustracijo Urške Grošelj Slamnato srce s travniškimi cveticami, ki ponazar-

ja prostor zadovoljnih ljudi. »Jesen naših življenj je kdaj pa kdaj položena tudi v roke drugih ljudi. Vsak od nas si želi, da bi starost preživel čim lepše in brez skrbi ter da bi se prijeto družil in še kaj zanimivega doživel. V našem Domu upokojujencev se trudijo, da je našim starejšim občanom karseda lepo. Ob 40. obletnici Doma upokojujencev Domžale želim vsem zaposlenim, da se še naprej trudi kakovostno in prijazno oskrbovati varovance, našim starejšim pa polagam na srce, da so v zelo dobrih rokah in da uživajte prav vsak sleherni dan,« je v glasilu Doma upokojujencev Domžale Utrinki zapisal župan Toni Dragar.

URAD ŽUPANA, OBČINA DOMŽALE
FOTO: VIDO REPANŠEK

V glasbenem programu so sodelovale tudi oskrbovanke doma.

Skupaj na poti 2017

Dobrodelni koncert Župnijske karitas Domžale

Številne obiskovalce dobrodelnega koncerta Župnijske karitas Domžale, ki so se v petek, 10. novembra 2017, zvečer zbrali v Športni dvorani Domžale, sta družili dve stvari. Da bi se imeli lepo in obenem naredili še kaj dobrega. Prav to je bil tudi namen dobrodelnega koncerta Skupaj na poti, saj bodo zbrana sredstva namenjena za pomoč ljudem v stiski. Tako kot vsako leto so se dobrodel-

imeli osnovne pogoje za preživetje in dobrine, ki jih potrebujejo, je to danes žal neuresničljivo: »Karitas v našem mestu svoje poslanstvo uresničuje že 26 let in omogoča, da brezdomci dobijo streho nad glavo, ko jo potrebujejo, skrb za razdeljevanje hrane in drugih dobrin tistim, ki to potrebujejo. V Karitas opravljajo tisto poslanstvo, za katero bi moralo biti poskrbljeno sistemsko, a kot

sti čas posvečajo skrb za ljudi v stiski. Zato se vam v imenu Občine Domžale in v mojem osebnem imenu zahvaljujem za vaš trud, nesebičnost in voljo pomagati v vsakem trenutku. Ste ljudje velikega srca in poguma. S svojim delom dokazujete, da je dobrodelnost še kako živa in da dobro resnično prebiva v ljudeh. Ste tudi naše veliko upanje za lepšo prihodnost,« je povedala podžupanja.

Upokojeni ljubljanski nadškof msgr. Alojz Uran, častni pokrovitelj prireditve, je v svojem govoru povedal, da si želi, da to delo, ki že 26 let poteka v Župnijski karitas Domžale, v prihodnosti še nadgrajujejo in si prizadevajo, da bi omogočili sočloveku čim bolj normalne okoliščine za življenje. »Jezus je rekel, uboge boste imeli vedno med seboj. Tudi če bo vse še tako urejeno, bo potrebna tista srčna dobrota, ki jo vidi samo človek, ki gleda s srcem. In križ, ki je tudi simbol Karitas, je osvetljen. In kdo ga osvetljuje? Dobrota in ljubezen. Zato ima Karitas dodano vrednost pri svojih prizadevanjih, ker vedno znova lahko črpa svojo pot za poslanstvo, pot svojega očeta, ker vsi ljudje imamo enega očeta, ki nas ima rad, ki nas je ustvaril in ki si želi, da bi se enkrat srečali pri njem,« je povedal msgr. Uran.

Ob koncu koncerta se je domžalski župnik mag. Klemen Svetelj zahvalil voditeljici koncerta Mateji Feltrin Novljan in Janezu Kastelicu za njegov prispevek pri organizaciji koncerta. Zahvalil se je tudi celotni ekipi Župnijske karitas Domžale za njihovo celoletno neutrudno delo, s katerim lajšajo stisko pomoči potrebnim ljudem. Prav tako se je zahvalil vsem obiskovalcem, nastopajočim in donatorjem dobrodelnega koncerta.

MIHA ULČAR
FOTO: KARIN BOŽIČ

nemu koncertu Skupaj na poti odzvali številni glasbeniki, ki so poskrbeli, da so obiskovalci preživeli prijeten glasbeni večer. Na letošnjem dobrodelnem koncertu so nastopili: ansambel Dori, Manca Izmajlova, ansambel Poljanšek, Manca Hribar, citrarke Notice in Češminke društva Lipa U3ŽO, otroci vrtca Dominik Savio, družina Pirnat, Primož Križaj, ansambel Anžeta Šuštarja, Puhluschtae. Prireditve je povezovala Mateja Feltrin Novljan. Dobrodelnega koncerta so se udeležili tudi nekateri gostje.

Marjan Ravnikar, predsednik KS Slavka Šlandra Domžale, je v svojem govoru povedal, da čeprav bi si vsi želeli, da takšne organizacije, kot je Karitas ne bi potrebovali, da bi vsi ljudje

rečeno, žal še ni tako. Slogan dobrodelnega koncerta Skupaj na poti je vsekar na mestu in na tej poti moramo še naprej ostati skupaj.«

Nekaj besed je obiskovalcem koncerta namenila tudi podžupanja mag. Renata Kosec, ki je dejala, da če hodimo skupaj, ni nobeno breme pretežko in je vsak problem rešljiv. Zato moramo gledati naokoli, da se opazimo, slišimo in prepoznamo skrb in stiske drug drugega. »Na tej skupni poti ni prostora za sebično in egoizem, temveč za pristanost, srčnost, sočutje in plemenita dejanja. Da je naša pot prava, dokazujejo vsa dejanja, ki jih vrsto let več kot uspešno opravlja Župnijska karitas Domžale, skupaj s sodelavci in prostovoljci, ki svoj pro-

Slavnostni dvig zastave

ob dnevu samostojnosti in enotnosti

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Domžale vabi na slavnostni dvig slovenske zastave ob pomniku braniteljev slovenske samostojnosti, ki bo

v torek, 26. 12. 2017,
ob 18.30

v Slamnikarskem parku
ob stavbi Občine Domžale.

Slavnostni govornik bo
predsednik pokrajinskega združenja veteranov vojne za Slovenijo
Janez Gregorič.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA

OBČINA DOMŽALE

GODBA DOMŽALE
1884

in Godba Domžale

vabita na

praznični koncert Godbe Domžale
ob dnevu samostojnosti in enotnosti
ter božično-novoletnih praznikov,

v torek, 26. 12. 2017, ob 19. uri,
v Športni dvorani Domžale.

VSTOP PROST!

IZ URADA ŽUPANA

Še malo pa bo v mestu čarobno

Enajsti mesec se končuje in pred vrati je že eden najlepših, vsekar pa najbolj praznični mesec v letu – Čarobni december. V tej številki Slamnika lahko najdete čarobno zloženko, kjer so zapisani vsi decembrski dogodki. Letošnji nabor je še pestrejši kot prejšnja leta – predvsem po vsebini, in prepričan sem, da boste v programu našli nekaj zase.

December je mesec, ko praznujemo preteklo leto in se predvsem veselimo novega. Staroga ne nosimo s seboj, iz njega potegnemo samo najboljše, se naučimo nekaj iz napak, potem pa strumno zakorakamo naprej. Še naprej se trudimo zagotoviti najboljše pogoje za naše šolarje. Čez dobra dva meseca bo tudi OŠ Preserje pri Radomljah zagotavljala dovolj prostora za prav vse oddelke, ki se zdaj učijo v prirejenih učilnicah. Na isti šoli povečujemo tudi kuhinjo, ki je bila premajhna za vse. Mimo te šole je že zaživela obnovljena Pelechova cesta s pločnikoma na obeh straneh, s katerima je tako zagotovljena še ena varna šolska pot. Povečujemo tudi površine rekreacijske poti ob Kamniški Bistrici, od Radomelj proti Homcu gorvodno, saj si prizadevamo, da bi zelena os dobila podaljške in privabila številne uporabnike poti in urbane opreme. Prenavljamo tudi most na Podrečju, zaključujemo pa tudi z obnovo cest in ulic – cesta Goričica pri Ihanu, cesta Ihan–Vinje, cesta Brezje pri Dobu–Žeje, cesta Turnše–Dob–Češenik, cesta Zaboršt–Ihan–Dol pri Ljubljani, Šolska in Župančičeva ulica v Dobu in Opekarniška cesta v Radomljah. V Domžalah smo izjemno veliko dosegli v zadnjem desetletju in se počasi iz industrijskega mesta spreminjamo v napredno razvito evropsko mesto, ki se zaveda, da primerna arhitektura in infrastruktura izjemno pozitivno vplivata na zadovoljstvo ljudi ter njihovo produktivnost.

Dragi občani in občanke, želim vam prijetna druženja, in resnično upam, da boste uživali v letošnjem decembru. Če se nam bo zaradi decembrskih dogodkov uspelo ustaviti vsaj za trenutek, se zavedati vsega lepega okoli nas in si z najbližjimi izmenjati tople besede, potem je cilj dosežen. Pridite, se ustavite in samo uživajte! Čaka vas nekaj čarobnega ... prve iskric v očeh na Prižigu luči in na novoletnem drevesu, ki jih bomo prižgali sredi mesta. Se vidimo!

Župan Občine Domžale
Toni Dragar

Aktualne občinske investicije

Atletska steza na stadionu Domžale

Investicijska dela vključujejo točkovo sanacijo podlage, preplastitev celotne atletske površine, zamenjavo robnikov, sanacijo dotrajanih vadišč posameznih panog, preureditev proge za tek na 100 m in ureditev manipulativnih površin ob atletske stezi. Vrednost pogodbenih del, ki jih izvaja Flora Sport, d. o. o., je približno 283.000 evrov. Zaključek del je predviden v začetku decembra. Prvotni rok se je zaradi vremenskih razmer in aktivnosti, ki so potekale na stadionu Domžale, podaljšal.

Prenova mostu na Podrečju – Dela, ki jih izvaja podjetje Map-Trade, d. o. o., bodo obsegala rušitev starega in gradnjo novega mostu. V okviru gradnje novega mostu je predvidena tudi ureditev navezave na lokalno cesto. Potrebna je izgradnja nove plinovodne in vodovodne povezave, ki trenutno poteka pod obstoječim mostom. Prav tako bo izvedena rekonstrukcija elektro in telekomunikacijskega omrežja v območju gradnje. Vrednost del je ocenjena na okoli 210.000 evrov. Popolna zapora prometa bo vzpostavljena za obdobje dveh mesecev. Obvozi so urejeni. Za potrebe varne poti v šolo je za pešce že zgrajena nadomestna brv, prek katere je mogoče prečkati Mlinščico in varno nadaljevati pot do šole v Dobu.

Nadaljujemo z urejanjem rekreacijske osi ob Kamniški Bistrici – Dela trenutno potekajo med Kajuhovo cesto v Preserjah do radomeljskega mostu in naprej do homške brvi na levem bregu, gorvodno. Postopoma uredimo večletni projekt urejanja rekreacijske osi ob Kamniški Bistrici in na ta način povežemo našo občino s soslednjimi. Namen investicije je občanom ponuditi prostor za rekreacijo na prostem. Ob poti se trudimo zagotoviti tudi potrebne urbane opreme, kot so klopi ob počivališčih, koši, pitniki, knjigobežnice, otroška igrišča in ostalo vsebino, ki dviga kvaliteto bivanja in povezuje krajane obeh bregov.

Lokalna sanacija ceste Ihan–Vinje

Prenovljena Pelechova cesta v Preserjah pri Radomljah

Gradnja podpornega zidu na mostu na Podrečju

Gradbena dela na rekreacijski poti na radomeljskem koncu

Obnova Pelechove ceste – Dela so zajemala gradnjo novega pločnika na južni strani, razširitev pločnika na severni strani, ureditev javne razsvetljave, ureditev odvodnjavanja ter sanacijo voznega pasu. Lokalna zožitev pločnika je posledica nestrinjanja z odkupom dela parcele za potrebe pločnika. Investicija se je izvajala v dveh etapah. Za vsako etapo je imel izvajalec rok 30 koledarskih dni. V 2. etapi se je rok podaljšal zaradi nepredvidene gradnje elektro kanalizacije s strani Elektro Ljubljana, d. d. Etapa pri osnovni šoli je trajala od 1. do 31. avgusta 2017 ter 2 etapa od 18. septembra do 6. novem-

bra 2017. Obnovo je izvajalo podjetje Strabag, d. o. o., vrednost del je znašala okvirno 290.000 evrov. Zaključujemo pa tudi z obnovami drugih cest in ulic – **cesta Goričica pri Ihanu, cesta Ihan–Vinje, cesta Brezje pri Dobu–Žeje, cesta Turnše–Dob–Češenik, cesta Zaboršt–Ihan–Dol pri Ljubljani, Šolska in Župančičeva ulica v Dobu in Opekarniška cesta v Radomljah.**

Obnova poslovnega objekta v Dobu – Glede na obstoječe stanje se bo izvedla preureditev skladiščnega prostora v dodatno čajno kuhinjo, da bi lahko istočasno potekala dva pogreba, preureditev obstoječe čajne kuhinje, delna zamenjava stavbnega pohištva, ureditev tlakov z zaključnim slojem, zamenjava razsvetljave, prilagoditev strojnih instalacij in uredi-

tev ogrevanja. Izvajalec del je podjetje SGP Kograd Igem Zod, d. o. o.

Obnova stavbe na Ljubljanski cesti 70 – Občina Domžale skupaj z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije obnavlja fasado na Ljubljanski cesti 70. Pogodbena cena obnove fasade, znaša 52.627,80 evra brez DDV, od tega je delež občine 38.891,94 evra, delež Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije pa 13.735,86 evra. V stavbi, kjer je dolga leta imel svoje prostore Center za socialno delo Domžale, so v zgornjem nadstropju po novem urejeni prostori uprave Vrta Domžale, spodaj pa Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije – izpostava Domžale, Turistično informacijski center Domžale (TIC), in sedež spletnega portala www.domzalec.si.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: VIDO REPAŃSEK

Nov spletni portal Visit Domžale

Visit Domžale ponuja predstavitev znamenitosti naših krajev, predlaga vam ideje za izlete vse od kolesarjenja in pohodništva do jahanja, plezanja, golfa in še marsikaj.

Maja 2017 je vrata odprl Turistično informacijski center Domžale (TIC Domžale), ki deluje pod okriljem Občine Domžale. Ena izmed prioritetenih nalog je bila vsekakor izdelava spletnega portala, ki bi postal središče dogajanja v Domžalah. V novembru 2017 je nova spletna stran tudi zaživela.

Visit Domžale ponuja predstavitev znamenitosti naših krajev, predlaga ideje za izlete vse od kolesarjenja in pohodništva do jahanja, plezanja, golfa in še marsikaj. Na strani najdete tudi druge

zanimive stvari – znane Domžalčane, predstavitve krajev in društev, namestitev, gostinske ponudbe, kavarne itd. Kot omenjeno pa boste na strani lahko našli tudi dogodke v občini Domžale. Trenutno si že lahko ogledate, kaj vse so vam pripravili za Čarobni december.

Vas zanima, kaj vse se dogaja v Domžalah in kaj vse vam ponujajo v teh krajih? Če želite biti tudi vi del prostora zadovoljnih ljudi, vas vabimo, da obiščete www.visitdomzale.si.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA

Odkrijte nov spletni portal Visit Domžale.

661 let pobratene občine Koprivnica

V začetku novembra je pobratena Občina Koprivnica (HR) praznovala občinski praznik (Dan grada).

V dvorani domoljub so gostitelji pripravili bogat program ob občinskem prazniku. Župan Toni Dragar se je ob tej priložnosti srečal s tamkajšnjim županom (op. p. gradonačelnikom) Mišlom Jakšičem in njegovima podžupanoma (op. p. zamjenice gradonačelnika), Melito Samoborec in Ksenijo

Ostriž ter S predstavniki hrvaške in koprivniške gasilske zveze. Poleg župana Tonija Dragarja sta se obiska udeležila tudi direktor Centra za zaščito in reševanje Andrej Jarc in poveljnik Gasilske zveze Domžale Matjaž Merkužič.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: VIDO REPAŃSEK

Predstavniki Občine Koprivnica, Občine Domžale in prijatelji iz Občine Radeče

23. seja Občinskega sveta Občine Domžale

V četrtek, 16. novembra 2017, je od 16. ure dalje v sejni dvorani Občine Domžale potekala 23. seja Občinskega sveta, ki jo je vodil mag. Lovro Lončar.

Po ugotovljeni navzočnosti so člani Občinskega sveta sprejeli zapisnik 22. seje z dne, 19. oktobra 2017 in zapisnik nadaljevanja 22. seje z dne, 26. oktobra 2017, ter naslednji dnevni red:

1. Obravnava in sprejem Odloka o spremembi Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 2017 – skrajšani postopek
2. Obravnava in sprejem Odloka o spremembi Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 2018 – skrajšani postopek
3. Seznanitev z varnostno oceno za leto 2016 ter obravnava in sprejem Občinskega programa varnosti Občine Domžale
4. Obravnava in sprejem cene storitve pomoč družini na domu – nadaljevanje prekinjene točke (gradivo 22. seje)
5. Obravnava in sprejem Odloka o prenehanju veljavnosti Odloka o ustanovitvi proračunskega sklada za nadgradnjo Centralne čistilne naprave Domžale - Kamnik – skrajšani postopek
6. Obravnava in sprejem Odloka o spremembah Odloka o štipendiranju v Občini Domžale – skrajšani postopek
7. Obravnava in sprejem Sklepa o določitvi naselij, iz katerih se financirajo prevozi učencev v osnovno

šolo – nadaljevanje prekinjene točke (gradivo 22. seje)
8. Vprašanja, pobude in predlogi

1. Obravnava in sprejem Odloka o spremembi Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 2017 – skrajšani postopek

Občinski svet Občine Domžale je sprejel Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 2017 in potrdil Načrt razvojnih programov za obdobje od 2017 do 2020. V Uradnem vestniku Občine Domžale se objavi besedilo Odloka o spremembi Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 2017 ter tabelarični del splošnega in posebnega dela proračuna in obrazložitve posebnega dela proračuna.

2. Obravnava in sprejem Odloka o spremembi Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 2018 – skrajšani postopek

Občinski svet Občine Domžale je sprejel Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 2018, vključno z vsemi amandmaji k Odloku o spremembi Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 2018.

3. Seznanitev z varnostno oceno za leto 2016 ter obravnava in sprejem Občinskega programa varnosti Občine Domžale

Občinski svet Občine Domžale se je

Občinski program varnosti je predstavil komandir Policijske postaje Domžale Dejan Košir.

seznanil z varnostno oceno za leto 2016 in sprejel posodobljen občinski program varnosti.

4. Obravnava in sprejem cene storitve pomoč družini na domu

– nadaljevanje prekinjene točke (gradivo 22. seje)

Občinski svet Občine Domžale je sprejel ceno storitve pomoč družini na domu, ki se izplača koncesionarju in znaša:

Ob delavnikih (tudi soboto) 18,08 EUR na efektivno uro. V nedeljo ali nočnem času 25,17 EUR na efektivno uro. Na dan državnega praznika in dela prostega dne 26,48 EUR na efektivno uro.

Osnova za izračun cene storitve pomoč družini na domu za uporabnika je 17,21 EUR na efektivno uro, razlika subvencionira Občina Domžale. Cene storitve pomoč družini na domu veljajo od 1. 12. 2017 dalje.

5. Obravnava in sprejem Odloka o prenehanju veljavnosti Odloka o ustanovitvi proračunskega sklada za nadgradnjo Centralne čistilne naprave Domžale - Kamnik – skrajšani postopek

Občinski svet Občine Domžale je sprejel Odlok o prenehanju veljavnosti Odloka o ustanovitvi proračunskega

sklada za nadgradnjo Centralne čistilne naprave Domžale - Kamnik.

6. Obravnava in sprejem Odloka o spremembah Odloka o štipendiranju v Občini Domžale – skrajšani postopek

Občinski svet Občine Domžale je sprejel Odlok o spremembah Odloka o štipendiranju v občini Domžale.

7. Obravnava in sprejem Sklepa o določitvi naselij, iz katerih se financirajo prevozi učencev v osnovno šolo – nadaljevanje prekinjene točke (gradivo 22. seje)

Občinski svet Občine Domžale je sprejel Sklep o določitvi naselij, iz katerih se financirajo prevozi učencev v osnovno šolo in amandma k Sklepu o določitvi naselij, iz katerih se financirajo prevozi učencev v osnovno šolo, ki govori o tem, da se v celoti črta 3. člen, ostali členi se preštevilčijo.

8. Vprašanja, pobude in predlogi

Vprašani, pobud in predlogov ni bilo.
OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: VIDO REPANŠEK

Osmošolca sta prevzela županovanje v Domžalah

Ob svetovnem dnevu otroka, 20. novembra, so otroci v Sloveniji za en dan prevzeli najpomembnejše vloge v politiki, medijih, gospodarstvu, šolstvu, športu in kulturi.

Gre za globalno pobudo Unicefa, ki daje priložnost otrokom po vsem svetu, da je njihov glas slišan in tudi upoštevan. Občina Domžale je županovanje predala mlajšima predstavnikoma 23. novembra 2017 in se na ta način priključila enajstim občinam, ki so ključne mesta že v ponedeljek, 20. novembra 2017, za en dan predali otrokom.

Župan Občine Domžale Toni Dragar je na podlagi pisma z naslovom Če bi bil župan ... izbral učenca 8. razreda OŠ Dob Luko Javorška, ki pravi, da danes ni enostavno biti župan, ker je težko biti dober in pravičen do vseh. In ker bi tudi sam rad ustregel vsem, »bi se z veseljem lotil tega posla«, zato mu je župan omogočil to priložnost za en dan. Podžupanjo mag. Renato Kosec pa so najbolj prepričale besede radovedne osmošolke in predsednice skupnosti učencev OŠ Domžale Ajde Vodnjov, ki je v prvih stavkih svojega pisma Če bi bila podžupanja Občine Domžale ..., napisala, da »bi uživala, bi se sprehodila po občinski stavbi in radovedno opazovala, kaj vse tam počno in se odpravila na potep po njenem mestu in raziskovala, kaj lahko spremeni in izboljša«.

Mini župan Luka Javoršek in mini podžupanja Ajda Vodnjov sta se najprej spoznala z njunima pisarnama, kjer je potekala prva predaja posla. Po polurni izmenjavi informacij o delu občinske uprave sta se mlada predstavnika v družbi podžupanje odpra-

vila do javnega zavoda Center za mlade Domžale, kjer ju je toplo sprejela direktorica Tinkara Koleša in jim razkazala Plac za mlade. Sledil je obisk Turistično-informacijskega centra in se seznanila s poslanstvom novoustanovljenega centra znotraj urada župana Občine Domžale. Vodja TIC Mira Bečan ju je povabila k ogledu novega spletnega portala Visit Domžale, ki je pred kratkim zagledal luč sveta. Sledil je še sprehod po Domžalah. Najprej so si ogledali plezalno steno pri garažni hiši, ki v zadnjih dneh dobiva novo podobo, saj bo že naslednjo soboto tam potekal evropski pokal v lednem plezanju. Sprehodili so se pa tudi mimo nastajajoče jelke v središču Domžal, ki v teh dnevih dobiva končno podobo s konstrukcijo in z novoletnimi okraski.

»Veseli me, da je Občina Domžale ponovno pristopila k tem projektom. Z Luko danes nisva nič pripravila, si pa deliva kar nekaj istih idej, kako se izboljšati našo občino, da bo to res prostor zadovoljnih ljudi, kot zatrjuje naš slogan. Predvsem je zanimiv Lukov predlog o pokritem zimskem olimpijskem bazenu in enem manjšem za potrebe invalidov v bližini Papirmice Količevo, da bi tam lahko proizvedeno paro izkoristil za ogrevanje vode in zraka v kopališču,« je po tiskovni konferenci zbranim povedal župan Občine Domžale Toni Dragar.

URAD ŽUPANA, OBČINA DOMŽALE
FOTO: VIDO REPANŠEK

Tradicionalni slovenski zajtrk

V petek, 17. novembra 2017, je v vrtcih in šolah v občini Domžale tako kot po vsej državi tudi letos potekal tradicionalni slovenski zajtrk.

Vsako leto je tretji petek v novembru razglašen za dan slovenske lokalno izdelane hrane. Osnovnošolskim in vrtčevskim otrokom je bil igrivo predstavljen pomen kmetijstva in čebelarstva ter pomen pravilne in zdrave prehrane. Župan Občine Domžale Toni Dragar in podžupanja mag. Renata Kosec sta se tudi letos pridružila otrokom na tradicionalnem slovenskem zajtrku v domžalski osnovni šoli in vrtcu. Tokrat so se odzvali povabilu OŠ Preserje pri Radomljah, OŠ Roje in OŠ Domžale.

Na OŠ Preserje pri Radomljah so na medenem zajtrku gostili župana Tonija Dragarja, ki je v veliki jedilnici v družbi učencev lahko prisluhnil zvočkom harmonike in napeva Slakovega Čebelarja. Ob tej priložnosti je ravnateljica šole Ana Nuša Kern razkazala tudi tamkajšnjo gradnjo obnove kuhinje in prizidka, ki bosta končana v drugi polovici februarja 2018.

Sledil je obisk v Osnovni šoli Roje, kjer so v zbornici pripravili tipičen zajtrk z domačim kruhom, sloven-

Sladek zajtrk na Osnovni šoli Domžale

skim maslom in medom ter nekaterimi dobrotami, pripravljenimi na tradicionalen način. Tokrat se je vabilu šole odzval tudi lukoviški župan Matej Kotnik, ki je prišel v spremstvu če-

belarjev s Čebelarske zveze Slovenije. Učenci in učenke so pripravili razstavo in predstavili plakate na temo čebel. Ob 10. uri so se vsi zbrani pridružili vseslovenskemu zboru in zapeli Čebelarja.

Podžupanja mag. Renata Kosec se je pri zajtrku pridružila osnovnošolcem na OŠ Domžale, kjer je učencem razdelila jabolka. O čebelarski dejavnosti in pomenu čebel je otroke podučil dolgoletni čebelar Maks Karba.

S svojim obiskom so vsi podali jasno sporočilo, kako pomemben je zdrav zajtrk iz domačega okolja. Spoznali so zajtrkavalne navade osnovnošolcev. Tisti najbolj pogumni so nam brez zadrege zaupali, kaj imajo najraje za zajtrk. Med najljubše jedi, ki si jih otroci privoščijo za zajtrk, spadajo tudi med, maslo, mleko in jabolko.

Ob odhodu so vsi skupaj otrokom zaželeli dober tek, in kar veselje jih je bilo opazovati, kako z užitek jedo domače dobrote.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: VIDO REPANŠEK

Novi prostori uprave Vrtca Domžale

Potem ko je konec lanskega šolskega leta svoja vrata zaprla enota Savska Vrtca Domžale, kjer je zadnje leto deloval samo še en oddelek, v prostorih pa je bila tudi uprava Vrtca Domžale, se je v začetku oktobra uprava tega vrtca preselila v nove, sodobno opremljene prostore v 1. nadstropju na Ljubljanski cesti 70, kjer je dolga leta deloval Center za socialno delo Domžale.

V stavbi na Ljubljanski cesti 70, kjer so Turistično informacijski center Domžale (TIC Domžale), Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, izpostava Domžale in spletni portal Domžale.si, je zdaj tam tudi sedež uprave Vrtca Domžale.

Nove prostore uprave Vrtca Domžale sta si v sredo, 25. oktobra 2017, ogledala tudi župan Občine Domžale Toni Dragar in vodja oddelka za družbene dejavnosti na Občini Domžale Kristina Slapar ter nekateri predstavniki okoliških vrtcev in šol. Ravnateljica Vrtca Domžale Jana Julijana Pirman je dejala, da je bilo sprva za vse zaposlene težka že misel o selitvi na novo lokacijo. Vendar, ko so se vselili v veliko prijetnejše in pro-

Župan je ob selitvi v nove prostore vsem zaposlenim v upravi Vrtca Domžale zaželel uspešno in prijetno delo v novih prostorih.

stornejše sodobno opremljene prostore, je ta malce neprijeten občutek hitro izginil, saj so delovni pogoji veliko bolj prijetni. Po ogledu prostorov je župan ravnateljici izročil darilo – sliko Domžal

(akvarel, prepreden s svinčnikom) – ter njej in vsem zaposlenim zaželel uspešno in prijetno delo v novih prostorih.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: VIDO REPANŠEK

VELIKI INTERVJU

GORSKI SVET VABI V VSEH LETNIH ČASIH

MATEJ OGOREVC, PLANINSKO DRUŠTVO DOMŽALE

V Domžalah bo letošnji december v znamenju planinskih aktivnosti, saj bo naše mesto gostilo prvo letošnjo tekmo evropskega pokala v lednem plezanju.

Mateja Kegel Kozlevčar
Foto: Iztok Dimc

Že nekaj časa smo načrtovali pogovor z našimi planinci, ledna tekma pa je bil pravi izgovor, da smo se le-tega lotili zdaj. Seveda je pogovor potekal o vseh štirih letnih časih v hribovitem svetu, skozi katerega se je v besedi z nami sprehodil Matej Ogorevc. Je aktivni član Planinskega društva Domžale, vodnik Planinske zveze Slovenije, vodja poletnih taborov za mladino in tudi sicer sodelavec Planinske zveze Slovenije. Če smo od koga lahko izvedeli ne le izkušnje, ampak tudi konkretne informacije o prihajajoči tekmi, pa tudi siceršnjih aktivnostih na področju planinarjenja, smo zagotovo izbrali pravega sogovornika. Mlad, a izkušenj, predvsem pa z veliko ljubezni do hribovitega sveta in vsega, kar je z njim povezano.

Sprehodila se bova skozi več aktivnosti v katerih ste prisotni v okviru tako Planinskega društva Domžale (PDD), kot Planinske zveze Slovenije (PZS). Začniva pri najmlajših, glede na to, da organizirate tudi poletne taborne za mladino, kako mladi planinci pa so v vaših vrstah?

Gre preprosto za planinske taborne za osnovnošolske otroke in mladino, srednješolci so seveda prav tako dobrodošli. A njih že uvrščamo tako med udeležence kot tudi vodstvo. Če pokažejo interes, da bi sodelovali tudi pri izvajanju programa, jih rade volje vključujemo v vodstvene strukture. Odgovornost pa je vseeno na naši strani, na strani vodnikov in društva. Planinskih taborov in aktivnosti se udeležujejo že otroci od prvega razreda dalje, udeležba vse bolj narašča vse do petega razreda, ko se nekoliko ustavi. A kar je najpomembnejše, v aktivnosti so vključene vse generacije otrok, od prvega do devetega razreda.

Kaj je glavna motivacija, da se otrok pridruži planinskemu društvu? So to navade, ki jih je posvojil od staršev ali kaj drugega?

Zelo različno. Nekateri hodijo s starši v hribe in jim je tabor nadgradnja tur, saj imamo na taborih tri zahtevnostne skupine in tam hodijo v hribe s tisto, ki je prilagojena njihovi starostni skupini. Osnovna razdelitev je sicer starost, a se včasih tudi prilagajamo, ko je recimo mlajši sposoben hoditi s starejšimi in obratno. Doma pa je običajno tako, da če je družina, so tudi otroci različnih starosti in se potem prilagajajo najmlajšim. Na taboru je pa dobro prav to, da se otroci lahko marsikdaj pod strokovnim vodstvom planinskih vodnikov udeležijo relativno zahtevnih izzivov. Razlog, da se običajno pridružijo, je v tem, da je njihova osnovnošolska učiteljica mentorica, to velja predvsem za prve in druge razrede. Pozneje pa se že

Sicer pa je plezalna stena na garažni hiši še en objekt, ki je primeren za rekreacijo občanov, za društvo pa je to enkratna promocija dejavnosti. Plezanje je daleč najbolj zanimiv del planinstva. Treba se je tudi kar potruditi, da prideš na vrh. Je pomemben objekt za naše društvo, z vidika promocije, pa tudi rekreacije nas samih.

pozna vpliv družbe, ustvarijo se skupine prijateljev, ki radi hodijo. Če se spomnim svoje izkušnje, je mene motiviralo že samo to, da sem rad hodil na izlete in v hribe, ni me privabila sama družba. Je pa res, da moramo tudi mi ves čas skrbeti za to, da zanje najdemo zanimive vsebine, sploh po šestem razredu moramo biti vse bolj iznajdljivi. Zagotovo pa na taborne radi hodijo, ker spijo pod šotori, delajo dobre izlete, imajo družbo.

Če gledava splošno javnost, gorništvu je aktivnost, za katero se veliko ljudi odloča, ampak kaj je pogostejši razlog: hribi kot pobeg, rekreacija ali kaj drugega?

Nekaterim je dovolj že to, da gredo na svež zrak, drugi preizkušajo svoje meje tudi skozi gorski tek in podobno. Spet tretji hodijo izključno na plezalne ture, premagovanje vedno težjih

smeri, pristopa. Toliko, kot je ljudi, toliko je pravih razlogov.

Kaj pa vam pomenijo hribi?

Vse. Gre za odklop, s tem da pa je treba še vedno vedeti, da niso hribi odklop v smislu ležanje na plaži ali sprehod ob Kamniški Bistrici. Glavni fokus se iz skrbi v službi, doma, v družini, preseli na samo gibanje, treba je poskrbeti za lastno varnost in varnost drugih. Fokus je dejansko predvsem, ko se lotimo težje, tehnično zahtevne ture. Takrat se moraš osredotočiti na lastno varnost, in ni časa, da bi se obremenjeval z drugimi stvarmi, ker gre hitro lahko kaj narobe.

Ena od vaših strasti je tudi turno smučanje, kajne?

To je eno najlepših gibanj v hribovih, imaš mir, je tišina, ni veliko ljudi, po

drugi strani pa si lahko izredno hiter. Pot, ki bi jo drugače prehodil v petih urah, turno odsmučaš v dveh, treh urah, pa še pri sami hoji se ti ne udira. To je super, sploh, če si tudi sicer ljubiteljski smučar.

Se ljudje dovolj zavedamo pomena varnosti v hribovih, ali gremo včasih preveč sproščeni v hribe? Na kaj moramo biti pozorni?

Še vedno je veliko napak, čudnih situacij, kar se vidi na poti. Splošno gledano pa se stvari kar izboljšujejo. Poznajo se aktivnosti Planinske zveze Slovenije, Gorske reševalne zveze Slovenije, planinskih društev in posameznikov, celotne verige, ki so aktivni na področju preventive. Številke reševalnih akcij tega sicer ne govorijo, a treba se je zavedati, da je vedno več ljudi v hribovih in moramo upoštevati tudi ta dejavnik. Opažamo, da se gorništvu, obisk hribov vse bolj povečuje, pridobiva veljavo, priljubljenost.

Kaj je najpogostejši razlog, da pride do nesreče?

Po statistikah Gorske reševalne zveze je to zdrs, razlogov za to pa je lahko ogromno; neprimerna oprema, smola, že samo rosa na skali je dovolj, da naključno narobe stopiš, lahko je to premalo trenja pod podplati in zdrsneš. Posledice pa so lahko od tega, da se takoj pobereš in greš naprej, pa do smrtnih primerov. Ogromno stvari se skriva za zdrsom.

Pa vendar so sodobne tehnologije danes verjetno tudi planincem bolj v pomoč, saj je lažje priključiti pomoč kot nekoč?

Telefon je že dober v primeru, ko se nam zgodi nesreča in lahko praktično v istem trenutku pokličemo pomoč, a se je treba zavedati, da ima tudi tehnologija svoje pomanjkljivosti. Tudi telefon, če se nam izprazni baterija, ker jo porabimo za fotografiranje, videnje na spletu ali samo, če pozabimo izklopiti prenos podatkov in ostale aplikacije, nam ni v pomoč. Prav tako se lahko zgodi, da smo v območju, kjer uro hoda okoli ne bo signala in ne moremo poslati klika na pomoč. Ne smemo se zanašati samo na orientacijo s pomočjo GPS naprav in telefona. Treba je poznati osnove, in če se telefon ali GPS naprava ugasne, se moramo znati rešiti tudi z navadnim zemljevidom in kompasom. Hribovit svet je zaradi geografskih značilnosti znan po tem, da podatki niso dovolj natančni in bi reševalci namesto k nam, prišli na sosednji hrib.

Kakšna je vaša vloga vodnika Planinske zveze Slovenije in pa – kako si vas ljudje lahko 'izposodijo'?

V Sloveniji poznamo dve vrsti vodnikov; planinski vodniki delamo prostovoljno in v okviru planinskih društev. V večini primerov delujemo tako, da je formalni organizator nekega izleta planinsko društvo, ljudje se prijavijo na izlet in običajno gre za večje skupine. Če so težji izleti, so skupine manjše. Za zahtevnejše (plezalne in ledeniške) ture pa je najbolj primerno, da se ljudje obrnejo na gorskega vodnika. To so pa poklicni vodniki, so šolani, imajo priznano formalno izobrazbo in vam lahko izstavijo tudi račun, saj to delo opravljajo poklic-

Ni veliko priložnosti, da bi v Domžalah gostili tekmo na tako visokem nivoju. Imamo srečo, da pri tem športu ne potrebujemo megalomanskih objektov in je dovolj že ena 'garažna hiša', če poenostavimo. Sicer pa velja povabilo ljudem, če si želijo gorskih užitek in ne vedo, kako začeti, da stopijo v stik s planinskim društvom, da se nam pridružijo na planinskih izletih, na drugih tečajih, usposabljanjih, ki jih organiziramo. Zavedamo se, da smo zaradi našega načina dela marsikomu bližje kot morda druga društva.

no, medtem ko vodniki PZS delamo večina prostovoljno. Če bi si posameznik želel iti na Triglav, se potem obrne na lokalno planinsko društvo, se pozanima, če le-to organizira izlet na Triglav in se pridruži skupini. Lahko pa tudi sam da pobudo, in če je več interesa, se organizira. Če bi šli pa na Triglav čez Severno triglavsko steno, tam pa planinski vodniki ne moremo voditi, to je pa že področje gorskih vodnikov, saj tura zahteva uporabo vrhne tehnike za varovanje, gre torej za plezalno turo.

Katere aktivnosti pa PDD pripravlja skozi leto?

Mladinski odsek ima mesečne planinske izlete za osnovnošolce, večinoma so to cilji v sredogorju. Trudimo se, da imamo izlete razpršene geografsko, da obdelamo vso Slovenijo. O cilju se vsak vodnik odloča sam. Temu je namenjena tretja sobota v mesecu, na začetku leta se določijo vodniki, ki sami izberejo cilj izleta. Poleti imamo dva planinska tabora, enega na Domžalskem domu na Mali planini, drugega pa vsakokrat drugje v alpskih dolinah. Vodniški odsek organizira različne izlete, ture, enega ali dva turna smuka, kakšne zahtevnejše planinske poti, brezpotja, odvisno od pobude vodnikov. Potem imamo alpinistični odsek z alpinistično šolo, ki večinoma organizira alpinistično šolo, medtem ko so tabori bolj namenjeni članom, saj je težko na plezalni alpinistični tabor pripeljati nekoga, za katerega ne veš, če je seznanjen z vrhno tehniko, s poznavanjem varnosti, plezanja in podobno. V primerjavi z mladinskim in vodniškim, ki sta odprta navzven, je alpinistični bolj zaprt. Organiziramo tudi razne druge dogodke, kot je prihajajoče ledno tekmo. Potem je še odsek za planinske poti, imamo nekaj markacistov, ki skrbijo za planinske poti našega društva, naš gospodarski odsek pa skrbi za Domžalski dom na Mali

planini. Tukaj je še odsek za športno plezanje, ki ima skozi celo leto treninge za osnovnošolce na plezalni steni na Rodici. V njihovem primeru gre za vodene treninge, manjše skupine s trenerji. Skupine pa so po težavnosti od začetnikov do tekmovalcev.

V Domžalah imamo že drugo leto plezalno steno v središču Domžal. Kako pomemben je ta športni objekt za domžalske planince? Se je povečalo članstvo v vaših vrstah med plezalci?

Mi smo edino takšno društvo v občini, ki ima recimo znanje, ljudi z znanjem, da lahko pripravljamo aktivnosti na tej plezalni steni. Poleti imamo 3 do 4 mesece vsak četrtek tudi aktivnosti za občane. Kdorkoli je prišel, smo bili tam, jih navezali in so lahko plezali. Predvsem so zanimanje pokazali otroci, tudi nekateri odrasli, sploh v primeru lepega vremena je bila kar gneča in smo tiste 3 do 4 ure kar garali. Otroci skozi takšne aktivnosti dobijo zanimanje in se lahko tudi vključijo v športno plezalno šolo – krožek.

Sicer pa je to še en objekt, ki je primeren za rekreacijo občanov, za društvo pa je to enkratna promocija dejavnosti. Plezanje je daleč najbolj zanimiv del planinstva. Treba se je tudi kar potruditi, da prideš na vrh. Je pomemben objekt za naše društvo, z vidika promocije, pa tudi rekreacije nas samih.

Planinci imate aktivnosti skozi vse leto, kaj je najlepše v posameznem letnem času za vas?

Poleti je plezanje, visokogorske ture, dolge ture, odvisno, kaj je komu všeč. Zahtevnejša brezpotja, grebenska prečenja so odlične ture, ki pa zahtevajo tudi kar nekaj izkušenj. Preden nekoga pelješ na tako turo, mora biti izkušen gornik, navajen izpostavljenih stez in brezpotij, če že ne ravno poti. Imeti mora osnovna znanja plezanja, gibanja, da se zna na vrh navezati, če je treba. Potem tudi samo plezanje. Pozimi pa turna smuka, to je tako fantastično! Kar se mene tiče, bi bilo že danes lahko že 1,5 metra snega v dolini in bi bil presrečen. Zima prinaša tudi plezanje po zaledenelih slapovih. To je ena od aktivnosti, za katero ne poznam človeka, da mu ne bi bilo všeč. Na začetku smo skeptični, a potem, ko enkrat poskusiš, hočeš še več. Predlagam, da ljudje sami gredo v hribe in bodo videli, kaj jim najbolj ustreza. Seveda pa naj si zagotovijo spremstvo izkušenih sopotnikov ali vodnika, oziroma še bolje, naj se udeležijo kakšnega izmed številnih planinskih usposabljanj.

Lednoplezalna tekma, spektakel, ki prihaja v Domžale začetek decembra. Vsekakor najprej vprašanje – kako vam je tekmovanje uspelo pripeljati ravno v naše mesto in kaj prinaša?

Tradicija lednoplezalnih tekem pri nas je že kar dolga. Že nekaj časa jih organiziramo oziroma so organizirali podobne tekme pri Češnjici pri Kropi. Tam sta doma dva naša člana Andrej in Jasna Pečjak in imata v bližini doma skalno steno. Ker sta velika navdušenca, sta privabila k projektu celoten alpinistični odsek. A to so bile stvari na lokalni ravni, kar pripravljamo zdaj, pa je neprimerno večji organizacijski zalogaj, sploh, ker je v mestu in na očeh javnosti. Tudi naš interes je, da ljudje to vidijo, da naredimo dogodek, da pokažemo, da to obstaja. Pred nekaj leti smo imeli že lednoplezalno tekmo pod Šumberkom, a je bila prav tako razlika v nivoju evropska v primerjavi z državno tekmo.

Zadnji tedni so bile vaše aktivnosti usmerjene v pripravo domžalske plezalne stene na ledno tekmo, kaj vse je bilo potrebno, da bo le-ta pripravljena na tekmovalce?

V primerjavi s košarkarsko ali nogometno tekmo, kjer je teren pripravljen,

igrišče je, tribune so, je bilo tukaj treba pripraviti še tekmovališče. Pa četudi bi vse že bilo, je treba pripraviti še smeri, jih postaviti, označiti, pobrati dol, pa potem spet pred tekmovalcem namestiti nazaj gor. Gre za ogromno logistike. Potem je treba načrtovati tudi tako, da morda samo najboljši pride na vrh smeri, da smer dela sama po sebi selekcijo. Ni dobro, da tri četrtine tekmovalcev pade na istem mestu, pa tudi ni fino, če pride polovica tekmovalcev v finalu do vrha. Tudi za gledalce ni zanimivo, če se ves čas dogaja enako. Sicer pa je sam dogodek zelo zahteven, ne le organizacijsko s športnega vidika, ampak tudi sicer, od same priprave, promocije, priprave prenosa v živo, dogajanja.

Kako bo tekmovalce potekalo, od kod prihajajo tekmovalci, kaj vse lahko pričakujemo?

Dogodek se bo začel že v petek, ko se začne registracija za tekmovalce in seznanitev s potekom tekmovalca. Na vsaki tekmi je druga stena, druge smeri in s tem jih seznanimo prvi dan. Potem bo okoli 18. ure predstavitev tekmovalcev na tržnici v Domžalah v sklopu prižiga novoletnih lučk, tam bo tudi naša komentarka, ki bo predstavila ekipe. Ob 19. uri sledi predavanje Klemena Premrla, enega najboljših lednih plezalcev na svetu ta hip. Pripravil je zanimivo predavanje o tem, kako je preplezal najtežje smeri na svetu – to bo v Knjižnici Domžale. V soboto se začne tekmovalce, sledijo še moški, ob 17. uri pa je na vrsti finale. Najboljših osem iz kvalifikacijskih nastopov se uvrsti v finale, med 17. in 20. uro potekajo finalni nastopi in na koncu podelitev. Gre za 12-urni dogodek, od 8. do 20. ure.

Nastopilo bo 45 tekmovalcev in tekmovalcev, prihajajo pa iz Slovenije, Srbije, Francije, Švice, Italije, Finske, Nizozemske, Rusije, Slovaške, Hrvaške, Poljske in Norveške. Gre za prvo tekmo evropskega pokala nasploh in hkrati finalno tekmo letošnjega slovensko-hrvaško-srbskega pokala v lednem plezanju. Resnično smo lahko zadovoljni z izplenom, saj prihajajo vrhunski tekmovalci.

Slovinci pa nismo ravno začetniki na področju tekmovalnega lednega plezanja ...

V Sloveniji imamo kar nekaj dobrih lednih plezalcev. V tekmovalnem smislu, svetovnem pokalu je bil zadnja leta najboljši Janez Svovljšak, ki je tudi že zmagal na tekmah svetovnega pokala, stal je tudi večkrat na stopničkah. Še pred leti je Matevž Vukotič odlično tekmoval v hitrosti. So rezultati, a niso kontinuirani. Pridejo, gredo, pridejo, gredo.

Kako pa ste sicer zadovoljni s pripravo tekmovalca?

Občina Domžale, ki je lastnik objekta, ter Zavod za šport in rekreacijo Domžale kot skrbnik objekta, nam zelo stojita ob strani. Imamo podporo v obliki lokacije, finančno, tudi organizacijsko nas zelo podpirajo. Zaradi vsega tega je precej manj skrbi. Res se lahko tako posvetimo organizaciji tekmovalca in ne nekim osnovnim zadevam, ki bi lahko bile precej sitne. Vedno radi pomagajo, ko jih prosimo za pomoč.

Še vabilo občanom, kajne?

Ni veliko priložnosti, da bi v Domžalah gostili tekmo na tako visokem nivoju. Imamo srečo, da pri tem športu ne potrebujemo megalomanskih objektov in je dovolj že ena 'garažna hiša', če poenostavimo. Sicer pa velja povabilo ljudem, če si želijo gorskih užitek in ne vedo, kako začeti, da stopijo v stik s planinskim društvom, da se nam pridružijo na planinskih izletih, na drugih tečajih, usposabljanjih, ki jih organiziramo. Zavedamo se, da smo zaradi našega načina dela marsikomu bližje kot morda druga društva. □

MestniKino
Domžale

DECEMBER
MESEČNI
KINO
SPORED

MEDVEDEK PADDINGTON 2 od 7. decembra

družinska komedija / Paddington 2 / režija: Paul King / scenarij: Paul King in Simon Farnaby po knjižni predlogi Michaela Bonda / igrajo: Brendan Gleeson, Sally Hawkins, Ben Whishaw, Michael Gambon, Hugh Grant, Daniel Sisen / 2017, Velika Britanija, Francija / distribucija: Blitz / 103' / sinhronizirano, 6+

Paddington srečno živi pri družini Brown in je priljubljen član skupnosti. Kamorkoli gre, prinese veselje in pomarančno marmelado. Med iskanjem popolnega darila za stoti rojstni dan svoje tete Lucy, opazi zgibanko v antikvariatu gospoda Gruberja in se loti vrste priložnostnih del, da bi jo lahko kupil. Toda ko zgibanko nekdo ukrade, mora Paddington razkrinkati tatu, pri tem pa mu pomagajo novi prijatelji.

ČLOVEK DELFIN od 7. | 10. | 19. dec

dokumentarni film / Dolphin Man / režija: Lefteris Charitos / scenarij: Lefteris Charitos, Yuri Averof / 2017, Grčija, Kanada, Francija / distribucija: Demiurg / 78'

Jacques Mayol je bil prvi potapljač, ki se je z enim samim vdihom spustil sto metrov globoko. Bil je športnik, filozof in pustolovec. Med iskanjem popolnega darila za stoti rojstni dan svoje tete Lucy, opazi zgibanko v antikvariatu gospoda Gruberja in se loti vrste priložnostnih del, da bi jo lahko kupil. Toda ko zgibanko nekdo ukrade, mora Paddington razkrinkati tatu, pri tem pa mu pomagajo novi prijatelji.

LJUBEZEN NA PRVO BOLEZEN od 16. decembra

romantična komedija / The Big Sick / režija: Michael Showalter / scenarij: Emily V. Gordon, Kumail Nanjiani / igrajo: Matthew Cardarople, Holly Hunter, Zoe Kazan, Kumail Nanjiani, Adeel Akhtar, Ray Romano, Vella Lovell, Bo Burnham, Linda Emond / 2017, ZDA / distribucija: Cinemania / 120'

Romantična drama, posneta po resnični zgodbi v Pakistanu rojenega stand-up komika Kumaila, ki se po enem od nastopov poveže s simpatično Emily. Čeprav sta pričakovala samo razmerje za eno noč, med njima vzcveti resnična romantična zveza, to pa zaplete vnaprej določeno življenje, ki ga od Kumaila pričakujejo njegovi tradicionalni muslimanski starši. Ko Emily obleži zaradi skrivnostne bolezni, se mora Kumail s to zdravstveno krizo soočiti skupaj z Beth in Terryjem, njenimi starši, ki ju prej ni poznal.

Z LJUBEZNIJO, VINCENT: VAN GOGHOVA SKRIVNOST od 21. decembra

biografska drama / režija: Dorota Kobiela, Hugh Welchman / scenarij: Dorota Kobiela, Hugh Welchman / igrajo: Douglas Booth, Jerome Flynn, Soairse Ronan, Robert Gulaczyk, Robin Hodges, Holly Earl, Aidan Turner / 2017, Velika Britanija, Poljska / distribucija: 21 film / 94'

Poštár Roulin svojemu sinu Armandu leto dni po smrti Vincenta van Gogha naroči, naj njegovo zadnje pismo v osebi dostavi slikarjevemu bratu Theu. Ker se je pismo vedno vrnilo nazaj k pošlatelju, ga iskanje slej ko prej pripelje do vasice, kjer je Vincent v družbi dr. Gacheta preživel svoje zadnje dni. Armand med čakanjem na doktorja spoznava lokalne prebivalce, ki so ne le poznali slikarja, ampak so bili tudi njegov navdih, obenem pa se vedno bolj pogloblja v slikarjevo psiho, usodo in kontroverzno smrt.

MESTNI KINO DOMŽALE
Ljubljanska 61, 1230 Domžale

rezervacije: t. 722 50 50 / blagajna@kd-domzale.si / www.kd-domzale.si/kino

TEMA MESECA

NE KONKURENCA, PODJETNIŠKO SODELOVANJE

Vse bolj se tako posamezniki kot podjetja zavedamo moči medsebojnega povezovanja, ki je v svetu individualizma močna vrednota. Da je ta vrednota lahko tudi finančno učinkovita, kažejo domžalski in okoliški podjetniki, združeni v BNI Bistrica.

Mateja Kegel Kozlevčar
Foto: arhiv BNI Bistrica

V Domžalah namreč od leta 2014 deluje skupina podjetnikov, ki se imenuje BNI Bistrica. Združuje lokalne podjetnike, ki si z medsebojnimi priporočili pomagajo do novih poslovnih priložnosti, bi lahko poenostavili. V resnici pa so veliko več kot to, predstavljajo združenje posameznikov, ki se zavedajo, da je pot do novih poslovnih priložnosti drugačna, kot si marsikdo predstavlja. Veliko bolj zanesljive so tiste vezi, ki se ustvarijo s priporočili nekoga, ki pozna obe strani.

Da je to res, dokazujejo BNI klubi po vsem svetu. V Sloveniji je BNI prisoten od leta 2009, samo v domžalski ekipi so od ustanovitve do danes ustvarili že za 3 milijone evrov medsebojnega prometa in skoraj tisoč sklenjenih poslov. Brez dvoma s tem pripomorejo h krepitvi slovenskega gospodarstva in k dvigu podjetništva.

»BNI najlažje predstavimo na način, kot bi imeli na trgu ekipo tržnikov, ki predstavljajo vas in vaš posel, v zameno pa vi njih in njihov posel. Najuspešnejše so tiste BNI skupine, v katerih člani iskreno želijo pomagati drug drugemu in se osebno priporočajo pri ljudeh, s katerimi komunicirajo. So kot ekipa, ki ima en sam cilj – da vsi člani pridobivajo nove stranke za svoje posle,« pravijo v BNI Adria, ki poleg Slovenije pokriva še Hrvaško, Srbijo in Makedonijo.

Tedenska srečanja podjetnikov

BNI Bistrica v Domžalah združuje 20 članov – različnih podjetnikov. Zakaj različnih? Ker je v vsaki BNI skupini lahko prisoten le en podjetnik iz po-

BNI (Business Network International) na lokalnem območju organizira skupine podjetnikov oziroma poslovnežev, v katerih si le-ti prek osebnih priporočil pomagajo do novih strank. BNI je razvil sistem za pridobivanje novih strank, ki skupinam nudi strukturirano in pozitivno poslovno okolje.

samezne dejavnosti. V Domžalski BNI Bistrica so vključeni naslednji podjetniki: Ana Kunstelj (Kunstel & Kikel Ltd.), Andrej Rožman (Avtohiša Vič), Andrej Železnik (Positivna rešitev), Anja Lamut (Mitja Lamut – odvetnik), Anže Kozina (AGIL), Anže Nahtigal (Salomon nepremičnine), Blaž Zalar (Moj nasvet, zavarovalno zastopanje), Gordana Povirk (Scarabek skupina), Gregor Smodila (Zlato Pero), Janez Levec (Proevent), Marko Vitas (Marko Vitas), Matevž Kaše (Erpium), Matic Pucihar (Mehanotrada), Primož Peterka (GEO-INFO), Rok Zobavnik (Micopy), Samo Škarvča (Ir Image), Sašo Anžin (Celzija), Vesna Javornik (UVA Javornik in Javornik), ki se srečujejo prav vsak torek ob 7. uri zjutraj.

V BNI Bistrica ne boste našli dveh mizarjev, dveh odvetnikov ali dveh frizerjev. Ker je dejavnosti dandanes malo morje, so vrata vedno znova odprta – na široko – vsem podjetnikom, cilj je zapolniti mesta do 40 različnih dejavnosti, kolikor je še obvladljivo. S tem namenom so v začetku novembra pripravili dan odprtih vrat, dogodek, na katerem se je zbralo kar nekaj novih podjetnikov, ki so se predstavili, nekateri že dobili

tudi prve poslovne priložnosti in predvsem pokazali, zakaj so edinstveni.

Kdor daje, pridobiva

Rast podjetij, ki so vključena v skupino, skrb za stalno izobraževanje, redna srečanja in odlično medsebojno razumevanje je le nekaj razlogov, zakaj podjetniki prav vsak teden prihajajo na sestanke. Temelj njihovega delovanja je filozofija 'Kdor daje, pridobiva', to geslo pomeni vzajemno medsebojno pomoč in podporo, ki jo hitro začuti tudi vsak nov član, ki se pridruži skupini. Kot pravijo, so priložnosti neomejene, na vsakem posamezniku pa je, če ji je pripravljen odpreti vrata.

Dobiš ekipo strokovnjakov, ki tržijo tvoj posel

»Posebnost BNI Bistrica je, da delujejo na območju Upravne enote Domžale, pokrivajo pa občine Lukovica, Moravče, Trzin, Domžale in Mengeš. Domžale so bile kot upravna enota vedno najmočnejše in tudi naša BNI skupina je ena najmočnejših, kot pravi tudi sama vrednost 'stola', ki je okoli 50.000 evrov. Vse to za dobro uro in pol časa na teden, kolikor trajajo naši tedenski sestanki,« pravi koordinator rasti Janez Levec. Prav rast je pri njih zdrava in nadzorovana, ves čas se članstvo giblje okoli 20 podjetnikov, a po treh letih izkušeni in bogatega znanja menijo, da je čas za širitev ekipe. Cilj? 40 članov.

Želijo si sodelovanja z lokalno skupnostjo

Zelo pomembno jim je tudi povezovanje z lokalno skupnostjo. »S povezo-

vanjem smo že začeli, srečali smo se z Obrtno podjetniško zbornico Domžale oziroma direktorico Karolino Vrtačnik, kjer imamo v začetku decembra tudi prvo srečanje. Cilj je, da bi se dogovorili za redno sodelovanje. Prav tako se povezujemo z lokalnimi predstavniki, obiskal nas je že župan Trzina Peter Ložar, prav tako pa smo bili na sestanku pri podžupanji Domžal Renati Kosec. Obljubila nam je, da se bo na našem srečanju oglasila po novem letu, prav tako pa je pripravljena januarja skoordimirati srečanje z vsemi župani Upravne enote Domžale, da se nam pridejo predstaviti, da nas spoznajo. Seveda je to naša želja, saj si želimo sodelovanja z lokalno skupnostjo,« dodaja Janez Levec.

Da ne gre le za posel, za rast podjetja, ampak tudi podjetništva, med drugimi radi izpostavijo. Vsak mesec imajo namreč na voljo od osem do dvanajst brezplačnih izobraževanj za podjetnike. S tem pa tudi podjetniki v posamezni BNI skupini dobijo možnost povezovanja s podjetniki in drugih skupin, krajev, regij. Poleg tega se vsako leto srečajo tudi na dvodnevni konferenci, kjer izmenjujejo znanja in izkušnje.

Teden ženskega podjetništva

Konec novembra je v okviru BNI potekal Teden ženskega podjetništva. Vse BNI skupine po Sloveniji so v tem tednu na svoje redne tedenske sestanke vabile le ženske podjetnice. Vse obiskovalke sestankov so imele možnost na kratko predstaviti sebe in svoje podjetje vsem prisotnim in se z njimi mrežiti pred in po sestanku. Vabljenje

so bile vse proaktivne podjetnice, ki si želijo spoznati nov kanal za pridobivanje novih stikov in ki jih zanima rast njihovega posla. Na vprašanje, kako da so se odločili, da odprejo v tem tednu vrata le ženskim podjetnicam (sicer so odprta za vse podjetnike), odgovarjajo: »Ker se nam zdi tema zelo pomembna in ker v BNI spodbujamo proaktivno in profesionalno podjetništvo nasploh.«

V Sloveniji se tudi sicer vse bolj zbuja in spodbuja žensko podjetništvo. Še več, v letu 2017 so bile na voljo tudi subvencije za samozaposlitev žensk z namenom spodbujanja ženskega podjetništva za vse tiste ženske, ki imajo najmanj višješolsko izobrazbo in zanimivo poslovno idejo. V okviru tega programa so lahko pridobile subvencijo v višini 5000 evrov v obliki enkratne finančne pomoči oziroma nepovratnih sredstev, s katerimi pomagajo razviti samostojno dejavnost in uresničiti poslovno idejo. Sredstva za subvencije je zagotovilo ministvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, izplačal pa jih je zavod za zaposlovanje.

Tudi sicer ženske dobivajo na vse večji veljavi v svetu podjetništva, združujejo se same na srečanjih, kot je 500 podjetnic, pa tudi druge, v obliki združenj in neformalnih oblik sodelovanja. Ne le praksa, tudi raziskave so že pokazale, da se ženske razlikujejo v vodenju od moških.

Za konec – številke!

Dejstvo je, da podjetnike zanimajo številke, ne nazadnje jih morajo us-

tvarjati in zagovarjati tudi pri svojem poslu. Zato smo jih nekaj zbrali za konec. V BNI Bistrica je, kot omenjeno, trenutno združenih 20 podjetnikov različnih zvrsti. Med trenutno najbolj zaželenimi so še naslednje dejavnosti: električar, vodovodar, slikopleskar, krovec, mizar, varnostna služba, vzdrževalec objektov, plesna šola, tehnični pregledi, frizer, maser, vizažist, revizor, poslovno svetovanje, davčno svetovanje ... Kaj to pomeni? Da so to dejavnosti, po katerih imajo zadosti povpraševanja in bi jim lahko zagotavljali posel, če se izrazimo čisto neposredno. Če nadaljujemo s številkami, v Sloveniji obstaja 14 BNI skupin, ki v svojih vrstah združujejo več kot 300 podjetnikov. Samo domžalska skupina BNI Bistrica pa je v le treh letih delovanja ustvarila kar 3 milijone evrov medsebojnega prometa. Trenutna vrednost 'stola' v skupini je okrog 50.000 evrov.

Za konec pa ne moremo mimo vprašanja, zakaj priprava takšnega prispevka? Ker nas iskreno veseli, da se podjetniki povezujejo, da skupaj iščejo rešitve v krepitvi gospodarstva. Če pogledamo čisto realno na situacijo, če bodo podjetniki imeli dovolj posla, bodo morali zaposlovati, to pa pomeni, da se bodo odpirala nova delovna mesta. In če bodo ta v Domžalah, toliko bolje! »Vsi, ki smo del BNI, verjamemo, da nam bo šlo z medsebojnim povezovanjem in sodelovanjem lažje, in da s takšnim delovanjem lahko pridobivamo vsi,« lahko zaključimo kar z njihovim poslanstvom. □

Lek utrjuje kulturo raznolikosti in vključenosti

Samo Roš, član uprave in direktor Kadrov v Leku, d. d., je na slovesnosti 14. novembra 2017, ki je potekala pod častnim pokroviteljstvom predsednika RS Boruta Pahorja, podpisal Listino raznolikosti Slovenija. Farmaceutvska družba Lek se je s tem dejanjem tudi formalno pridružila skupnosti podjetij, ki razumejo pomen in pozitiven ekonomski učinek upravljanja raznolikosti. Podjetje Lek izpolnjuje vseh šest načel listine: razvija organizacijsko kulturo, ki temelji na enakih možnostih, vzajemnem spoštovanju, sprejemanju in vključevanju raznolikih zaposlenih; ustvarja raznoliko in vključujoče delovno okolje; upošteva in širi načela raznolikosti na vseh ravneh organizacije; prepoznava raznolikost strank; oblikuje politiko raznolikosti ter širi in predstavlja svojo zavezanost načelom in politiki raznolikosti vsem deležnikom.

Novembrski Lunarjev gorniški večer v Knjižnici Domžale

Na predzadnji Lunarjev gorniški večer v letu 2017 (zadnji bo 5. decembra) je voditelj Borut Peršolja 6. novembra v Knjižnici Domžale povabil mlado Tjašo Jelovčan (roj. 1987), alpinistko od nog do glave, že od leta 2004 članico Alpinističnega odseka PD Kranj, članico slovenske mladinske alpinistične reprezentance in po izboru Planinske zveze Slovenije najuspešnejšo alpinistko leta 2016.

Študentka Fakultete za varnostne vede Univerze v Mariboru iz Virmaš pleza od leta 2007, opravila je več kot 200 plezalnih vzponov, med njimi vrsto prvenstvenih. Iz ljubeznijo do gora so jo okužili starši, s katerimi so prehodili Slovenijo po dolgem in počez. V zvezi z začetki – tako obiska gora kot al-

ljev, ji je pomenila veliko priložnost za nadgradnjo, za nadaljevanje trdega in prizadevnega dela, hkrati pa v njej ceni izvirnost, prijateljstvo in povezovanje pa tudi možnost, da izmed idej za delo, ki jih zberejo, ob pomoči mentorja zberejo najprimernejšo. Ta oblika dela se ji zdi super. Zanj ni pomemben samo cilj, pomembnejše so izkušnje in zgodbe alpinistov, s katerimi se srečujejo. Ni vse v doseganju vrha, saj je akcija lahko vseeno uspešna, pomembna je zgodba, druženje, povezovanje ...

Iz lastnih izkušenj desetletnega alpinističnega vzpenjanja nam je povedala, da se vse zgodi z razlogom, da so pri alpinizmu zelo pomembni športni pristop in redni treningi, z Borutom Peršoljo pa sta se dotaknila tudi strahu, ki je njen

Kulturni in praznični dnevi

ARBORETUM VOLČJI POTOK Oktobrsko, delno pa tudi novembrsko vreme sta bila primerna za sprehode po jesensko obarvanem Arboretumu, kjer so se že začele priprave nespomladansko sezono. Mogoče ste na kakšnem od sprehodov opazili ali celo z njimi spregovorili besedo, pridne vrtnarje, ki so sadili čebulice tulipanov, ki bodo polepšali pomladne dni. Sicer pa so se v novembru pripravljali predvsem nato, kako bi tudi Arboretum Volčji Potok zažarel v prazničnih dneh pričakovanja božičnih in novoletnih praznikov. Tako je že od 25. novembra v steklenjaku na ogled adventno-novoletna razstava. Na razstavi bodo domiselni novoletni aranžmaji, adventni venčki in okrašene žive smreke. V vrtnih centrih Arboretuma v Volčjem Potoku in Medlogu lahko tudi kupite praznične dekoracije, žive smreke in božične zvezde. Z decembrom bodo v park postavili 70 živih že okrašenih smrek v loncih. Nekaj smrek boste lahko okrasili obiskovalci.

Pridite na Ta veseli dan kulture: Souvani in njihov park Volčji Potok je naslov razstave na stebrih arkad pristave Arboretuma, ki si jo bo mogoče ogledati od 3. decembra 2017 pa vse do pomladi. Družina Souvan ima zelo veliko vlogo pri oblikovanju sedanjega Arboretuma Volčji Potok. Souvanovi so bili v 19. stoletju eden od stebrov gospodarskega in kulturnega življenja Slovencev v Ljubljani. Souvani so tudi na novo uredili parkovne po-

vršine okoli graščine v Volčjem Potoku in s tem bistveno zaznamovali poznejše ustanovljeni arboretum.

Odprtje razstave bo 3. decembra na Ta veseli dan kulture. V Arboretumu bo ob 11. uri zanimivo predavanje, predavatelj bo Matjaž Mastnak, ob 12. uri pa odprtje razstave Souvani in njihov park v Volčjem Potoku. Prešernov rojstni dan tako v parku nadaljujejo s tradicijo in vabijo vse ljubitelje kulture, da tudi z njo v parku preživijo lepe trenutke.

Še vedno vas prijazno vabijo, da se srečate z velikani morskimi globlin in morda ujame še kakšen trenutek z dinosavri, ki se poslavljajo, enako pa park zapuščajajo tudi pravljичni junaki.

Ostajajo pa v Arboretumu številne ptice, ki jim ta ponuja zatočišče in hrano. Z dobrim sluhom in ostrim vidom boste opazili marsikaterega pri-

ča, ki se skriva v krošnjah dreves in grmov. Ornitološki sprehod bo 17. decembra 2017 vodila Alenka Bradač iz DOPPS. Priporočamo, da s seboj prinesete daljnogled.

Cestitke: Arboretum Volčji Potok ima po glasovanju v Nedelovi akciji Iščemo dobra igrišča, za Naj igrišče izbrali igrišče v Arboretumu. Le-ta se vsem, ki ste glasovali, zahvaljuje, vse pa vabi, da ga čim večkrat obiščete.

To pa ni edina dobra novica. Lonely Planet je namreč pred kratkim ob-

javil seznam desetih regij, ki jih je po njihovem mnenju vredno obiskati v letu 2018 – med njimi so tudi Julijske Alpe in Arboretum Volčji Potok.

Popestrite si zimske dni in obiščite Arboretum Volčji Potok, ki je tudi pozimi zelo lep in vreden vašega obiska.

VERA VOJSKA

pinističnih vzponov, je Tjaša poudarila pomen postopnosti. Pred alpinizmom se je ukvarjala z drugimi športi, vendar je alpinizem postal pomemben del njenega življenja, ki ga povezuje tudi s turnim smučanjem. Spoznava je osnovne zakonitosti plezanja, vlogo različne zgradbe gora (granit je veliko varnejši v primerjavi z apnencem), plezanje v ledu in še marsikaj. Velikokrat je v pogovoru poudarila, da hribe doživlja na najboljši način; ob tem pa počni vse tisto, v čemer uživaš. Številnim prisotnim je predstavila, tudi s fotografijami, prve vzpone, ki jih tudi zaradi prijateljstva s soplezalkami ni nikoli pozabila, posebej zanimiva pa je bila pripoved o plezalnih smereh, ki jih je s soplezalci preplezala na različnih kontinentih v zadnjih letih.

Vključitev v slovensko mladinsko alpinistično reprezentanco pod mentorstvom Marka Prezlja, katere namen je doseganje kvalitetnih (vrhunskih) vzponov, spodbujati in izražati posameznikove plezalske in organizacijske sposobnosti ter izbiranje in uresničevanje lastnih kvalitetnih alpinističnih ci-

prijatelj, pomena talenta, gibanja in hitrosti pri plezanju, pa tudi mirmosti, s katero kot alpinistka prenaša probleme (brez panike). Bere literaturo o posameznih smereh, se pogovarja o osvoboditvi posamezne smeri, v kateri še kako upošteva tudi zgradbo dramskega dela: priprava, zaplet in razplet oziroma analiza. Pa še na nekaj je opozorila: v alpinizmu ni tekmovanja, vzpone je težko ovrednotiti, ni niti publike, ki bi ti ploskala. Je le osebno zadovoljstvo in užitek ob uspehu.

Najboljša alpinistka v Sloveniji v letu 2016 trenutno počiva, ker si je poškodovala komolec, vendar že razmišlja o nadaljevanju plezanja, ki ji pomeni tudi neke vrste terapijo. Razmišlja o Grenlandiji, Patagoniji in o vrednotah, ki jih prinaša alpinizem: spoštovanje, preprostost, vztrajnost, trma, skromnost, raznolikost, in imajo še kako velik pomen tudi za njeno življenje. Hvala za obisk in srečno, spoštovana alpinistka Tjaša Jelovčan.

VERA VOJSKA
FOTO: MIRO PIVAR

Ice Climbing European Cup

Evropski pokal v lednem plezanju

Domžale
2.12.2017

Vabljeni k ogledu tekme Evropskega pokala v lednem plezanju, ki bo tokrat potekala prvič v Sloveniji, in sicer v centru Domžal, na umetni plezalni steni na garažni hiši.

NOVICE

V letu 2018 otroški dodatek tudi v 7. in 8. dohodkovnem razredu

Na podlagi sprejetih izhodišč za pripravo sprememb proračuna 2018 se bodo s 1. 1. 2018 na področju otroških dodatkov končali varčevalni ukrepi, ki jih je leta 2012 uvedel Zakon za uravnoteženje javnih financ (ZUJF). Ponovno bodo uvedeni otroški dodatki v 7. in 8. dohodkovnem razredu, ki so bili doslej zamrznjeni.

Primeri otroških dodatkov v 7. in 8. dohodkovnem razredu:

Dva starša z enim otrokom: Če starša skupaj zaslužita med 1.998 € in 2.534 €, se uvrstita v 7. dohodkovni razred. Če skupaj zaslužita med

2.534 € in 3.060 €, pa se uvrstita v 8. dohodkovni razred.

Dva starša z dvema otrokoma: Če starša skupaj zaslužita med 2.637 € in 3.379 €, se uvrstita v 7. dohodkovni razred. Če skupaj zaslužita med 3.379 € in 4.079 €, pa se uvrstita v 8. dohodkovni razred.

Družine, ki do zdaj niso bile upravičene do otroškega dodatka (7. in 8. razred) vlogo za uveljavljanje pravice do otroškega dodatka vložijo v decembru 2017 na krajevno pristojnem centru za socialno delo in na predpisanem obrazcu: Vloga za uveljavljanje pravic iz javnih sredstev.

IZRAČUN OTROŠKEGA DODATKA ZA 7. IN 8. RAZRED

dohodkovni razred	povprečni mesečni dohodek na osebo (v %)	znesek otroškega dodatka za otroka do konca osnovne šole ali do 18. leta (v €)			znesek otroškega dodatka za otroka v srednji šoli, vendar najdlje do 18. leta (v €)		
		1. otrok	2. otrok	3. in naslednji otrok	1. otrok	2. otrok	3. in naslednji otrok
7	nad 64 % (659,3 €) do 82% (844,73 €)	22,83	30,44	38,10	28,83	36,44	49,65
8	nad 82 % (844,73 €) do 99% (1.019,86 €)	19,88	27,50	35,11	22,88	30,50	39,89

Mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami

Petindvajseti november je mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami. Pomembno vlogo pri obravnavi nasilja v družini ima poleg drugih institucij (policija, državno tožilstvo, sodišče, zdravstvene ustanove, nevladne organizacije), tudi center za socialno delo, zato želimo opozoriti, da si žrtve nasilja pomoč lahko poiščejo tudi na Centru za socialno delo Domžale.

Žrtve še niso opogumile poiskati pomoči ali morda ne vedo, kje lahko pomoč poiščejo, zato jim sporočamo, da se lahko obrnejo osebno ali po telefonu tudi na Center za socialno delo Domžale. Naloga centra je, da skupaj z žrtvijo nasilja pripravimo načrt pomoči za zagotovitev njene varnosti in ji posredujemo vse potrebne informacije o različnih oblikah pomoči znotraj CSD (osebna pomoč, pomoč pri

Pomoč žrtvam nasilja Center za socialno delo Domžale zagotavlja 24 ur, saj izven svojega poslovnega časa deluje Regijska interventna služba CSD, ki se odzove na pobudo policije. Centri se vsako leto srečujemo z vse večjim številom prijavljenega nasilja. Zavedamo pa se, da se nekatere

urejanju umika na varno ...) ali izven (različne nevladne organizacije). Žrtve nasilja lahko podajo prijavo zoper povzročitelja nasilja na policijski postaji ali na centru za socialno delo.

Če ste sami žrtev nasilja v družini, si poiščite pomoč še danes. Žrtev ni nikoli odgovorna za nasilje!

ZAPOSILIMO

delavca za pomoč pri elektroinstalacijah.

Mlajši, z vozniškim izpitom B kategorije, lahko pripravnik. Nudimo urejeno delovno okolje, raznoliko delo in stimulatívno plačilo.

EGRO Zorman, d. o. o., Pod lipami 17, 1218 Komenda
tel. 041 683 216, blaz@egro.si

Radioklub Domžale se predstavi

Stičišče nevladnih organizacij osrednje Slovenije je na OŠ Domžale organiziralo akcijo NVO gre v šolo, na kateri se je predstavil tudi Radioklub Domžale.

Za namene predstavitve so predstavniki RK Domžale učencem 6., 7. in 9. razreda OŠ Domžale predstavili radijske komunikacije. S sabo so prinesli popularne walkie-talkie-je, s katerimi so učenci lahko drug z drugim naredili radijsko zvezo. Za potrditev radijske zveze so izpolnili vsak svojo QSL kartico – to je kartico, ki potrjuje opravljeno radijsko zvezo. Izpolnjene QSL kartice so potem izmenjali med sabo, tako kot to počnemo radioamaterji, in jih odnesli domov.

Na predstavitvi radiokluba so učenci višjih razredov lahko preizkusili tudi t. i. lov na lisico, ki je zelo popularna disciplina med radioamaterji. Radioamaterski lov na lisico je pravzaprav lov na skriti oddajnik. Vsak 'lovec' ima vsak svoj sprejemnik, s katerim išče več skritih oddajnikov, ki so razporejeni na nekem terenu. Tisti lovec, ki prvi najde vse skrite oddajnike, je zmagovalec. Tokrat smo zaradi slabega vremena 'lisico' skrili v avli, kar pa ni zmanjšalo zanimanja učencev, da bi jo 'našli' z lisničarjem – sprejemnikom, s pomočjo katerega najdemo skriti oddajnik.

Ker moramo radioamaterji večkrat sami narediti del opreme, to običajno zahteva spajkanje elektronskih komponent. Za ta namen smo člani Radiokluba Domžale pripravili praktično delavnico, kjer so si učenci pod skrbnim vodstvom lahko spajkali svoj prvi izdelek – utripalnik z LED lučkami in ga po uspešnem preizkusu odnesli domov. Zanimanje za radijske zveze kot tudi za lov na lisico in praktično delavnico je bilo izjemno, saj so učenci potrpežljivo čakali, da bodo prišli na vrsto. Žal je bil postanek učencev posameznih razredov pri nas prekratek, zato marsikdo ni prišel na vrsto za spajkanje ali za kra-

tek pogovor preko walkie-talkiejev. Zato Radioklub Domžale vabi vse učence, ki bi jih zanimalo, kaj vse počnemo radioamaterji, da se po predhodnem dogovoru (prek e-pošte: s50c@hamradio.si) oglasijo v prostorih Radiokluba Domžale vsak četrtek od 21. ure naprej, kjer jim bomo pokazali še več radioamaterske opreme in delo radioamaterjev. Ena od zanimivih vrst dela je tudi delanje zvez s pomočjo odboja od Lune ali pa odboja od meteorskih rojev in še marsikaj zanimivega boste slišali. Vabljeni vsak četrtek po 21. uri v prostore Radiokluba Domžale na Rodici za trgovino Tuš.

JURE MIKELN, S52CQ

Tudi v Domžalah imamo brainobrain!

BRAINOBRAIN DOMŽALE Brainobrain spodbuja celostni razvoj možganov ter razvija osebnostne in življenjske veščine; izboljša koncentracijo ter olajša učenje. Brainobrain izvira iz Indije, od koder se je zaradi učinkovitosti in enostavnosti hitro razširil po svetu, danes ga najdemo že v 35 državah. Brainobrain Domžale je eden od 14 centrov v Sloveniji, kjer otroci lahko obiskujejo tečaje. Program je namenjen otrokom od 4. do 14. leta, po izkušnjah pa skupaj z otroki ob njem z veseljem razgibavajo možgančke tudi odrasli, njihovi starši.

Vsak, ki že vsaj malo pozna Brainobrain, ga hitro poveže s starodavnim orodjem abakusom, lesenim azijskim računalom, ki se je uporabljal že vrsto stoletij, še preden so izumili moderen številčni sistem. Otroci ga v prvih štirih stopnjah programa dejansko uporabljajo, pri zapletnejših računskih operacijah višjih stopenj pa zgolj vizualizirajo v glavi enega ali celo do 10 abakusov, odvisno od stopnje programa.

En del programa torej temelji na mentalni aritmetiki s pomočjo abakusa, namen drugega dela pa je usvajanje življenjskih veščin s pomočjo tehnik NLP. Vmesni deli srečan so namenjeni možganski telovadbi v povezavi z gibanjem, med odmori ustvarjamo ali se igramo gibalne in socialne igre, skupaj obeležujemo rojstne dneve, veliko se pogovarjamo. Stremimo k razvoju življenjskih vrednot, ki jih v današnji družbi primanjkuje: medse-

bojno spoštovanje, prijateljstvo, pripadnost skupini, pomoč in solidarnost. Skupinsko dinamiko usmerjamo v povezanost in zaupanje, kjer se vsak udeleženec dobro počuti, si upa povedati svoje mnenje in postaviti vprašanje ob nerazumevanju.

Program je tako zasnovan celostno, usmerjen je k istočasnemu aktiviranju obeh strani možganov, saj sta takrat aktivnost in ustvarjanje novih povezav najuspešnejša. Hkrati učimo in vzgajamo, kar rezultira na različnih področjih: izboljšanje koncentracije in pozornosti, hitrosti in natančnosti, delovnega in dolgoročnega spomina, matematične veščine, rast samopodobe, vizualizacija, odločnost, znanje angleščine in slušno zaznavanje, razvija in krepi delovne navade ter spodbuja kreativnost.

Ker smo v Domžalah novost, se bomo trudili čim bolj vključiti v lokalno okolje in dogajanje, tako da se zagotovo kje srečamo.

TANJA IN UROŠ
BRAINOBRAIN DOMŽALE

Sodelovanje z organizacijami na področju robotike

Vse več organizacij, podjetji, zavodov in ustanov se zaveda, da je navdušenje nad novodobnimi poklici nujno potrebno. Že v zgodnjem otroštvu se hitro pokaže, ali otroka veseli delo z elektriko, programiranjem, konstruiranjem, upravljanjem, oblikovanjem in formacijami. V medijih slišimo, da se veliko piše in govori, kako svet napreduje. Kako bomo čez 10 let imeli že prave robotske kuhinje, ki nam bodo pripravljale kosilo, pospravile stanovanje, zato da bo ostal dragocen prosti čas za delo, zabavo in zdravje. Kdo bo te robote upravljal, kdo jih bo popravil, gradil, snoval, programiral ... Nihče drug kot naši

otroci. Ti otroci, ki zdaj spretno uporabljajo IKT naprave za medsebojno komuniciranje in programiranje. Seveda večurno posedanje pred temi napravami ni prava pot. Prava pot je igra in učenje prek igre. Program LEGO® Education, programi mala robotika, prva robotika in robotika v Zavodu 1-2-3 prinašajo prva spoznanja in prve korake v novodobni svet. Seveda ko robota sestaviš, spoznaš, kam določeni elementi spadajo, zakaj se tako sučejo, premikajo, aktivirajo, formirajo, takrat šele razumeš, kaj počneš in čemu. Otroci imajo neizmerno veliko domišljije. Radi rečemo, da so še neomejeni in neobreme-

njeni s svetom kreacij in formacij. Ne vidijo ovir, kot jih vidimo odrasli, in ravno to pelje do inovativnosti in novosti.

Podjetja, kot na primer Petrol, d. o. o., Smart Com, d. o. o., Comtrade, d. o. o., Jungheinrich, d. o. o. in podobna, vidijo prihodnost tudi v tem, da za otroke pripravijo razne delavnice, jim omogočijo kvalitetne počitnice ali pa se zavedajo znaka družini prijazna organizacija in sledijo ciljem k zanimivo, aktivno in poučno. Veseli smo, da lahko del aktivnosti pokrije naš Zavod 1-2-3. Organizacija počitnic, delavnic in aktivnosti nam je v veselje. Izobrazili smo strokovne sodelavce, ki vedo, kaj počno, in dobro smo se povezali z ŠAD Mavrica, ki poleg dela za računalniki poskrbi, da otroci nikoli ne čepijo pred računalniki predolgo. Gibanje in veselje na prostem je še vedno ključnega pomena za razvoj otrok in tako mora ostati.

V sodelovanja vabimo tudi druge organizacije, ki si želijo, da bi otrokom zaposlenih ali na splošno otrokom radi omogočili tovrstne aktivnosti, v katerih bi se otroci navduševali nad dejavnostmi podjetja oziroma zanimivimi in raznolikimi aktivnostmi na področju dela s kockami in robotiko.

Poučno-kreativno-zabavno!

Predstavitel knjige o delu Tomaža Habeta Srce v glasbi, glasba v srcu

Zveza slovenskih godb, ki je letošnje leto razglasila za leto prof. Tomaža Habeta, je v sodelovanju z Javnim skladom RS za kulturne dejavnosti v sredo, 15. novembra 2017, v dvorani Acija Bertoncija Glasbene šole Domžale organizirala predstavitel knjige o delu Tomaža Habeta Srce v glasbi, glasba v srcu. V programu, ki ga je povezoval Matej Primožič, vodja območne izpostave JSKD Domžale, je nastopil ansambel klarine-

rela ideja in želja po nadgraditvi omenjene magistrske naloge z življenjskim delom prof. Habeta. Knjiga, za enkrat gre za delno verzijo Srce v glasbi, glasba v srcu, bo luč sveta ugledala v začetku prihodnjega leta, saj bodo dodali še pet zadnjih letošnjih del prof. Habeta.

Knjiga ima več poglavij. Prvi del vsebuje življenjepis in nagrade prof. Habeta. Nato sledi večji poudarek na njegovem opusu, tako na zborovski kot

ov s skladbami prof. Habeta.

Tone Urbas, predsednik Zveze slovenskih godb, je povedal, da njihova zveza deluje od leta 1997, danes pa je vanjo vključenih 107 godb oziroma pihalnih orkestrrov. Že ob ustanovitvi zveze so si po Urbasovih besedah zadali cilj, da bodo dajali poudarek slovenskim skladbam in slovenskim avtorjem. Da so zasledovali svoj cilj, je pomembno prispeval prof. Tomaž Habe, ki je z zvezo začel sodelovati že zelo zgodaj, v zadnjih letih pa je sodelovanje še tesnejše. Prof. Habe je za godbe in pihalne orkestre ustvaril izjemno bogat skladateljski opus.

Avtor knjige o delu Tomaža Habeta mag. Marko Repnik je ob predstavitvi knjižnega dela dejal, da kdorkoli se ukvarja z glasbo, se sreča s prof. Tomažem Habetom. Povedal je, da si je tematiko – skladbe za godbe in pihalne orkestre prof. Habeta izbral za magistrsko nalogo in sicer del opusa sedmih izbranih skladb. V nadaljevanju je dozo-

na instrumentalni ravni. Sledi poglavje, ki vsebuje dela (priredbne in avtorske skladbe) za godbe in pihalne orkestre. Knjiga vsebuje tudi analize izbranih del, 31 fotografij, avtorjeve rokopise skladb, diskografijo (njegova dela na nosilcih zvoka) in del strokovne literature, ki bo zelo koristna.

Miha Kozjek, predsednik KD Simfonični orkester Domžale - Kamnik, je ob tej priložnosti predstavil novo zgoščenko, ki so jo posvetili delu prof. Tomaža Habeta. Na zgoščenki so skladbe z dveh celovečernih letnih koncertov, ki so ju posvetili profesorju ob njegovi 70-letnici. Koncerta, na katerem so sodelovali sedanji in tudi nekdanji člani te zasedbe ter številni solisti, je posnel Dominik Krt, ki je poskrbel tudi za zvočno obdelavo. Po besedah Kozjeka, je bil to za njih kar zahteven projekt, so pa veselili, da so ga lahko realizirali in je obenem to tudi darilo prof. Habetu ob njegovi obletnici.

BESEDILO IN FOTO: MIHA ULČAR

Kavarna Češmin

Veseli nas, da smo lahko v Domžalah sredi Češminovega parka odprli kavarnico, ki smo jo poimenovali Kavarna Češmin. Če slučajno še ne veste, je češmin trnast grm z rdečimi jagodastimi plodovi, ki ga pogosto vidimo tudi v Sloveniji.

V kavarni med drugim postrežemo najboljšo kavo, vročo čokolado, kakovostne bio čaje, ki so resnično polnega okusa, in vrhunska vina. Nudimo tudi odlične in vedno sveže slaščice ter toaste, v sezoni tudi sladolede. V zimskem času se boste lahko po sankanju na bli-

žnjem griču pogreli ob domačem kuhanem vinu.

V prijetnem vzdušju lahko posedite na našem vrtu, saj se otroci v parku lahko sproščeno igrajo. Kavarna je namenjena prav vsem, ki radi uživajo v lepem ambientu ter v dobri in kakovostni ponudbi.

V toplejših mesecih bomo organizirali različne ustvarjalne delavnice za otroke.

Lepo vabljeni, saj je vzdušje pri nas vedno prijetno.

Teden solidarnosti

OBMOČNO ZDRUŽENJE RDEČEGA KRIŽA DOMŽALE Tudi letos je med 1. in 7. novembrom potekal teden solidarnosti Rdečega križa Slovenije, ko so bile na podlagi zakona o Rdečem križu Slovenije na vseh poslovnih enotah Pošte Slovenije v prodaji doplačilne znamke, na vseh železniških in avtobusnih postajah v Sloveniji pa doplačilne vozovnice. Sredstva, zbrana s prodajo doplačilnih znamk in vozovnic v Tednu solidarnosti, se stekajo v sklad solidarnosti Rdečega križa Slovenije, namenjena pa so pomoči ljudem ob naravnih in drugih nesrečah večjega obsega oziroma takojšnji pomoči posameznikom in družinam ob manjših nesrečah (požari, poplave, plazovi ...).

»Teden solidarnosti je priložnost, da se spomnimo pomena solidarnosti kot temeljne vrednote posameznika in socialne države in pokažemo, da solidarni ljudje pomagamo drugim ljudem in verjamemo, da bodo tudi drugi ljudje pomagali nam, če bomo potrebovali njihovo pomoč. Še posebej ob nesrečah je stiska prizadetih stiska nas vseh,« je ob letošnjem tednu solidarnosti povedal

dr. Dušan Keber, predsednik Rdečega križa Slovenije, ki zagotavlja osnovno humanitarno in materialno pomoč.

Poglejmo, kako so bila porabljena v letu 2016 v tednu solidarnosti zbrana sredstva. V skladu s pravilnikom se je 30 odstotkov od 195.684 evrov sredstev uporabilo za enkratne finančne pomoči ob nesrečah manjšega obsega na lokalni ravni. Tako je bilo od namenjenih 58.705,28 evra za zagotavljanje nujno potrebne pomoči iz tega sklada za pomoč družinam in posameznikom ob manjših nesrečah v Sloveniji, kot so: požari, zemeljski plazovi ipd. porabljeno 53.325,36 evra.

Sedemdeset odstotkov, to je 136.978,98 evra, je bilo namenjenih za zagotavljanje pomoči ob nesrečah večjega obsega na nacionalni ravni. Ker pa večjih naravnih nesreč lani v Sloveniji ni bilo, sredstva ostajajo v skladu solidarnosti RKS.

Pa še novica iz Občinskega združenja RK Domžale: Večja akcija, ki jo bodo pripravili v začetku decembra, je akcija zbiranja hrane v Mercatorju 2. decembra. Povabljeni, da v njej sodelujete in si morda tudi tako popeljšate praznične dni.

VERA VOJSKA

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, 29. decembra 2016.

Rok za oddajo prispevkov je v četrtek, 14. decembra 2016, do 12. ure.

Pri vsakem prispevku mora biti jasno razvidno, kdo je avtor prispevka, podpis fotografa in komentar k fotografiji.

Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, zunaj uradnih ur v nabiralniku na stavbi ali na naš e-naslov.

V skladu z Odlokom o javnem glasilu Občine Domžale Slamnik nenaročeni prispevki ne bodo honorirani, končno odločitev o objavi prispevkov in njihovi dolžini pa sprejema uredništvo. Za vsa vprašanja smo vam na voljo na e-naslovu: urednistvo.slamnik@gmail.com

Kje je za vas najbližji avtomatski zunanji defibrilator?

V zadnjem času smo lahko v medijih veliko slišali o temeljnih postopkih oživljanja (TPO) in uporabi avtomatskega defibrilatorja (AED) ter prizadevanjih, da bi na tem področju storili čim več. Pohvalno je, da o TPO in AED že dalj časa veliko govorimo, pa ne le govorimo, tudi v naši občini, kjer imamo iz dneva v dan več defibrilatorjev, hkrati pa si tako občina kot območno združenje Rdečega križa Domžale prizadevata za čim več oblik izobraževanja vseh generacij o pomembnosti znanja na tem področju.

- **Občina Domžale**, Domžale, Ljubljanska cesta 69 (ob vhodu v stavbo)
- **PGD Vir**, Vir, Šaranovičeva cesta 19 (na steni gasilskega doma (GD))
- **PGD Studenec**, Studenec pri Krtini 15 (na steni GD)
- **PGD Pšata - Dragomelj**, Pšata 28 a (na steni GD)
- **Osnovna šola Dragomelj**, Dragomelj 180 (ob vhodu v OŠ)
- **PGD Študa**, Domžale, Študljanska cesta 86 (na steni GD)
- **Dom upokoencev Domžale**,

O uporabi defibrilatorja so se v organizaciji Rdečega križa učili v Dobu.

Podatki za Slovenijo, kot nam jih je posredovala Majda Mernik, sekretarka OZ RK Domžale, namreč kažejo, da v Sloveniji približno 1600 ljudi letno doživi nenaden srčni zastoj, stotine pa jih umre, ker jim očitno ne pomagajo, čeprav bi jih z zelo preprostimi, a pravočasno izvedenimi postopki oživljanja lahko rešili. Takojšen začetek oživljanja namreč celo do štirikrat poveča število preživelih po srčnem zastoj. Kar 70 % srčnih zastojev se zgodi doma, 55 % pred pričami. Vendar pa v Sloveniji – glede na podatke iz leta 2015, oživlja le 30 % očitidcev, kar nas uvršča v spodnjo tretjino evropskih držav, saj v povprečju začne s postopki oživljanja 45 % laikov, ki so priča srčnemu zastoj.

Večina Slovencev (60 %) tudi ve, kaj je AED – avtomatski zunanji defibrilator – vendar pa je izrazito nepoznavanje med starejšimi: kar 60 % starejših od 55 let ne ve, kaj je to. Velika večina tistih, ki vedo, kaj je AED, tudi ve, kje v bližini njihovega doma se nahaja, in bi si ga upali uporabiti.

Ker se vsi skupaj zavedamo, kako pomembno je vedeti in znati vse o AED, vas tokrat seznanjamo z lokacijami defibrilatorjev v naši občini. Podatke nam je posredovala Tina Urankar, pomočnica direktorja Zdravstvenega doma Domžale za zdravstveno nego.

Poglejmo lokacije AED, ki so na voljo 24 ur:

- **Zdravstveni dom Domžale**, Domžale, Mestni trg 2 (ob vhodu v zobne ambulante)

Domžale, Karantanska cesta 5 (v avli doma ob vratarju)

- **PGD Rova**, Rova, Žiška cesta 10 (na steni GD)
- **PGD Dob**, Dob, Ulica 7. avgusta 20 (na steni GD)
- **PGD Homec**, Homec, Bolkova ulica 46 (na steni GD)
- **Center za zaščito in reševanje**, Količevo 2, dva AED (v reševalnem vozilu)
- **Center za zaščito in reševanje**, Količevo 2 (na steni)
- **Lekarna Radomlje**, Radomlje, Cesta borcev 5 (na steni lekarne)
- **V delovnem času:**
- **Zavod za šport Domžale**, Domžale, Kopalniška cesta 4 (ob vhodu v bazen)
- **Kulturni dom Franca Bernika Domžale**, Domžale, Ljubljanska cesta 61 (na steni ob garderobah)
- **Območno združenje Rdečega križa Domžale**, Domžale, Ljubljanska cesta 36 (v glavni pisarni)
- **Mercator center Domžale**, Domžale, Cesta talcev 4 (na steni ob glavnem vhodu)
- **Breza center Domžale**, Domžale, Breznikova cesta 15 (na steni nasproti vhoda)
- **Helios**, Količevo 54 (pri glavnem vratarju)
- **PGD Žeje - Sv. Trojica**, Žeje 10 (v garaži GD)
- **PGD Ihan**, Ihan, Breznikova cesta 76 (v intervencijskem vozilu)

Poiščite torej defibrilator najbližje vašemu domu in obiščite katero od izobraževanj o njegovi uporabi!

VERA VOJSKA

FOTO: OZ RK DOMŽALE

Z uami 28 let trgovina tekstilnih izdelkov

HA-NI

Janez Habjan s.p.
Grobelska 8a, 1234 Mengeš
☎ 01 723 79 04

ŠE VEDNO Z VAMI IN ZA VAS

Od 15. do 31. 12. 2017
vas vabimo, da izkoristite

praznični **15 %** popust
pri nakupu v naši trgovini!

Srečno 2018

NOVICE

Razstava punčk iz cunj

V Galeriji Glavni trg v Kamniku so v sodelovanju s prostovoljkami društva Lipa Domžale, Univerze za tretje življenjsko obdobje, odprli prodajno razstavo Punčk iz cunj, izdelanih za Unicefov program Posvoji punčko – reši otroka. Vsak, ki bo posvojil Punčko iz cunj, bo omogočil cepljenje enega otroka iz dežel v razvoju. Sočasno v Galeriji Glavni trg poteka tudi razstava slik Marcele Kopitar.

nu, na območju, kjer ni ne cestnih povezav ne elektrike, je opazil zdravstvene delavce, ki so izvajali program cepljenja otrok s pomočjo Unicefa. Vse prisotne je lepo pozdravil tudi predsednik društva Lipa Domžale Marjan Ravnikar, ki je dejal, da ob petkih, ko njihove prostovoljke šivajo punčke, prav s ponosom pogleda v njihovo učilnico, kako z veseljem, z dušo in prisrčnostjo ustvarjajo punčke za Uni-

KRAJEVNA ORGANIZACIJA RDEČEGA KRIŽA DOB V okviru Območnega združenja Rdečega križa Domžale posebno skrb namenja izobraževanju svojega članstva o temah, pomembnih za vsakdanje življenje in humanitarno delo v tej dobrodelni organizaciji. Tako med drugim spodbujajo krajevne organizacije, s katerimi zelo dobro sodelujejo, saj le-te dobro poznajo probleme na svojem terenu, da tovrstna izobraževanja izvajajo tudi v lokalnih okoljih.

Tako je krajevna organizacija Rdečega križa Dob v oktobru pripravila kar dve obliki izobraževanja ter nanju povabila krajanke in krajanke Doba.

Prva tema tovrstnega srečanja je bila Alzheimer cafe, v okviru katerega je Barbara Pajk, mag. zdr. nege, predstavila temo Demenca: izziv sodobne družbe. V prostorih krajevne skupnosti Dob se je zbralo veliko krajanov, ki so zavzeto prisluhnili osnovni informaciji o demenci, njenih začetkih in predvsem ukrepih, ki pomagajo pri njenem čim prejšnjem odkritju, blažitvi posledic in ravnanju. Pri tem smo slišali vrsto konkretnih primerov, ki so se nas dotaknili, predvsem pa smo si zapomnili, da so osebe z demenco najprej naši sorodniki, prijatelji, sosedje, člani družbe, šele nato pa osebe z boleznijo, ki jim lahko pomagamo na različne načine, med drugim tudi z organiziranjem dnevnega varstva in pomoči vsem, ki z njimi živijo. Veliko vprašanj, na katera smo dobili odgovore, je pokazalo, da se problematike demence

zavedamo, hkrati pa želimo dobiti čim več informacij, zato je bilo tovrstno izobraževanje v Dobu za vse prisotne zelo pomembno. Tudi zato, ker smo dobili informacije o možnostih povezovanja vseh zainteresiranih na tem področju.

Drugo predavanje je bilo še bolj konkretno, saj smo v Krajevni skupnosti Dob pred kratkim dobili defibrilator, za katerega je Prostovoljno gasilsko društvo Dob našlo mesto na svojem novem

nicu temeljnih postopkov oživljanja in uporabe defibrilatorja v Krajevni skupnosti Dob. Ekipe Prve pomoči OZ RK Domžale je 35 udeležencem tako predstavila temeljne postopke oživljanja (TPO) in uporabo avtomatskega defibrilatorja (AED), tako postopke oživljanja kot uporabo defibrilatorja pa so udeleženci lahko tudi preizkusili.

Obe izobraževanji sta pokazali, da je med krajanji in krajkankami veliko

Odprtja Prodajne razstave Punčk iz cunj v Galeriji Glavni trg v Kamniku so se poleg številnih obiskovalcev udeležili tudi Tomaž Bergoč, izvršni direktor Unicef Slovenija, Maja Mikuž, poslovna sekretarka Unicef Slovenija, Marjan Ravnikar, predsednik društva Lipa Domžale in Lado Leskovar, nacionalni ambasador Unicefa. V programu, ki ga je povezovala Mira Kavčič, sta za glasbeni vložek poskrbela citararka Damjana Praprotnik in pevec Lado Leskovar.

Tomaž Bergoč, izvršni direktor Unicef Slovenija, je zbranim povedal, da se je letos mudil v Sudanu, v eni najbolj kriznih držav, kjer otroci živijo v najslabših pogojih. Ko je bil na tere-

cef. »Lepa hvala za vašo prizadevnost, za vašo kreativnost. Vem, da same poleg izdelovanja punčk veliko doprinese tudi z zbiranjem blaga in z zbiranjem raznoraznih dodatnih izdelkov. Upam, da bo tako še naprej. Na tem mestu bi se zahvalil Miri Kavčič in Metki Paternoster, mentorici prostovoljk, in vsem prostovoljkam za njihovo prizadevno delo.« je povedal Ravnikar.

Odprtja prodajne razstave se je skupaj z direktorico mag. Natašo Zalokar udeležila tudi nekaj oskrbovancev Doma upokoencev Domžale, ki so na koncu posvojili dve punčki. S posvojitvijo Punčke iz cunj boste omogočili cepljenje enega otroka iz dežel v razvoju.

Bi odstopili del dohodnine za srečno otroštvo vseh naših otrok?

ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE DOMŽALE V novembru ste s strani Zveze prijateljev mladine Slovenije vsa gospodinjstva prejela njihov letak, ki vas vabi, da del dohodnine namenite Zvezi prijateljev mladine – za srečno otroštvo vseh naših otrok.

V skupno delo te organizacije se vključuje tudi Zveza prijateljev mladi-

ne Domžale, ki bo tako zbrana sredstva namenila za pomoč in projekte, s katerimi vas sproti seznanjamo tudi v Slamniku. Veseli bomo, če se boste odločili, da z delom vaše dohodnine pomagate pri zagotavljanju srečnega otroštva vseh naših otrok, saj ste najbrž že slišali, da je otroštvo vodnjak, iz katerega človek pije vse življenje. Hvala.

ZAHTEVA ZA NAMENITEV DELA DOHODNINE ZA DONACIJE

Davčni zavezanec: _____
(ime, priimek oz. naziv)

Podatki o bivališču: _____
(naselje, ulica, hišna številka, poštna številka, ime pošte)

Davčna številka zavezanca: _____

Pristojni finančni urad, izpostava: _____

Ime in priimek upravičenca: **Zveza prijateljev mladine Domžale**

Davčna številka upravičenca: **62560123**

Odstotek (%): **0,5**

V/na _____, dne _____ 2017

Podpis zavezanca/ke _____

Najlepša hvala, ker pomagate, da bi vsem našim otrokom zagotovili srečno otroštvo!
ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE DOMŽALE

O demenci pa tudi o ravnanju z defibrilatorjem

Udeleženci so pozorno prisluhnili predavanju o pomoči pri demenci.

gasilskem domu. Ker je pomembno, da ga zna uporabljati čim več krajanov in krajanek, je krajevna organizacija Rdečega križa Dob v sodelovanju z območnim združenjem Rdečega križa Domžale konec oktobra pripravila pravo delav-

zanimanja, zato najbrž to ni bila zadnja oblika humanitarne dejavnosti prostovoljk Rdečega križa Dob, pred katerimi so v decembru obiski in dobre želje za prihajajoče nove leto.

VERA VOJSKA

Na obisku v Domu upokoencev Domžale

V ponedeljek, 6. novembra 2017, smo obiskali Dom upokoencev Domžale in jih presenetili z Božičkom, vesoljčkom Izzyjem iz Otoka Športa, hroščkom Simonom iz Občine Domžale in Mihcem iz Modrih novic. Namen našega obiska je bil, da presenetimo upokoence med tombolo s prav posebnim namenom. Želeli smo se jim predstaviti, z njimi malo potelovaditi in jih povabiti na dobrodelni tek in pohod, ki bo v

soboto, 16. decembra ob 17.00, na stadionu v Domžalah. Športno društvo Otok Športa bo skupaj s soorganizatorjema, Občino Domžale in Zavodom za šport in rekreacijo Domžale, letos tek organiziralo že tretjič. Na teku bomo zbirali denarna sredstva za nakup nadgradnje motomeđa, ki je v bistvu prilagojeno sobno kolo za vadbo oseb na invalidskih vozičkih. Upokoenci so bili našega obiska in namena

zelo veseli, kar so nam vrnili z dobrosrčnostjo in iskreno zahvalo. Ker živimo skupaj, je prav, da skrbimo drug za drugega ter skupaj ustvarjamo enotno in zdravo družbo. Le tako bodo naši mali junaki dobili pravi zgled in nekoč prevzeli našo vlogo.

Ker pa ne znamo drugače, kot da se poveselimo, smo z upokoenci malo potelovadili in se skupaj pripravljali na dobrodelni tek in pohod. Seveda smo se tudi mi opogumili in preizkusili motomeđ. Moramo reči, da so upokoenci izredno srčni ljudje, ki znajo še kako ceniti dober namen, kar nam je še dodatno dalo zagon za organizacijo dogodka. Če želite tudi vi pomagati Domu upokoencev Domžale in se udeležiti športno-kulturnega dogodka, vas vabimo, da se nam 16. decembra pridružite na stadionu v Domžalah ob 17.00, ko bomo začeli s tekom. Naj povem še to, da bo letos tekaški in pohodniški korak še posebej lahkoten, saj nam bo ritem dajala Godba Domžale.

Vabljeni, da tečete oziroma hodite za dober namen in skupaj pomagate pri ustvarjanju lepše družbe v naši okolici!

V Domžalah o priložnostih za poslovanje v Avstriji

Na Območni obrtno-podjetniški zbornici Domžale je sredi novembra potekal podjetniški zajtrk, na katerem je bila rdeča nit poslovanje v Avstriji. Podjetjem, ki že poslujejo v Avstriji ali se šele zanimajo za poslovanje na tem tujem trgu, so bile predstavljene možnosti poslovnega sodelovanja v tej deželi, še zlasti v slovenskem zamejstvu na avstrijskem Koroškem, in različna tvegana, ki se jim lahko ob pravem pristopu izognejo.

Na Obrtni zbornici Domžale spremljajo potrebe svojih članov in drugih podjetij, ki delujejo v lokalnem okolju. Ker se v zadnjem času pojavljajo številna vprašanja na temo poslovanja na avstrijskem trgu, so organizirali dogodek, na katerega so povabili zamejske stro-

kovnjake, da bi našim podjetnikom iz prve roke spregovorili o poslovanju v Avstriji, je uvodoma povedala direktorica OOOZ Domžale Karolina Vrtačnik.

O možnostih investiranja na avstrijskem Koroškem je spregovorila Vanessa Baldassar iz celovške agencije BABEG, ki podjetjem ponuja brezplačno svetovanje pri ustanovitvi avstrijske družbe. Pospremijo jih od ideje do izvedbe projekta. Nudijo tudi svetovanje pri pridobitvi zemljišč, pri pridobitvi informacij za lažji vstop na evropski trg, po potrebi podjetnike povežejo z mrežo njihovih partnerjev. Pomagajo poiskati kadre in dovoljenja glede gospodarskega in davčnega prava. Svetujejo glede črpanja državnih spodbud, ki so na voljo podjetjem, ki poslujejo v Avstriji.

Davčni in podjetniški svetovalec ter sodni izvedenec za davčno pravo Johann Picej iz Celovca je dal zbranim podjetnikom konkretne praktične nasvete in jih spodbudil, da si poiščejo podjetniškega svetovalca v Avstriji še pred začetkom dejanskega poslovanja v Avstriji. Da imajo ustreznega svetovalca, ki pozna avstrijsko zakonodajo, uradnike in sodišča, je pomembno še zlasti takrat, ko se pride do prekrška. S tem se je strinjal tudi Jaka Hrovat iz domžalskega podjetja Mizarstvo Hrovat. V podjetju že nekaj časa poslujejo v Avstriji in so se že soočili s finančno policijo. Poudaril je še, da ima vsaka dejavnost specifične zahteve, zato je tudi možnosti za napake zelo veliko.

S podstrešja v dnevno sobo

V Radomljah je letos prvič zaživel študijski krožek, ki so ga poimenovali S podstrešja v dnevno sobo. Gre za majhne skupine za neformalno učenje, kjer se zbirajo, učijo in družijo radovedni, ter s svojimi rezultati prispevajo k razvoju domačega okolja, projekt opisuje mentor Anton Urbanija. Vsebinsko, potek in zahtevnost učenja si izbirajo sami, rezultate pa potrdi le njihova uporaba, zato je za tovrstno dejavnost vse več zanimanja.

Vsak študijski krožek ima svoje načine delovanja; v Radomljah so se odločili, da bodo zavržene predmete ponovno oživili in jih vrnili v vsakodnevno uporabo. Ti predmeti pa so resnično različni, smo spoznali na zaključnem srečanju skupine, kjer so ob kulturnem programu predstavili tudi svoje delo. Kot pravijo člani študijskega krožka, je ročno delo prava sprostitelj za možgane, ki so skozi svoje delo obnovili 10 čudovitih predmetov. Vsak od udeležencev je namreč prinesel predmet, ki ga je obnovil. »To so predmeti, ki jih spominjajo na otroštvo, preteklost,« pravi mentor Anton Urbanija. Nekateri so si izbrali stol od pradeda, pa ogrodje lesene ure, pivnik, volovski jarem, kovrat, kovček in nočno omarico Sku-

pina je bila zelo raznolika, najstarejši član Miha Velepec šteje kar 87 let. Projekt sicer sofinancira Ministrstvo za šolstvo in šport, Andragoški center, ki vodi in razvija projekt, pa skrbi tudi za usposabljanje vodij in mentorjev ter spremlja delovanja krožkov na terenu. V Sloveniji poteka več kot 300 tovrstnih krožkov.

»Zahvala vsem, ki ste sodelovali pri projektu. Moram priznati, da so študijski krožki novost v naših krajih, zato si nisem predstavljal, kaj prinašajo. Presenetilo me je, da so brezplačni, da je način dela neformalen,

a vse to doprinese k napredku in požitvi kraja. V prihodnje upam, da bo tega še več, prav tako pa si želim, da se vključuje še več ljudi, ki se tako tudi povezujejo med seboj. V Radomljah je veliko društev, klubov, a ko se pojavijo nekaj novega, to privabi tudi nove obiskovalce,« je na dogodku povedal predsednik Krajevne skupnosti Radomlje Metod Marčun. V kulturnem programu so nastopile tudi članice pevske skupine Panj iz Osnovne šole Preserje pri Radomljah in moški pevski zbor Radomlje.

MATEJA KEGEL KOZLEVČAR

Veseli december naj bo lep za vse

Komaj dobro je minil Teden otroka, v katerem je Zveza prijateljev mladine Domžale pripravila vrsto prireditev in delavnic za otroke ter presenečena ugotovila, da so bile prav vse zelo dobro obiskane in celo razprodane, že je tu veseli december, čas, ko je treba resnično poskrbeti, da se ga veselijo vsi naši otroci. V ta namen je skupaj s Knjižnico Domžale in Kulturnim domom Franca Bernika Domžale pripravila bogat program brezplačnih prireditev, ki naj polepšajo veseli december prav vsem našim otrokom.

Najprej otroke vabimo na novoletne delavnice, v katerih bodo izdelovali novoletne voščilnice in okraske za jelko ali le za novoletno vzdušje. Vabljeni zato

V KNIŽNICO DOMŽALE

PETEK, 1. decembra, in v ČETRTEK, 7. decembra 2017 med 16.00. in 17.00.

Mentorji bodo s seboj prinesli vse potrebno za izdelavo, otroci ste le dobrodošli, pa še kakšna dobrota se bo našla za vas.

Pa pogledjmo še, kaj je ZPM Domžale za otroke pripravila v prazničnem času v

KULTURNEM DOMU FRANCA BERNIKA DOMŽALE:

SOBOTA, 9. december 2017, ob 10. uri – Ela Peroci: MOJ DEŽNIK JE LAHKO BALON

Sobotna otroška matineja

Lutkovna predstava Lutkovnega gledališča Fru-Fru o deklici Jelki, ki na dežniku potuje v deželo Klobučarijo, da bi našla svojo žogo. Moj dežnik je lahko balon je predstava, ki spodbuja in najmlajšo publiko tudi vabi k ustvarjalni igri.

SREDA, 13. december 2017, ob 18. uri – ČUDO

Film o dečku Augustu Pullmanu, ki se je rodil s hudo deformacijo obraza in si kljub drugačnosti želi biti navaden fant. V filmu spoznamo, kako se lahko borimo za sočutje, empatijo in sprejemanje drugačnosti. Ta nepozabna zgodba in naša življenja prinaša srčnost in upanje, saj začnemo ceniti vrednost pravega prijateljstva in moč prijaznosti.

PETEK, 15. december 2017, ob 18. uri – MEDVEDEK PADDINGTON 2
Sinhronizirana družinska komedija, ki bo zanesljivo navdušila vse gledalce, ki jim je medvedek ostal v lepem spominu ob ogledu prvega filma.

SREDA, 16. december 2017, ob 16. uri – KOKO IN VELIKA SKRIVNOST
Animirana družinska pustolovščina o Miguelu, ki kljub družinski prepovedi sanja, da bi postal glasbenik. Med obupanim poskusom, da bi pokazal svoj talent, konča v pisanem svetu mrtvih, kjer začne odkrivati zgodovino svoje družine.

Otroke in starše vabimo, da brezplačne vstopnice pravočasno rezervirajo pri blagajni Kulturnega doma Franca Bernika Domžale in prijetno, tudi z Zvezo prijateljev mladine Domžale, preživijo veseli december.

ZPM DOMŽALE

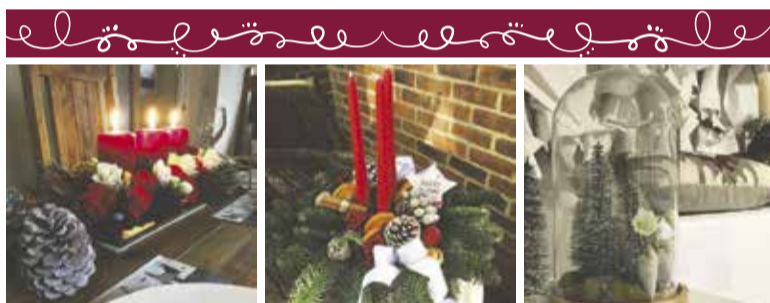
Optika Škofic že od 1975

Ljubljanska 87, Domžale
T: 01 721 40 06

delovni čas:
pon.-pet.: 8-12 in 15-18
sobota: 9-12

SONČNA OČALA

- 60%

Cvetličarna Omers

Pravi kraj za vrhunske dekoracije, z vami že 50 let!

Cvetličarna Omers, Ljubljanska cesta 72, Domžale.
T: 01 72 26 520, M: 041 530 469, www.cvetlicarnaomers.si

ČAROBNI DECEMBER

MIKLAVŽ

ŠPORTNA DVORANA DOMŽALE

TOREK 5. december ob 17. uri

OBČINA
DOMŽALE

www.domzale.si

@ObcinaDomzale

www.visitdomzale.si

@visitDomzale

visit_domzale

DOMŽALE
prostor zadovoljnih ljudi

Poročilo o delu

Letošnji mesec požarne varnosti, oktober, se je konkretno potegnil proti koncu novembra, saj imamo še nekaj obveznosti iz tega naslova pred seboj. Samih dogodkov, ki so tako ali drugače povezani z mesecem požarne varnosti, je vsako leto več in jim je že skoraj težko slediti. V CZR smo gostili več kot dvajset skupin oziroma več kot 650 otrok iz vrtcev in osnovnih šol, nekaj pa smo jih obiskali mi. Obisk najpogosteje izvedemo v sklopu evakuacijske vaje, ki jih vrtci in šole kar zgledno in redno opravljajo.

Dvajsetega oktobra smo uspešno organizirali Dan odprtih vrat CZR Domžale. Uspešno zato, ker nas je obiskalo veliko otrok – njim je Dan CZR tudi namenjen –, in po odzivih sodeč, so bili zelo zadovoljni. Vsak otrok, ki je opravil naloge na vsaj petih delovnih točkah, je dobil simbolično nagrado, razdelili smo jih več kot 200.

Sodelovali smo tudi na sedmih vajah, ki so jih pripravila lokalna prostovoljna gasilska društva. Običajno se teh vaj udeležimo z vozili in opremo, ki je prostovoljni gasilci nimajo. Najpogosteje je to avtolestev. Vaje v Centralni čistilni napravi v Študi, ki jo je pripravilo PGD Ihan, smo se udeležili z vozilom za tehnično pomoč in nevarne snovi, saj je bila predpostavka vaje izpust radioaktivnih snovi.

Nujno je treba omeniti tudi gasilsko-reševalno in evakuacijsko vajo v enem od večjih stanovanjsko-poslovnih objektov v občini Domžale, v Medgeneracijskem centru Bistrica Domžale, ki jo je v sodelovanju s CZR Domžale izvedla Gasilska zveza Domžale; na njej je sodelovalo 180 prostovoljnih in poklicnih gasilcev. Preverili smo usposobljenost zaposlenih za izvajanje evakuacije iz objekta v slučaju izrednega dogodka, ustreznost evakuacijskih poti iz objekta, delovanje sistema obveščanja in aktiviranja gasilskih enot, možnost dostopa za gasilce ter ustreznost postavitvenih površin za gasilska vozila, možnost reševanja oseb iz višjih nadstropij ter stanje usposobljenosti in opremljenosti gasilskih enot. S strani ocenjevalcev vaje večjih težav ni bilo.

Seveda smo vse zgoraj navedene aktivnosti opravili ob svojih rednih delovnih obveznostih: opravljanju javne gasilske službe ter drugih nalog zaščite in reševanja, servisiranju gasilnih aparatov in hidrantov, izobraževanju in usposabljanju ter požarnih stražah. V obdobju po 20. oktobru smo opravili 29 intervencij. Osemkrat smo gasili požar, pri čemer lahko izpostavimo požar vikend hiše v Moravčah, ki je zaradi lesene zgradbe žal večinoma pogorela. Smo pa s pravočasnim ukrepanjem preprečili veliko škodo, ko je v stanovanjski hiši na Viru zagorela jeklenka za plin. Intervenirali smo zaradi devetih prometnih nesreč; petkrat na avtocesti, štirikrat na lokalnih. Devetkrat smo nudili tehnično pomoč - najpogosteje to pomeni odpiranje vrat in zapiranje ventilov (včasih kar oboje hkrati na eni intervenciji). Trikrat so nas za pomoč pri prenosu obnemogle osebe prosili reševalci NMP Domžale. Nazadnje smo zaradi protivlomnih vrat oziroma povzročitve manjše škode vstopili kar prek balkona in vrata odprli od znotraj.

Vabimo vas, da naše delo spremljate na spletni strani www.czr-domzale.si in na naši facebook strani. Želimo vam prijeten začetek zime in veseli december.

25. oktober, dan suverenosti

Letos tretjič praznujemo dan suverenosti, ki je postal naš državni praznik.

Na ta dan pred šestindvajsetimi leti, ko je slovensko ozemlje zapustil še zadnji vojak tuje armade (JA), je Slovenija ne samo pravno formalno, ampak tudi dejansko postala suverena država. Od tistega trenutka dalje je samo Teritorialna obramba skupaj s Policijo skrbela za varnost države.

Nekaj let pozneje smo se ob vstopu v EU in NATO zavestno odrekli delu suverenosti, saj nam drugega ob splošni globalizaciji sveta tudi ni preostalo. Tudi z monetarnega vidika smo odvisni od močnejših članic EU povezave. Torej smo gospodar na svojem ozemlju z nekakšno omejeno odgovornostjo. Imamo, vsaj pravimo tako, demokratične volitve, na katerih izbiramo ljudi, ki nas zastopajo in upravljajo našo državo.

Pa jih res? Volilni sistem nam tega v celoti ne omogoča, ker pri nas vlada nekakšna strankokracija. Težko se znebimo posameznih elit in posameznikov, ki po delih razprodatjajo našo suverenost.

Slovenska politika je imela v času osamosvajanja na razpolago svoje obrambne sile (TO in milico), saj se je dobro zavedala nastale situacije, ter bdela nad takrat tajnim delovanjem in ustanavljanjem obrambnih sil, ki jih je za doseg končnega cilja tudi uporabila.

Letošnja državna proslava v Pivki

Morda se nam nehote vsiljuje primerjava s Katalonijo, ki pa žal razen naših simpatij nima veliko skupnega. Naša celotna družba je bila enotna, kar za španski primer ne moremo trditi. Tudi v zvezni ustavi je bila zapisa-

na možnost odhoda iz skupnosti, česar v njihovem primeru ni. Španci so to izkoristili s prepovedjo in poseganjem v sam referendum. In kar je najpomembnejše, mi smo imeli organiziran obrambni sistem – svojo milico in

TO (vojsko v sicer konspirativni obliki). Mi smo z orožjem v rokah podprli plebiscitarno odločitev in uspeli.

Iz naroda smo postali nacija, majhna, a vendar ponosna Slovenija. **JANEZ GREGORIČ**

Spominska proslava pri grobišču padlih borcev v Ihanu

Ob Dnevu spomina na mrtve je krajevna organizacija ZB za vrednote NOB Ihan pri spomeniku žrtev nacifašizma v Ihanu organizirala spominsko proslavo s kulturnim programom. Počastili smo spomin na mrtve borce narodnoosvobodilnega boja in zavedne Slovence.

KO ZB ZA VREDNOTE NOB IHAN Po uvodnem pozdravnem nagovoru, ki ga je imela predsednica ZB Domžale tov. Marija Majhenič, ter s polaganjem spominskega venca s strani vodstva KO ZB in KS Ihan smo se z minutnim molkom spomnili vseh žrtev druge svetovne vojne, ki so dale življenje, da danes lahko govorimo slovensko. Prižgali smo sveče in s spoštovanjem spremljali bogat kulturni program, ki so ga izvajali učen-

ci podružnične OŠ Ihan s pevskim zborom in recitatorji.

Namen vsakoletne proslave pri spomeniku žrtev nacifašizma v Ihanu je ohranjanje spomina na boj in na vse žrtve, ki so padle v tem narodnoosvobodilnem boju.

Da se ne bi nikoli pozabilo in ponovilo.

TOMISLAV ZDRAVKOVIČ
KO ZB – IHAN

Četrtek je dan za lipov pohod in raziskovanje Slovenije

Program Univerze za tretje življenjsko obdobje Lipa Domžale je usmerjen v tri pglavitne dejavnosti: izobraževanje, kulturo ter šport in rekreacijo. Imajo veliko članov, ki osvežujejo znanja, se kaj novega naučijo, nastopajo v predstavah, predvsem pa skrbijo za zdravo telo.

UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE LIPA DOMŽALE Leto hitro beži, tako je bilo tudi pri društvu Lipa. Končalo se je šolsko leto 2016/2017, toda motiviranost in želja po druženju je ostala. Četrtekovi pohodniki so vedno za akcijo in hitro stopijo v pohodniške čevlje s polno mero optimizma in veselja, da gredo raziskovat Slovenijo. Lipov cvet je tako obiskal: Mrzlico, Bistriško planino, dobro kavo so posrkali na Dolu, se odpravili na Konjščico, Velika planina je postregla z zelišči, na tromeji pa so ugotovili, da je bolje kavo skuhati in popiti v miru doma, ker je v avstrijski koči dvakrat dražja. Sprehodili so se tudi do Klina. V poletnih mesecih so si izbrali izletniške točke Brdo pri Kranju, Bornovo pot, Vintgar pri Bledu in tromejo.

Julija jih je pot vodila proti Ljubljani. Odločili so se, da bodo v svoji pohodni knjižici naredili še eno veselo kljukico, ko bodo prispeli h koči na planini Prevala (1311 m). Med potjo so

videli dva predora, ki sta jim popestrila pohod. Ves trud so si poplačali, ko so prišli na vrh in srečali zadovoljne pohodnike.

Pot v Vintgar je predstavljala prijeten začetek ob reki Rodovni, ki je na svoji poti izdolbla globoko sotesko v neposredni bližini Bleda. Pot je lepa in v eni uri jo prehodiš. Najbolj jih je navdušila lesena galerija, ki je lično izdelana in vpeta v kamnite stene. Skozi popotovanje po biserih Gorenjske so videli številne znamenitosti, tudi umetno jezero, kjer so včasih kopalni kredo.

Tretji pohod so ustvarili na tromeji, ki ima kar tri stične točke (slovensko, italijansko in avstrijsko), kar pomeni, da lahko komuniciramo v treh jezikih. Vrh je visok 1508 m, na vsaki strani imamo velik del različnih razgledov in tudi znamenitosti. Na vrhu so bili izredno zadovoljni in prijetno utrujeni, saj so dosegli zastavljeni cilj.

ERIKA JESENKO

Spominska slovesnost

Spominska slovesnost 27. oktobra 2017 v spomin 83 žrtvam okupatorjevega nasilja 1941–1945 pri spomeniku v Zgornjih Jaršah pred tovarno Induplati

KRAJEVNA ORGANIZACIJA ZB ZA VREDNOTE NOB JARŠE - RODICA vsako leto organizira spominsko slovesnost padlim borcem, aktivistom Osvobodilne fronte slovenskega naroda (OF), internirancem v nacističnih taboriščih, talcem in drugim žrtvam okupatorjevega nasilja iz druge svetovne vojne (1941–1945) z Rodice, iz Spodnjih, Srednjih in Zgornjih Jarš ter tovarne Induplati, ki so padli oziroma umrli na domačih tleh in po Evropi.

Med 83 žrtvami je bilo pet talcev, ki jih je nacistični okupator ustrelil 29. avgusta 1941 nasproti spomenika, čez železniško progo, kot maščevanje za ponesrečen partizanski napad na okupatorjevega ovaduha Mladena Halužana, uslužbenca tovarne Induplati. To so bili: Jakob Dacar, Ignac Merzel, Jože Vider, Franc Vidmar in Lovrenc Dragar.

Spomenik ohranja tudi spomin na prve partizane tega območja, ki so padli v boju Radomeljske čete z enoto nemške vojske na Golčaju nad Blagovico 28. avgusta 1941. Padli so: Franc Kobilica, Franc Kokalj in Viktor Rožič.

Njim v spomin je Krajevna skupnost Jarše - Rodica izbrala 28. oktobar za krajevni praznik.

Po zaigrani slovenski himni je navzoče nagovorila Draga Jeretina Anžin, ki je pozdravila vse navzoče: slavnostno govornico Erazmo Skok Stevanović, podpredsednika KO ZB za vrednote

te NOB Jarše - Rodica Mohorja Podbevška, častno enoto OZČS Domžale, predstavnike PGD Jarše - Rodica, praporščake ter učenke in učence 4. b in 5. b OŠ Rodica z učiteljicami.

S polaganjem venca (Alenka, Aleksander Skok, člana KO ZB za vrednote NOB Jarše - Rodica) smo se poklonili spominu vsem žrtvam NOB 1941–1945. Slava jim!

Po kratkem kulturnem programu je bila beseda predana slavnostni govornici **Erazmi Skok Stevanović**, ki

je kot dvanajstletna deklica doživela vse strahote in krutosti okupatorjevega režima, ko so gestapovci na domačem pragu na Rodici ustrelili njenega očeta, ki se je upiral aretaciji.

Po zahvalnem nagovoru Brede Podbevšek vsem nastopajočim in udeležencem spominske slovesnosti smo se poslovili od kraja, ki nas spominja na tragične in junaške dni slovenske zgodovine.

MOHOR PDBEVŠEK, ČLAN KO ZB ZA VREDNOTE NOB

Spominska slovesnost na Golčaju

Občinska združenja borcev za vrednote NOB Domžale in Lukovica ter krajevna organizacija za vrednote NOB Radomlje so tudi letos organizirali tradicionalno spominsko slovesnost ob spomeniku na Golčaju nad Blagovico.

OZ BORCEV ZA VREDNOTE NOB DOMŽALE IN LUKOVICA TER KO ZA VREDNOTE NOB RADOMLJE Med udeleženci so bili številni člani Društva upokojencev Radomlje, ki so na Golčaj prišli z Limbarske gore, člani in članice iz sosednjih organizacij borcev za vrednote NOB, praporščaki in sekcija Društva vojnih invalidov Zasavje - Domžale.

Slovesnost je bila 28. oktobra 2017 v spomin na leto 1941, ko so v boju z Nemci v gozdu na Golčaju zaradi izdajstva med nemško ofenzivo padli borci Radomeljske čete.

Na spominski plošči piše: Tu na Golčaju so po izdajstvu padli borci Radomeljske čete v boju z Nemci 10 bor-

cev NOB in 6 borcev tik pred osvoboditvijo 1945 v tem kraju.

Ob spomeniku so bili položeni veneci in prižgane sveče, Marjan Križman, predsednik občinske organizacije za vrednote NOB Lukovica, je obudil spomine na dogodke pred 76 leti, ko so borci darovali svoja mlada življenja za svobodo. V kulturnem programu so nastopili recitatorka in pevka Silva Kosec, katere oče je padel na Golčaju, učenci podružnične OŠ Blagovica in pihalni trio mladincev. Udeleženci so sklenili, da prihodnje leto spet pridejo in se poklonijo spominu na tragedijo Radomeljske čete na Golčaju.

JOŽE NOVAK

Spominski slovesnosti na Krtini in v Dobu

Skupaj smo se poklonili umrlim.

KRAJEVNA ORGANIZACIJA ZA VREDNOTE NOB DOB - KRTINA je tudi letos ob dnevu mrtvih pripravila dve spominski slovesnosti. Lani smo se poklonili talcem, katerih spomenik je v Brezju, letos pa smo v Krajevni skupnosti Krtina spominsko slovesnost pripravili skupaj z Osnovno šolo Dob in podružnično osnovno šolo Krtina ter se poklonili borcem in žrtvam fašističnega nasilja ob spominski plošči na stavbi šole na Krtini. Ploščo je 26. junija 1952 postavila tedanja krajevna organizacija ZZB NOV Krtina.

Krajevna organizacija borcev za vrednote NOB Dob - Krtina je skupaj z obema šolama pripravila prijeten kulturni program. Slovesnost se je začela s slovensko himno v izvedbi pevskega zbora POŠ Krtina, ki ga vodi Betka Pirnat, pevce je spremljal Tomaž Pirnat. Sledile so skrbno izbrane recitacije, s katerimi so se predstavili tako učenci s krtinske kot dobske šole: Iva Soršak, Teja Nemeč, Tim in Lara Kolenko, Manca Capuder, Katarina Kepc in flavtistka Eva Otrin. Z lastnima recitacijama se jim je pridružil Jože Lončar, Vera Vojska, predsednica or-

ganizacije, pa jih je v svojem nagovoru spomnila tako na žrtve narodnoosvobodilne borbe ter njihove vrednote kot na vse umrle, ki se jih spominjamo ob dnevu spomina na mrtve, vsi pa so prisluhnili tudi eni najbolj znanih Kajuhovih pesmi Materi padlega partizana. Slovesnost se je zaključila s sedanjostjo, saj so učenci na glas prebrali imena žrtev NOB na spominski plošči, bili opozorjeni na vrednote, ki jih imajo sami in so podobne vrednotam, za katere se zavzema borčevska organizacija: tovarištvo, sodelovanje, hrabrost, pomoč drug drugemu, ljubezen do domovine in druge.

Spominska slovesnost, ki jo ob dnevu spomina na mrtve krajevna organizacija borcev za vrednote NOB Dob - Krtina tradicionalno pripravi dan pred dnevom reformacije pred spomeniki žrtvam vojn pred pokopališčem v Dobu, je bila letos lepo obiskana. Organizatorji so skupaj z Osnovno šolo Dob, s pevskim zborom Turistično rekreativnega društva Turnše, Češenik, ki je pod vodstvom Aleša Fariča doživeto zapel več partizanskih pesmi, pripravili splet pesmi in recitacij, svoje pesmi

pa je recital tudi Jože Lončar. Po minuti molki, namenjeni spominu na vse mrtve, tudi člane organizacije, umrle v letošnjem letu, so navzoči prisluhnili nagovoru predsednice organizacije, ki jih je spomnila tako na vse, ki so darovali svoja življenja za domovino, kakor tudi na naš odnos do vseh mrtvih, ne nazadnje pa tudi na željo, da nikoli več nikjer ne bi bilo nobene vojne.

Krajevna organizacija borcev za vrednote Dob - Krtina se iskreno zahvaljuje tako Osnovni šoli Dob kot podružnični osnovni šoli Krtina, ravnateljici Barbki Drobnič, učiteljicam Betki Pirnat, Mateji Križman Jesenovec in Marti Keržan, vsem recitatorjem, pevskega zboru Turistično rekreativnega društva Turnše, Češenik in udeležencem, ki so se skupaj z nami poklonili žrtvam vseh vojn ter vsem umrlim. Hvala tudi Andreju Vrbančiču za pomoč.

Krajevna organizacija za vrednote NOB Dob - Krtina je sicer pred dnevom spomina na mrtve v obeh krajevnih skupnostih – Dob in Krtina, obiskala spominska obeležja ter položila cvetje in prižgala sveče v njihov spomin.

VERA VOJSKA

STOPI IZ MNOŽICE IN PREPRIČAJ DELODAJALCA

ponedeljek, 27. november, ob 17. uri
IZDELAJ SI SVOJ PREDSTAVITVENI VIDEO

Imaš dovolj pisanja klasičnih življenjepisov? Pridi in si posnemi povsem svoj predstavitveni video. Izvedel boš, kako ga izdelati in kako najbolj učinkovito z njim prepričati delodajalca. Delavnico bo vodil **David Banovič**, ki ima večletne izkušnje s področja komuniciranja, kreativnega pisanja in produkcije.
Prijava zbiramo do 22. novembra.

torek, 5. december, ob 18. uri
KAKO PREŽIVETI V MNOŽICI BLOGERJEV

Kako začeti blogati? Kaj je pomembno pri pisanju bloga? Se z bloganjem da v Sloveniji preživeti? Svojo zgodbo in nasvete bo delila **Urša Drofenik**, avtorica bloga ursha.si.
Prijava zbiramo do 1. decembra.

četrtek, 7. december, ob 18. uri
NAJDI DELODAJALCA NA LINKEDIN

Kakšne so koristi in pasti tega poslovno-socialnega omrežja? Kako ga lahko uporabljamo za uspešno iskanje zaposlitve? Svoje izkušnje s tem bo delila **mag. Brigita Lazar Lunder**, MBA, predavateljica in svetovalka.
Prijava zbiramo do 4. decembra.

Vsi dogodki so brezplačni. Namenjeni so mladim do 35. leta starosti.

OBVEZNE PREDHODNE PRIJAVE
Center za mlade Domžale, 040 255 568, 01 722 66 00,
www.czm-domzale.si, info@czm-domzale.si

AMD DOMŽALE

VABI

člane na občni zbor društva, ki bo v ponedeljek, 4. decembra 2017, ob 18. uri v prostorih društva na Krakovski cesti 18 v Domžalah.

Vabljeni!

ZDRAVSTVENA NEGA STOPAL
Pančur d.o.o.

01/72 45 106
031/353 347

(v stavbi zdravstvenega doma Domžale)

Krajsanje nohtov ter odstranjevanje trde kože na bolnih in zdravih nogah.

Zaupajte našim strokovnjakom.

Po sledih soške fronte

Zadnje soboto v septembru smo se domžalski veterani vojne za Slovenijo podali v Vipavsko dolino, in sicer v malo starodavno mestece Vipava, preprejeno z mostovi in mnogimi izviri reke Vipave.

Tam nas je prijazno sprejel predsednik OZVVS Ajdovščina - Vipava Ivan Marc. Pokazal nam je nekaj skritih koticov mesta in opisal dogodke iz leta 1991.

Pot smo nadaljevali mimo znamenitega Vipavskega Križa proti majhni va-

zodb, pa tudi tragedij; nekateri možje so denar, ki so ga aleksandrinke redno pošiljale domov, 'znosili' v gostilne ali podobne kraje, skratka od trdega nekajletnega dela in odrekovanja ni ostalo nič.

Prek Mirna smo se pripeljali do Do-

točk. Zanimiv ogromen bunker je na Dobi Griži, kjer so bile odprtine za topovske cevi na obeh straneh, kdor je pač zavzel postojanko, si jo je po svoje prilagodil.

Obiskali smo tudi veličastno kostni-

Pred kostnico v Sredipolju

sici Prvačina. Tam namreč deluje društvo, ki goji spomin na aleksandrinke, dekleta in žene predvsem z goriškega območja, našo prvo organizirano obliko ženske ekonomske migracije. V drugi polovici so začeli graditi Sueški prekop – najkrajšo morskotno pot iz Sredozemlja v Indijski ocean. Egipt je privabil mnogo poslovnežev iz vse Evrope, njihove družine pa so potrebovale pomoč pri varstvu, dojenju, pospravljanju in tudi vzgoji otrok. Žene in dekleta z Goriškega so bile kot naročene, doma je bila revščina, večina pa jih je znala tudi italijanski jezik. Nastalo je mnogo uspešnih

berdobske planote, kjer stoji osrednji spomenik Slovincem, ki so se v prvi svetovni vojni bojevali za svojo domovino, tedaj Avstro-Ogrsko monarhijo. Vojna kot vsaka vojna večjih razsežnosti zahteva na tisoče žrtev, a končni uspeh ni nikoli dolgotrajno zagotovljen. Tega se žal mi vsi premalo zavedamo, ker k sreči živimo v miru. V zadnjem času, ko so na naši stari celine, Evropi spet v vzponu nacionalistične težnje, je mir še toliko manj gotov.

Po kosilu na tržaškem delu Krasa, pri prijaznih zamejskih Slovincih, smo si ogledali še nekaj zanimivih strateških

co v Sredipolju, kjer je pokopanih več kot 100.000 italijanskih vojakov, med njimi je mnogo naših slovenskih rojakov.

Dobili smo občutek, da so naši zamejci, ki živijo v vaseh po goriški in tržaški pokrajini, večinoma ponosni, da so Slovenci, in to veliko bolj kot mi, ki imamo kot nacija svojo državo in živimo v njej.

Ob tej priliki se zahvaljujemo našemu vodiču in delnemu gostitelju Viliju, ki je sicer ravno tako veteran vojne za Slovenijo.

JANEZ GREGORIČ

Predstavitve knjige Mojce Gatz: Moj Dunaj

Turistično društvo Domžale, ki ga že vrsto let vodi predsednik Drago Burja, je pred kratkim za svoje člane in članice pripravilo prijeten izlet na Dunaj.

TURISTIČNO DRUŠTVO DOMŽALE IN KD MIRAN JARC ŠKOCJAN Tam niso le spoznavali zanimivosti in znamenitosti tega zgodovinsko in sicer pomembnega mesta, temveč so tudi promovirali društvo in našo občino pa tudi slamičkarstvo, ki je bilo znano tudi v zgodovini avstrijske prestolnice. Obiskovalci iz Domžal so se namreč med drugim popeljali z znamenitimi dunajskimi fižakarji ter prav vsak voz označili s tablo z napisom Turistično društvo Domžale, na njihovih glavah pa ni manjkalo pravih domžalskih slamnikov. Bili so deležni velikega zanimanja in pustili nepozaben vtis.

Po zanimivostih in znamenitostih Dunaja, ene najstarejših naselbin srednje Evrope, središča kulture, sedeža nekaterih pomembnih mednarodnih političnih organizacij, glavnega mesta Avstrije in nekdanje rezidence mogočne habsburške monarhije, jih je vodila Slovenka Mojca Gatz. Ob spremljanju Domžalčanov po Dunaju je razgrnila tudi del svojega otroštva, ki ga je kot rejenka preživela na Korenu, rada pa se je spominjala tudi obiskovanja Osnovne šole Janko Kersnik Brdo. Danes je ena od redkih državnih vodnikov po Dunaju, ki ga tako dobro pozna, da je o njem napisala precej debelo knjigo Moj Dunaj.

Turistično društvo Domžale je v sodelovanju s Kulturnim društvom Miran Jarc Škocjan na Studencu pripravilo prijeten predstavitev omenjene knjige, ki se je je udeležila avtorica Mojca Gatz, med številnimi obiskovalci pa smo lahko pozdravili tudi književnika Lea Detelo.

Mojca Gatz, vodička in avtorica knjige Moj Dunaj

Prijetno popoldne se je začelo z ogledom filma o obisku Dunaja, kjer ni manjkalo različnih mnenj in komentarjev o tem velikem mestu, največ pozornosti pa je bilo seveda namenjene nepozabni vožnji po dunajskih ulicah. V drugem delu srečanja je avtorica Mojca Gatz, ki na Dunaju živi že 26 let, predstavila posamezne segmente svoje knjige, v kateri lahko beremo, da je Dunaj mnogo več kot le glavno mesto sosednje države. Je multikulturno središče, ki ga pomembno zaznamujejo številne priselitve v zgodovini in danes. Hkrati je Dunaj tudi 'slika tradicije in umetnosti, napolnjene z lepoto in brazgotinami preteklosti'. Je mesto glasbe, s katero je bil film tudi opremljen, pa tudi sanj in psihe ter visoke kulture, poseb-

no mesto pa ima tudi humor. Zanimivo je bilo slišati o legendah in pripovedkah, spoznali smo tudi vsakdanje probleme Dunajčanov, kar precej časa pa se je avtorica zadržala pri pripovedovanju o Habsburžanih in njihovi usodi, še posebej o njihovem vplivu na Slovence. Precejšen del knjige je namenila tudi Slovincem in njihovi povezavi z Dunajem, saj je naša kar 30 pomembnih Slovencev, katerih življenje in delo je močno prepleteno z Dunajem.

Seveda v prijetnem večeru ni manjkalo vprašanj, predvsem pa prijetnih spominov na obisk Dunaja, ki je bil hkrati ena izmed tradicionalnih oblik vsakoletnega programa dela Turističnega društva Domžale.

VERA VOJSKA

Predavanje: Zdrav duh v zdravem telesu

Zavod za šport in rekreacijo Domžale vedno znova stremi k različnim dejavnostim, s katerimi želi spodbuditi občane in občanke h gibanju in aktivnemu načinu življenja.

ŠOLA ZDRAVJA A včasih ljudje potrebujemo nekoliko drugačno spodbudo, da naredimo prve korake v smeri rekreacije. Zato so začeli z izvajanjem predavanj, kjer v sodelovanju s Knjižnico Domžale pripravljajo serijo vsebin, ki informirajo in izobražujejo o pomenu gibanja. Prva gostja je bila Zdenka Katkič, predsednica Društva Šola zdravja, ki predstavlja eno najboljših praks na področju rekreacije v Sloveniji.

Šola zdravja prav v teh dneh praznuje 9. obletnico delovanja, ima več kot 250 članov. Prva leta se niso trudili, da bi to vadbo širili, ampak se je širila kar sama od sebe. Več kot 140 skupin, od tega kar pet v Domžalah, danes po vsej Sloveniji redno telovadi. Zdenka Katkič, ki je tudi prejemnica bronastega priznanja Občine Domžale, je iz želje po aktivnem udeleževanju v našem mestu poskrbela, da danes številni Slovenci in Slovenke redno gibajo. A načrti so jasni: v treh letih ustanoviti 100 novih skupin.

rakava obolenja, že na četrtem mestu pa je premalo gibanja, dodaja Zdenka Katkič.

Vadba je brezplačna, vodijo jo prostovoljci, članarina pa je le 20 evrov na leto. Vsi v starosti nad 80 let plačajo članarino le enkrat, nato pa so članarine upravičeni. A Šola zdravja ni le za starejše, opozarjajo, združuje vse generacije, od mlajših do starejših.

Šola zdravja danes predstavlja revolucijo na področju gibanja. Kraji in mesta, kjer so prisotne skupine, se prebujajo, v lokalnem okolju sodelujejo z lokalnimi elementi, spodbujajo dejavnost, vključujejo vse generacije. Zaznavajo pa tudi nove ciljne skupine. Poleg tega, da je vse več otrok s prekomerno težo, ugotavljajo, da so rizična skupina tudi ženske od 25 do 40 let, mlade mamice, ki so podvržene sodobnemu načinu življenja.

In učinki? Neverjetni! »Tudi tisti, ki niso bili prej aktivni, morda niso mogli dvignati rok, delati počepov in podobno, se danes gibajo popolnoma druga-

Zakaj je tako zelo pomembna spodbuda h gibanju? »Prvi razlog, da se ljudje danes ne gibajo, je premalo časa, drugi razlog pa je pomanjkanje motivacije. Motivacija je glavni problem s katerim se moraš ukvarjati, da ljudi privabiš k vadbi. Vedeti pa moraš, kako ljudi nagovarjaš, kako jih motiviraš, kaj jim ponujaš,« opozarja Zdenka Katkič.

Kako pomembno je gibanje v našem življenju, govorijo tudi podatki o umrljivosti, kjer je kot prvi razlog navedena depresija, osamljenost, drugi razlog so srčna in žilna obolenja, tretji

če. Spremeni se njihov način gibanja, življenje postane kakovostno in zadovoljno,« pravi predsednica društva Šola zdravja in s tem predstavi njihovo poslanstvo.

Zdrav duh v zdravem telesu – pa ne le fizično, ampak tudi psihično, smo lahko slišali na predavanju. Prav vključevanje v vadbo s člani Šole zdravja je že rešilo kakšno življenje ljudem z depresijo in drugimi težavami.

Vsak trenutek je lahko nov začetek je slogan Šole zdravja, in kot pravi, nikoli ni prepozno!

Najstniški možgani in zasvojenost

Maša Blaznik, psih., Andreja Vukmir, spec. ZDT
Četrtek, 21. 12. 2017, ob 19.00

Zaradi velikih strukturnih sprememb v možganih in povečanega izločanja dopamina v vznemirjujočih situacijah so mladostniki zelo ranljivi in dovzetni za različne zasvojenosti. V tem predavanju se bomo seznanili, kaj se dogaja v možganih, kadar smo zasvojeni npr. z računalniškimi igraricami, različnimi substancami (kot so alkohol, marihuana itd.), igraricami na srečo in spletno pornografijo. Vendar se ne bomo omejili samo na mladostnike, pač pa tudi na odrasle, saj se jim ob zasvojenosti dogajajo enake spremembe. Predvsem bomo spoznali, kako zasvojenost vpliva na odnose.

Predavanje bo v dvorani Marjance Ručigaj v Trzinu. Vstopnina 10 evrov.

Več lahko preberete na spletni strani: www.pogled.si.

**POIŠČITE NAS
TUDI NA FACEBOOKU**

SLAMNIK

GLASILO OBČINE DOMŽALE

IZ NAŠIH VRTCEV IN ŠOL

Na obisku v telovadnici Srednje šole Domžale

V okviru celoletne teme Vesel sem, da sem zdrav, da se bom lahko s teboj igral dajemo v tem šolskem letu v našem vrtcu velik poudarek na gibanju, na gibalnem razvoju otrok, zato otrokom na različne načine omogočamo in jih vzpodbujamo pri raznovrstnih gibalnih dejavnostih.

VRTEC DOMINIK SAVIO Za gibalne dejavnosti, zaradi prostorske stiske v vrtcu, redno koristimo zunanje površine v okolici (atletski stadion, košarkarsko igrišče, nogometno igrišče, Šumberk s trim stezo, fitnes na prostem, lokalna otroška igrišča, pešpot ob Kamniški Bistrici ...).

Strokovne delavke se zavedamo, da je načrtovano izvajanje gibalnih dejavnosti v za to namenjenem prostoru zelo pomembno za uravnotežen gibalni razvoj otrok. Zato smo toliko bolj vesele pripravljenosti na sodelovanje direktorja Srednje šole Domžale mag. Primoža Škofica, ki nam omogoča koriščenje njihovih novih telo-

vadnih prostorov, za kar smo mu zelo hvaležne. Tako imajo naši otroci od oktobra naprej možnost, da z uporabo male telovadnice na Srednji šoli Domžale prek načrtovanih gibalnih dejavnosti razvijajo gibalne sposobnosti in zadovoljijo primarno potrebo po gibanju, kar vpliva na njihovo veselje, zadovoljstvo in pripomore k celostnemu razvoju otrok. To bo še posebej dobrodošlo v zimskem času, ko bo možnost koriščenja zunanjih površin omejena zaradi vremenskih razmer.

V imenu otrok in strokovnih delavk še enkrat iskrena hvala Srednji šoli Domžale.

VESNA STANEK, RAVNATELJICA VRTCA

Projekt Pešbus

Ali naši učenci radi hodijo v šolo ali se v šolo raje vozijo? Smo na področju prometne varnosti pripravljeni na medgeneracijsko sodelovanje v šolskih okoliših naših osnovnih šol?

OŠ DOB IN PŠ KRTINA S projektom Pešbus so učenci skupaj s starejšimi krajanji v slogu medgeneracijskega sodelovanja potrdili uspešnost projekta, ki je v preteklem oktobru na OŠ Dob in PŠ Krtina potekal 14 dni. Naj vas spomnimo, da je Pešbus projekt, v katerem se otroci vsak dan v organiziranih skupinah po začrtanih poteh in stalnem urniku od doma v šolo odpravijo peš v spremstvu odraslih oseb. Odrasle osebe so lahko starši, stari starši, starejši prostovoljci, upokojeanci.

Začrtane poti je glede na število prijav določila šola, in sicer sta bili izbrani dve poti skozi naselje Dob do šole in pot s Podrečja. V naselju sta učencem pomagali gospa Ana in gospa Tatjana, babici naših učencev, ki jima pot v jutranjih urah do šole ni tuja. Prijazno sta se odzvali našemu povabilu in pred jutranjo telovadbo pomagali pri varnem spremstvu učencev do šole. Varnost je na prvem mestu in glede na videno in doživeto v teh dveh tednih bi si vsi želeli, da bi bil vsaj del Doba področje umirjene vožnje z 10 km/h.

Ugotovili smo, da je večina voznikov v obdobju Pešbusa enostavno padla na izpitu varne vožnje do šole. Škoda, vendar možnosti za popravek bodo imeli prav vsi vozniki, zato računamo na vas.

Na poti s Podrečja so učencem pomagali trije odrasli, gospod in godpa Karba ter njuna sosedica godpa Dragica. Bili so tako uspešni, da Pešbus kot skupina učencev in učenek nadaljuje peš hojo tudi po koncu projekta.

Na PŠ Krtina smo začeli s projektom kakšen dan pozneje iz dveh sme-

ri, in sicer s Spodnje Krtine in Brezij pri Dobu ter Škofjana. Učence s Spodnje Krtine so spremljale tri osebe, ravnateljica, gospa Marinka in gospa Tina. Razgibano pot iz Brezij pri Dobu in Škofjana je uspešno vse dni skupaj z učenci premagovala gospa Monika. Druženja na poti so bila pristrčna, celo zelo ustvarjalna, saj smo celo popeli pesem in se pri tem zelo nasmejali.

Če povzamemo, je bil projekt zelo uspešen, kajti na poti so se nam priključili še drugi učenci, ki peš prihajajo v šolo, in organizirana skupina se je do konca projekta kar podaljševala. V projektu je skupno sodelovalo 10 odraslih in prek 50 učencev z različnih koncev našega šolskega okoliša. Po zaključku projekta so udeleženci prejeli posebne žige z oznako učenca pešca in nalepke.

S projektom bomo poskušali kot šola nadaljevati tudi v prihodnje, tako da bi Pešbus postal stalnica naša priredila učencev našega šolskega okoliša v šolo. Upamo, da bomo uspešni tudi na natečaju, na katerem kandidiramo za pridobitev že preizkušene nage Pešbusa in hkrati Bicivlaka, pri katerem poleg organizirane skupine pešcev prihajajo v šolo s spremstvom tudi skupine kolesarjev.

Ob tem izrekamo res veliko zahvalo vsem sodelujočim za odlično sodelovanje in upamo, da nismo na koga pozabili, kajti brez vas, spremljevalcev, bi bil naš projekt ničen.

Naj ob koncu rečemo le še: Srečno in varno v prometu ter na svidenje spomladi 2018!

BARBKA DROBNIČ RAVNATELJICA OŠ DOB

Dnevi slovenske znanosti

Ekскурzija na Gozdarski inštitut Slovenije

OŠ DOMŽALE V torek, 26. septembra, smo učenci predmeta okoljska vzgoja obiskali Gozdarski inštitut Slovenije, ki je javni raziskovalni zavod nacionalnega pomena s področja razisko-

brez pomoči človeka. Zaradi krčenja gozda, rasti naselij in intenzivnega gospodarjenja gozd močno ogrožamo, zato je pomembno imeti genetski nadzor nad ohranjanjem gozda. Da bi

vanja gozdov, gozdne krajine, gozdnega ekosistema, ekologije divjadi, lovstva, gospodarjenja z gozdovi, rabe dobrin in storitev gozdov.

Na inštitutu smo poslušali predavanje o biotski raznovrstnosti, ki se deli na tri glavne nivoje: genetskega, vrstnega in ekosistemskega. Najpomembnejši nivo je genetski. Če hočemo ohranjevati biotsko raznovrstnost, moramo namreč najprej ohranjati genetski nivo. Izvedeli smo tudi, da genetska pestrost oziroma različnost znotraj vrst obsega celoten razpon variacij znotraj populacije ali vrste, ki je posledica razlik v genih. Genetska pestrost je težko dokazljiva, a najbolj očitno se kaže v različnem priraščanju ter v večji ali manjši odpornosti proti posameznim biotskim in abiotičnim škodljivim vplivom. Poleg vsega je predavatelj omenil tudi, da je le osebek, ki je prilagojen razmeram v okolju, sposoben preživeti do svoje naravne starostne meje. Za konec je razložil pojem gozda, ki je naravni ekosistem in se ohranja sam,

bil ta nadzor lažji, na inštitutu vodijo semensko banko, Slovensko gozdno gensko banko, različne baze podatkov ter zbirko korenin gozdnega drevoja. Zbirke morajo redno dopolnjevati, pri tem pa si pomagajo tudi z rezultati raziskav, ki jih opravljajo v laboratorijih.

Obisk smo nadaljevali v mikroskopirnici na oddelku za gozdno fiziologijo in genetiko, kjer se ukvarjajo s preučevanjem podzemnih delov rastlin. Vodja oddelka nam je pokazal prerez smrekine korenine ter pripomočke in naprave za čiščenje delov rastlin. Poleg tega smo si naredili tudi vzorec za mikroskopiranje. Najprej smo vzeli vzorec in ga dali na objektno steklo (večje, pravokotno). Nanj smo položili krovno steklo (manjše, tanko, kvadratno) in ga zalepili s parafinom (trdna voskasta snov). Pod mikroskopom smo lahko razločno videli zgradbo korenine. V naravi s prostim očesom česa takega gotovo ne bi opazili, niti ne bi bili pozorni na podzemne dele smreke.

Za mikroskopiranjem smo se odpravili v genetski laboratorij, kjer so nam pokazali genetski analizator. V laboratoriju so nam razložili, da poskuse izvajajo zato, da bi odkrili gen za odpornost v drevesih. Tako odkritje bi omogočilo boljšo odpornost dreves in s tem povečalo biotsko pestrost.

Po vseh predavanjih in ogledih laboratorijev smo se odpravili v gozd. Tam smo se igrali igre, pri katerih smo morali uporabiti vid, da smo našli izvornik določenih gibov. Pri eni od iger smo morali s pomočjo nog, rok in trupa skupinsko uprizoriti določeno žival.

Kmalu za tem smo se odpravili na notranje delavnice, kjer smo pisali svoje asociacije, reševali uganke ter si lahko pogledali tudi kratek film o nastanku in proizvodnji tablet. Na drugi delavnici so nam pokazali različne vrste kamnin, od metamorfnih in sedimentnih do magmatskih. Nekatere kamnine smo si lahko ogledali tudi z mikroskopom. Imeli so tudi stojnico z različnimi vrstami medu in kruha. Bilo je zelo okusno in slastno. Lahko smo si ogledali tudi eksperimente s kislim dežjem. Najprej so nam razložili pojem kislega dežja. To so kisle padavine, ki jih povzročata predvsem žveplov dioksid in dušikov oksid v atmosferi. Spoznali smo, kako kisel dež vpliva na posamezne snovi, raztopi ne posamezne snovi in kislega dežja pa smo na podlagi pH lestvice določali kot kisle, bazične ali kot nevtralne.

Ta ekskurzija mi je bila zelo všeč, še posebej del v laboratorijih. Lahko sem spoznala delo v laboratoriju, pripomočke za delo in zapletene aparature, ki nam omogočajo spoznavanje bistva vsakega živega bitja, dedni zapis. Všeč mi je misel, da lahko z natančnim poznavanjem genetskega zapisa pomagamo naravi, da se ohrani in svoji različnosti. Upam, da bo še kakšna podobna ekskurzija, saj sem v tej zelo uživala.

HANA DROL, 9. B MENTORICA: MAG. KATARINA VODOPIVEC KOLAR

Vodam več prostora

Osnovnošolci se zavedajo, da je vodam treba nameniti več prostora. V oktobru, mesecu prostora, so učenci zadnje triade nekaterih domžalskih osnovnih šol razmišljali o poplavah in poplavnem prostoru v okviru delavnice Načrtovalske igre v poplavnem prostoru, ki jih je izvedel ICRO Domžale pod pokroviteljstvom ministrstva za okolje in prostor.

Kar na dveh domžalskih šolah, na OŠ Venclja Perka 16. oktobra in na OŠ Domžale 20. oktobra so v okviru programa Vodni detektiv potekale delavnice z učenci sedmih, osmih in devetih razredov.

Na OŠ Venclja Perka so bili presenečeni, da so tudi Domžale v območju pomembnega vpliva poplav. Pogovarjali smo se o tem, kaj so vzroki poplav v Domžalah in razmišljali o tem, kakšna bodo morala biti mesta prihodnosti, da bodo kljubovala vse večjim izzivom klimatskih sprememb.

Učence OŠ Domžale je presenetilo dejstvo, da njihova šola stoji na poplavnem območju sicer 500 letnih poplavnih voda. Večinoma so bili tudi presenečeni, da je Kamniška Bistrica hudourniška reka tudi na odseku skozi Domžale. Kratki filmi o hudourniških poplavah so jih navdušili. Pogovarjali smo se tudi o zadrževalnikih voda, saj jih veliko pozna Gradiško jezero, bolj malo pa jih je vedelo, da je to zadrževalnik poplavnih voda. Bili pa so tudi polni najrazličnejših predlogov, kako narediti mesta poplavno varnejša, po-

sebej še po tem, ko smo si ogledali nekaj zanimivih primerov predlogov takšnih mest z različnih koncev sveta.

Skoraj vsak mesec do nas prihajajo novice o katastrofalnih poplavah po različnih koncih sveta. Ali so poplave res samo naravne katastrofe, ki nas plašijo? Na delavnici smo s pomočjo eksperimentiranja, kratkih filmov, modelov in simulacij ugotavljali, kaj so pravzaprav poplave in kako nastanejo, kako preprečiti škodljive posledice poplav in zakaj imajo sodobna mesta tako pogosto probleme s poplavami. Pogovarjali smo se tudi o poklicih, ki se ukvarjajo s to problematiko. Učenci so se skušali vživeti v poklice načrtovalcev mest in rešiti dani načrtovalski problem s pomočjo planerske igre.

Sicer pa je delavnica namenjena osnovnošolcem vseh starosti, kot tudi otrokom iz vrtcev. Delavnico namreč prilagodimo starostni stopnji in predznanju, ki ga o tej tematiki otroci ali učenci že imajo. Poleg tega delavnico prilagodimo lokalnemu okolju tako, da se kjerkoli se le da, navežemo na poplavne razmere v lokalnem okolju. Več informacij o delavnicah pa lahko najdete tudi na spletnih povezavah www.facebook.com/vodni-detektiv/ in <http://vodni-detektiv.si/>.

MARTA VAHTAR, ICRO DOMŽALE

Sodili smo šoli

OŠ Venclja Perka vsako jesen organizira že tradicionalni Tabor socialnih veščin, ki se ga udeleži manjša skupina učencev.

OŠ VENCLJA PERKA Tabor je namenjen poglobljenemu razmisleku in ukvarjanju s temo za nacionalni otroški parlament. Tako so učenci, predstavniki skupnosti učencev šole, na taboru v prenovljenem domu ČŠOD v Bohinju od 20. do 22. oktobra 2017 raziskovali naš šolski sistem. Kljub zadnjim odličnim uvrstitvam slovenskih šolarjev na mednarodnih raziskavah (PISA, TIMSS, 2015) v naravoslovju in v bralnih dosežkih se še vedno pojavlja vprašanje, kaj še lahko izboljšamo.

Po uvodnih dogovorih in spoznavanju pravil o skupnem bivanju so se udeleženci tabora najprej predstavili in med seboj bolje spoznali, saj so skupino sestavljali učenci od 7. do 9. razreda.

Prvi večer pred spanjem smo si ogledali film Kapitan Fantastični, ki je predstavljal uvod v temo o šoli in šolskem sistemu. Zgodba filma predstavlja nekonvencionalno družino, v kateri vzgajanje in izobraževanje poteka daleč stran od sodobne potrošniške in kapitalistične družbe. Po sistemu svetovne kavarnar so učenci naslednji dan izpostavili tisto, kar jih je v filmu najbolj navdušilo, poudar-

jali so iskrenost med člani družine, možnost učenja iz lastnih napak, zavzetost pri urjenju in učenju, vztrajnost, povezanost med člani družine, znanje argumentiranja, samostojnost, obnavljanje s svojimi besedami, izražanje lastnega mnenja, zabava ob učenju ter branje knjig.

V naslednjem koraku so učenci raziskovali in brskali po sebi ter izpostavili svoje izkušnje, ko so bili zares zadovoljni s svojim učenjem in znanjem, pri čemer smo klasično šolsko oceno zanemarili. Povedali so, da so bili zadovoljni, kadar so v učne vložili trud ali so dolgo vztrajali, bolj so znali, če so se učili sproti, kadar so imeli možnost učenja iz napak, ko so znanja različnih predmetov lahko povezali med seboj, ko so znanje uporabili v resničnem življenju, če jih je znanje navdahnilo za učenje novega, zadovoljni so bili, ko so lahko nekemu svoje znanje pokazali ... Ob navedenem so čutili ponos in veliko stopnjo samozavesti. Izpostavili so zadovoljstvo, ko so uporabili znanje tujih jezikov v tujini ter znanje geografije in zgodovine v novih krajih; skozi take dogodke so spoznali smisel učenja.

Šoli, ki so jo učenci kar kritično ovrednotili, smo sodili. Obsodba se je glasila: »Ocenjevanje v šoli negativno vpliva na tekmovalnost med učenci in na njihovo samopodobo.« Tožniki so našli argumente, s katerimi so obsodili šolo, obramba je našla argumente, s katerimi je dokazala nasprotno. Kli-

cane priče so še dodatno podprle trditve obeh strani. Na koncu je porota odločila v prid šoli. Učenci so ob simulaciji sodišča preizkušali večino nastopanja, argumentiranja in poslušanja.

Zadnji dan smo oblikovali letni delovni načrt skupnosti učencev naše šole za šolsko leto 2017/18.

Ugotovitve, sporočila in predloge, ki smo jih oblikovali na taboru, bomo prenesli v šolo ter jih predstavili učiteljem in staršem.

Še vedno pa ostajajo vprašanja: Kdo je tisti, ki ve, kaj morajo učenci danes znati in se učiti za svojo bodočnost? Mar res šola nudi učencem tisto, kar potrebujejo za življenje? Je poučevanje medpredmetno povezano? Kje lahko še izboljšamo našo šolo? Odgovore bomo poskušali najti na otroških parlamentih v osnovnih šolah, na občinskem in regionalnem otroškem parlamentu in nazadnje spomladi v Državnem zboru na nacionalnem otroškem parlamentu.

MAG. KARLINA STREHAR
OŠ VENCLJA PERKA

OBČINA DOMŽALE
prostor zadovoljnih ljudi

Iskrene čestitke ob 80. rojstnem dnevu

Ferdinand Starin: Ko se česa lotim, vztrajam do cilja.

V letu, ko Društvo upokojencev Domžale praznuje prvih sedem desetletij uspešnega dela, njegov dolgoletni predsednik Ferdinand Starin praznuje 80. rojstni dan. Skupaj oba jubileja omenjam zato, ker je življenje jubilaranta zelo tesno povezano z domžalskim društvom upokojencev, saj je Ferdinand Starin član društva že od leta 1996, opravljal je številne funkcije, zdaj pa je že 18 let predsednik. Na življenjski in delovni poti je bil (in je še) član številnih društev, posebej v Krajevni skupnosti Ihan ga poznajo kot vztrajnega in prizadevnega društvenega delavca, sledovi jubilarantovega dela pa se kažejo tudi na nivoju lokalne skupnosti.

Jubilant Ferdinand Starin, prijatelj in znanci ga kličejo tudi Nande, je bil 23. novembra 1937 rojen v Ihanu na domačiji pri Johančku. Oče je delal v Usnjarskem tehnikumu, mama je gospodinjila in skrbelo za dom ter štiri otroke, ki sta jim starša poskušala ustvariti kar najlepše otroštvo. To je zaznamovala druga svetovna vojna. Med različnimi dogodki mu je v spominu ostal posebej tragičen, povezan s tragedijo na Oklu, ko so žrtve prepeljali pred ihansko cerkev. Mama je morala nemškemu poveljniku prinesiti vodo in brisačo, ki jo je okrvavljeno vrigel mami v obraz. Dogodek, ki je otroka pretresel in ga ni nikoli pozabil.

Po osnovni šoli v Domžalah se je izučil za peka, vendar kar kmalu ugotovil, da to ni zanj. Še prej pa ob nenadni odsotnosti mojstra pri 15 letih ostal sam v 'podjetju' in ob tem pridobil vrednote, kot so delavnost, skrbnost, poštenost in prizadevnost, ki ga spremljajo še danes. Preusmeril se je v strojnega ključavničarja, ob delu končal srednjo tehnično šolo ter opravil vrsto strokovnih tečajev. Po krajšem službovanju v Indusu se je zaposlil v Farmi Ihan ter ji ostal zvest do upokojitve. V spominu mu je posebej ostaja dogodek, ko so s sodelavci, kljub nevarnosti za ljudi, na njegovo oceno nevarnosti iz gorečega hleva preselili 900 prašičev. Kot delovodja je bil aktiven v sindikalni organizaciji, vodil občinski odbor sindikata delavcev živilske industrije, prosti čas pa namenjal društvom in svoji družini. S ženo Slavko sta si ob rojstni hiši zgradila prijeten dom, vso skrb pa namenjala sino-

voma Dušanu in Tomažu. Ob vseh zadolžitvah si nikoli ne pozabi vzeti čas za domače, posebej vnuke.

Sprva je največ pozornosti namenjal gasilstvu, Od leta 1970 je član Prostovoljnega gasilskega društva Ihan, v katerem so mu že pet let pozneje zaupali funkcijo predsednika, ki jo je opravljal vse do leta 2007, danes pa je častni predsednik PGD Ihan in aktiven kot veteran. Kot gasilski častnik II. stopnje je strokovna znanja prenašal na mlade. Mentorsko delo v društvu Mladi gasilec na OŠ Ihan je rodilo številne uspehe, na katere je ponosen. Tudi na 22 gasilskih akademij v Ihanu v oktobru, mesecu požarne varnosti ter že 15. tradicionalnih vsakoletnih 'ihanskih vesel' s tekmovanjem najboljših kuharjev, ki so pojem dobre zabave. Po strokovnem in prizadevnem delu ga poznajo tudi v vodstvu Gasilske zveze Domžale, kjer je bil član predsedstva, tudi predsednik komisije za odlikovanje.

Pridno je delal tudi v vodstvu Krajevne skupnosti Ihan, bil član različnih samoupravnih interesnih skupnosti, je pa tudi človek, ki se zna z izbranimi besedami dostojno posloviti od pokojnikov.

Rad se spomni tudi prijetnega druženja v Nogometnem klubu Ihan, kjer je bil 'bek' ali vratar, enako kot brat Jože. Še danes rad pogleda kakšno

tekmo, predvsem pa se rad družiti s prijatelji in nikoli ne manjka na sprejemih, ki jih pripravljajo uspešnim biatloncem. Veliko prijateljev si je pridobil tudi v Turističnem društvu Ihan, ki ga je nekaj časa vodil, posebna ljubezen pa ga družiti z narodno nošo, ki jo rad obleče, in s harmoniko, ki jo je vzljubil v srednjih letih. Nandetova harmonika ne manjka na nobeni slovesnosti, rad zaigra predvsem narodne, še posebej mu je ljuba Na planincih sončece sije ... Tako kot vseh drugih stvari v življenju se je na pobudo svaka Albina z vsem srcem in zagnanostjo lotil tudi lovstva. Pomeni mu druženje s prijatelji v naravi.

Največ svojega prostega časa, predvsem pa prizadevanj in pridnosti pa že skoraj tri desetletja namenja Društvu upokojencev Domžale. V društvo ju je z ženo Slavko pritegnil Janez Gregorin in kmalu so mu zaupali funkcijo podpredsednika, od leta 1999 pa je predsednik uspešnega društva. Pri vseh aktivnostih vedno poudarja, da vse delajo skupaj, da mu največ pomeni dobro opravljeno delo in zadovoljstvo članov in članic DU Domžale, pa naj bodo to izleti in srečanja, uspešni šahisti, druge rekreativne oblike, ročnodelski krožki in še bi lahko naštevala. Najbolj ponosen pa je na oba pevska zbora. Ob vodenju društva ima vedno v ospredju misel zagotoviti dostojno življenje vseh starejših.

Čeprav se sliši skoraj neverjetno, jubilarant pri vsem svojem delu upošteva reklo, ki si ga je zastavil že kdo ve kdaj: »Če se česa podstopim, vztrajam do cilja.« In tovrstna življenjska in delovna pot mu je prinesla številna priznanja, na katera je ponosen, vendar mu največ pomeni dobro opravljeno delo in zadovoljstvo ljudi, s katerimi dela in deli te uspehe. »Vse uspehe smo naredili skupaj,« ne pozabi povedati.

Ob visokem življenjskem jubileju Ferdinanda Starina se pridružujem številnim čestitkam in želim veliko zdravja ter iskrenih prijateljev, saj to pomeni uresničitev jubilarantovega rekla: »Zdravja in prijateljev ni nikoli dovolj, še vedno jih zbiram, saj je prav prijateljstvo vrednota, ki mi v življenju res veliko pomeni.«

VERA VOJSKA
FOTO: VIDO REPANŠEK

Srečanje Končkovih iz Doba

Včasih so imele družine precej več otrok, kot jih imajo danes, ko se le redke odločajo za štiri, pet in več otrok. Ena od družin, iz katere izhaja sedem otrok, je bila družina Jožeta in Marije Orehek, Končkovih iz Doba, ki sta v letu 1958 praznovala zlato poroko, kar je bilo za tiste čase velika redkost.

Njune potomce na ta izjemni jubilej spominja fotografija, na kateri se najde večina, saj so bili le redki vnuki oziroma vnukinje rojeni po tem letu. Želja, da se vnuki in vnukinje zlatoporočencev srečamo, je tlela že dlje časa, posebej smo sorodniki razmišljali o njej ob smrti njune zadnje hčerke Francke. Predlog za srečanje je dal vnuk Janez, v Dobo najbolj znan po reku Rad' se mejmo, in skupaj še z nekaterimi je stekla akcija o srečanju bratrancev in sestričen z njihovimi partnerji. Prvi znak srečanja je bilo prijazno pismo,

ki jih bomo posadili spomladi ter se ob rožah radi spominjali prijetnega srečanja. Hvala tudi bratranču Bogdanu za res prijetno presenečenje.

Pa še na kratko skok v zgodovino: V družini Končkovih, danes je to lepo urejena domačija v Dobu, na Ljubljanski cesti 1, kjer z družino živi njun vnuk Bogdan, so se Jožetu (1875–1966) in Mariji (1883–1959) Orehek rodili sinovi Jože, Janez in Pavle ter hčerke Marija, Tilka, Ivanka in Francka. Stara starša sta se veselila 22 vnukov, od katerih si je večina ustvarila svoje domove na ob-

na katerega so se odzvali skoraj vsi vabljeni, med njimi tudi partnerji nekaterih umrlih sorodnikov.

Želja, da se spoznamo, nekateri se skoraj nismo videli, je na srečanje v septembru od blizu (večna) in daleč privabila skoraj vse vnuke oziroma vnukinje Jožeta in Marije Orehek, ki so z veseljem poslušali življenjske in delovne zgodbe svojih sorodnikov, jim po dolgem času ali celo prvič stisnili roko, jih objeli ter bili vsi po vrsti veseli in zadovoljni, da se srečamo. Za prijetnejše razpoloženje sta poskrbeli sestrični Polonca in Nežka, ki sta s pesmijo Od tam, kjer smo doma Edvina Fliserja po radiu vsem zaželeli prijetno popoldne na Jamarskem domu na Gorjuši. Polonca, ki si je za stalni dom izbrala našo obalo, pa nas je presenetila tudi z vejicami rožmarina, lovrorjem in semeni,

močju sedanje občine Domžale, vsi že skoraj imajo vnuke in vnukinje, eden od bratrancev pa je že pradedek. Na srečanju smo se spomnili tudi že umrlih bratrancev in sestrične ter njihovih partnerjev: Janeza, Zofke in Franca, Jožeta, Angelke, Vlada. Ob fotografiji z zlate poroke naših starih staršev so na dan privreli spomini na umrlo staro staršo ter starše, ki so vsi našli poslednji dom na dobskem pokopališču. Ob spominih na preteklost smo predvsem razmišljali o prihodnosti, o naših vnukih in vnukinjah, za katere bi želeli, da se poznajo, da vedo, kje so njihove korenine. Zato smo se dogovorili, da v letu 2018 poskušamo organizirati srečanje vseh Končkovih, nekaj več kot 200 nas je, in upamo, da nam bo uspelo. Do tedaj pa vsem srečno!

VERA VOJSKA

KULTURA

KNJIGE – MOJE SOPOTNICE SKOZI LEPOTO IN BOLEČINO BIVANJA

SABINA BURKELJCA, KNJIŽNIČARKA

Prejemnica priznanja slovenske sekcije IBBY promotorjem mladinske književnosti in branja za 2017

Cveta Zalokar

Foto: osebni arhiv

Pravi, da je poklic na nek način izbral njo, da je samo rekla da. Že kot deklica je padla v svet branja. Spominja se, kako je sedela na tleh sobe, ob njej je bila škaltla knjig iz zbirke Zlata knjiga. Knjige je odpirala in se potapljala v čudežni svet besed in ilustracij ter se čudila, kako se pisatelji in predvsem pesniki, ti so ji bili že takrat posebej blizu, igrajo z besedami in kakšne čudovite svetove ob tem ustvarjajo v njej. Prešernove pesmi se je že zgodaj učila na pamet; vseč so ji bile besede, njihov zven ... Knjige so postale njene prijateljice, sogovornice, varna naročja, in ta ljubezen ni nikoli ugasnila, le rasla je. Ko je zaključevala gimnazijo, je bila odločitev za študij slovenščine in bibliotekarstva samoumevna. Med študijem je uživala in se pozneje zaposlila kot šolska knjižničarka in učiteljica slovenščine na OŠ Rodica, kjer je ljubezen do knjig začela prenašati na mlade. Zaveda se, da so mentorji zelo pomembni za ponotranjanje ljubezni do branja. Imela je odlične učiteljice slovenščine tako v osnovni kot v srednji šoli, ki so to njeno ljubezen do branja prepoznale in utrdile ter jo pri tem spodbujale in usmerjale.

Kaj vam pomeni priznanje Sekcije IBBY?

Pomeni mi prepoznanje mojega dela in angažmaja na področju promocije in motivacije knjig za otroke in mladino, ga pa jemljem širše – kot priznanje tiskemu delu s kolegicami na šoli, s katerimi sodelujem na področju branja in kulture in so pripravljene sodelovati z menoj, kadar se nam porodi nova ideja, ki jo potem hitro spravimo v prakso. Marsikaj se je že rodilo iz njih, upam seveda, da se bo še kaj. Če sem iskrena, mi največ pomeni prehojena pot, ki je sama po sebi cilj, ta mi daje pogum, moč in toplino, da delam z mladimi. Ta pot je lepa. Največ štejejo medsebojna srečanja s knjigami, z našimi osebnimi zgodbami.

Kakšno je poslanstvo dobre šolske knjižničarke?

Biti mora zgled branja – živ model uživanja v branju. Biti mora dobra pedagoginja (vidi, sliši in čuti otroke), obvladati mora bibliotekarsko stroko, slediti mora novostim, imeti mora izostren okus za

Pogledati prek lastnega plota v druge vzgojno-izobraževalne ustanove po Evropi mi osebno prinaša potrditev in prevetritev mojega dela ...

najkvalitetnejše knjige za otroke, kajti, kot je rekla že Astrid Lindgren, samo najboljše je dovolj dobro za otroke. Biti mora sodelovalna, kajti praktično na šoli sodeluje z vsemi pri motivaciji za branje. Sodeluje tudi z institucijami izven šole, ki se ukvarjajo s knjigami (založbe, društva, knjižnice). Da ne pozabim doživljenjskega izobraževanja, ta je samoumevna. Naj omenim še knjižničarjevo razgledanost, ki mu daje širino ob prepoznavanju potreb mladih bralcev, saj je šolski knjižničar tudi pedagog, kar je njegova temeljna razlika v primerjavi s knjižničarji v drugih knjižnicah. Otroke na šoli dobro pozna, če je 'odprt', zelo dobro. Šolska knjižnica je dobro zatočišče in pribežališče za otroke.

Kakšna mora biti dobra šolska knjižnica? Kakšne pogoje za delo imate na vaši šoli in kakšno je stanje v slovenskih šolskih knjižnicah na splošno?

Dobra šolska knjižnica mora imeti dobrega šolskega knjižničarja, saj z njim stoji in pade. Imeti mora pestro, raznoliko, tudi novo gradivo, da diha s časom, v katerem jo obiskujejo generacije učencev. Imeti mora kvalitetne

Slovenska sekcija IBBY je združenje slovenskih avtorjev (književnih in likovnih ustvarjalcev ter prevajalcev) mladinske književnosti in njihovih stanovskih združenj, strokovnjakov s področja mladinske književnosti, knjižnic, založnikov, knjižničarjev in vseh drugih, ki književnost posredujejo mladim. Vsako leto v času Knjižnega sejma v Ljubljani podeljuje nagrado in tri priznanja promotorjem mladinske književnosti in promotorjem branja, ki delajo neposredno v praksi z mladinsko književnostjo in mladimi bralci ter pri tem dosegajo izjemne uspehe, pomembne ne le v ožjem okolju, ampak prispevajo tudi h kakovostnemu dvigu te prakse v širšem slovenskem prostoru. Letos je v petek, 24. novembra 2017, na prireditvi z naslovom 25 let Slovenske sekcije IBBY, skupni prireditvi Slovenske sekcije IBBY, društva Bralna značka Slovenije – ZPMS ter revije Otrok in knjiga priznanje prejela tudi Sabina Burkeljca. V obrazložitvi so zapisali, da je priznanje dobila za aktivno delovanje z mladimi bralci na Osnovni šoli Rodica ter za promocijo mladinske književnosti in branja v širšem okolju in v mednarodnem prostoru. Na Osnovni šoli Rodica je kot knjižničarka in učiteljica slovenščine zaposlena od leta 2001, ob tem je že vrsto let vodja skupine za kulturne dejavnosti (kulturna koordinatorica). Na šoli vpeljuje nacionalne projekte, povezane z branjem, npr. Branje ne pozna meja, Bralnica pod slammikom, Naša mala knjižnica; sodeluje v mednarodnih projektih in se udeležuje izmenjav Erasmus+ (na Poljskem, v Turčiji, na Finskem ...) ter aktivno predstavlja spoznanja v šolah in drugih ustanovah po Evropi. Piše strokovne članke, ti so večinoma povezani z biblioterapijo, in kritike s področja sodobne mladinske književnosti; objavlja v revijah Slovenščina v šoli, Otrok in knjiga, Šolska knjižnica, Sodobnost.

Evropi mi osebno prinaša potrditev in prevetritev mojega dela, tudi dodatni zagon in pogled z distance na mikrookolje, v katerem ustvarjam. Poleg tega dobiš tisoče novih idej, ki jih lahko preneseš v lastno prakso doma. Nema lokrat so se tujci, npr. Finci, ki so bili pri nas na šoli, čudili, kaj vse imamo in kaj vse počnemo pri nas. Na finski šoli je vse teklo bolj umirjeno, ne poznajo pisnih priprav učitelja na pouk, sistem učiteljem zaupa, jih podpira, so nekako bolj samostojni in seveda spošтовani. Na Finskem npr. nimajo nacionalnih preizkusov znanja. Vložijo pa veliko časa in truda v osnovno opismenjevanje v prvih letih učenčevega šolanja in to se jim pozneje obrestuje.

Kako je nastal vaš bralni klub?

Spontano, ob spoznanju, kako zelo si otroci želijo pogovarjati, kajti ob pestrih izvenšolskih dejavnostih po pouku, ko praktično obiskujejo krožek za krožkom, nimajo 'časa', da bi se z nekom preprosto, človeško pogovarjali, če pa ob tem beremo še kvalitetno knjigo, je doprinos toliko večji.

Zakaj dekleta rajši berejo?

Težko vprašanje. Mogoče zato, ker so fantje bolj usmerjeni v šport in gibanje ter druge fizične dejavnosti in v najstniških letih, ko je upad branja največji, še bolj posegajo po tovrstnih dejavnostih. Fantom je treba ponuditi drugačna gradiva, saj ne berejo toliko ljubezenskih/najstniških romanov, pač pa bolj poljudna gradiva. O tem v Sloveniji in drugod po svetu pripravljajo študije in bralne spodbude prav za fante.

Kaj bi svetovali staršem, zakaj je pomembno, da otroci berejo in kako naj jih pri tem spodbujajo?

Branje vpliva na samo učenje. Na začetku je zelo pomembna tekočnost branja, ki jo seveda dosežemo z branjem samim, torej z vajo. Dokazano je, da tisti učenci, ki veliko in radi berejo, dosegajo boljše rezultate v šoli in se pozneje v življenju lažje znajdejo, kajti branje je povezano z vrsto pismenosti, ne samo z bralno. Branje, še posebej leposlovja, mlade opremlja z življenjem v drugem, s svetovi, katere ni nujno, da jih izkusijo sami, jih pa lahko prek zgodb odživijo in razumejo. Branje mehča človeka, pomaga mu premoščati miselne ovire, ima zares ogromno pozitivnih učinkov na človeka.

Kaj je biblioterapija?

V širšem pomenu je biblioterapija zdravljenje s pomočjo knjig. Predvsem v tujini pa tudi pri nas z njimi zdravijo, ozaveščajo, odpirajo čustvene težave ljudi v kliničnih okoljih. V tujini pa je biblioterapija tudi metoda dela v ne-kliničnih okoljih, kot so šole in druge vzgojno-izobraževalne ustanove, kjer s pomočjo dobrih, predvsem leposlovnih zgodb bralec stopi v čevlje knjižnih junakov, (so)čustvuje z osebami, razume, zakaj je nekaj v zgodbi tako, kot je, doživi uvid, se poistoveti z osebami, postaja bolj odprt, bolj topel, če hočete. Tukaj nastopi mentor, ki jih usmerja, poslušaj, se z njimi pogovarja, jim ustvari okolje, v katerem lahko govorijo tako o knjigi oziroma zgodbi kot tudi o sebi. Kajti že vrabci čivkajo, da ko beremo neko leposlovno knjigo, ki nas premakne, beremo tudi o sebi. Biblioterapija ni namenjena samo zdravljenju, pač pa tudi preventivi, ozaveščanju – v sodobnem času namreč ni človeka, ki ne bi imel nečesa,

kar ga teži. Če pogledamo samo definicijo Svetovne zdravstvene organizacije, kaj je zdravje – to namreč ni samo odsotnost bolezni, pač pa je mnogo več – kvaliteta bivanja in življenja. Žal otroci nosijo mnogo bremen. In žalostno je, da ni časa, da bi jih lahko odložili – s pogovorom in sprejetjem, prisotnostjo, poslušanjem, sprejemanjem. V slovenske šole bi uvedla meditacijo in sproščanje, nato pa branje zgodb – vsak dan. In več umetnosti in ročnih spretnosti.

Udeležujete se tudi strokovnih srečanj in konferenc v tujini?

V Indiji v New Delhiju, večkrat na Poljskem v Lodžu, Karlovcu na Hrvaškem, Tallinu v Estoniji in nazadnje poleti v španskem Madridu ... Povsod sem imela predavanja o moči branja na učence, o biblioterapiji in bralnih klubih z mladimi. Tam sem spoznala predavateljice, kolege, s katerimi smo si delili spoznanja iz prakse. To mi predstavlja nov zagon doma. Tudi kritičen pogled na moje delo, nova znanstva, distanco do dela, nove ideje, drugačno razmišljanje ...

Pišete ocene otroških in mladinskih knjig za reviji Bukla in Sodobnost. Kakšne knjige poleg mladinske literature še radi berete?

Predvsem poezijo: Rumi, Szymborska, Kosovel, Benedetti, Orozco, Hafis, Mörderdorfer, Osti, Pavček ... Sem bolj poetični tip bralke. Moja najljubša knjiga zadnjih let je knjiga Ubežni delci kanadske avtorice Ann Michaels, ki je, zanimivo, letošnje maturitetno čtivo. Berem tudi knjige o duhovnosti, ampak izbiram Rada. Rada prebiram tudi knjige Karla Gržana, Carlota Ruiza Zafona, Alenke Rebula ... In seveda novosti. Je pa res, da so zelo redke tiste najbolj moje. Teh ne berem jaz, pač pa one mene. Kot prave prijateljice, ki so redki, tudi prave knjige srečaš redko, vmes pa je treba veliko živeti in veliko brati.

Kakšen nasvet za starše, kaj naj dobrega berejo otrokom v teh prazničnih dneh?

Predvsem naj berejo skupaj. Naj si naredijo bralno popoldne ali večer z domačim čajem in piškoti. In naj berejo kvalitetne, dobre knjige, se o njih pogovarjajo, se imajo ob tem lepo. Pionirska knjižnica v Ljubljani vsako leto izda priročnik dobrih knjig, letošnji nosi naslov Odklenjeni kriki, najboljšim knjigam podeljujejo znak Zlata hruška. Meni najljubše (našela bom knjige za bralce od 6 do 99 let) pa so: Sedem minut čez polnoč, Čudo, Ime čarobnega drevesa, Kako sem po nesreči napisala knjigo, Untu in skrivnost polarne zime, Svet je kakor ringaraja, Grdavši, Smetiščni muc, večna Pika Nogavička ... Se bojim, da mi bo kakšna knjiga 'zamerila', ker knjig za mlade je precej in seznam je bistveno daljši. S knjigami za otroke je lažje biti prijatelj kot s knjigami za odrasle.

Kaj zapolnjuje vaš prosti čas?

Rada sem v naravi, rada imam mir in zelenje. Sem tudi filmoljubka in si oglem kakšen dober film. Rada pečem sladice, preizkušam nove recepte, pravijo pa, da moj jabolčno-skutin štrudelj zmaga. In seveda obožujem knjigarne – v tujini se rada sprehajam po njih – so kot čudovite galerije. Nasploh imam rada umetnost v najširšem smislu. In morje. Potovanja. In potem spet knjige. Te so moje sopotnice skozi lepoto in bolečino bivanja. Hvala jim. □

Sodelovanje s projekti v mednarodnem prostoru so vam že dolgo izziv. Zakaj so pomembni?

Pogledati prek lastnega plota v druge vzgojno-izobraževalne ustanove po

sobota, 2. december / 10.00 / Sobotna otroška matineja / za IZVEN

Dragotin Kette: ŠIVILJA IN ŠKARJICE

lutkovna predstava / Gledališče Lalanit / dramatisacija: Katja Povše, Luna Ornik / režija: Katja Povše / igra: Luna Ornik / 40' / 3+ / Pridni šivilji Bogdanki ptiček podari čarobne škarjice, ki pa si jih na silo prisvoji pohlepna grofica - pa jih bo znala tudi uporabljati?

sobota, 9. december / 10.00 / Sobotna otroška matineja / vstop z brezplačnimi vstopnicami / predstavo podarja Zveza prijateljev mladine Domžale

Ela Peroci: MOJ DEŽNIK JE LAHKO BALON

lutkovna predstava / Lutkovno gledališče Fru-Fru / režija: Fru-Fru / igrajo: Irena Rajh Kunaver in Marjan Kunaver / 30' / 3+ / Deklica Jelka na dežniku potuje v deželo Klobučarjijo, da bi našla svojo žogo.

sobota, 16. december / 10.00 / Sobotna otroška matineja / za IZVEN

CIRKUS BUFFETTO

klovnovska predstava / Zavod Buffetto / igrajo: Natalija Sultanova in Ravil Sultanov / 40' / 3+ / Klovni Buffetto bo skupaj s klovneso pripravil čisto pravi cirkus, oba pa občinstvo s svojimi cirkuškimi veščinami ponavadi nasmejata do solz.

KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA DOMŽALE

Ljubljanska 61, Domžale | T 722 50 50 | www.kd-domzale.si

DECEMBER

2017

KULTURNI
DOM
FRANCA
BERNIKA
DOMŽALE

IZBR@NO V KNJIŽNICI DOMŽALE

Izbral in uredil: Janez Dolinšek

knjige za odrasle

Milena Busquets

This too shall pass

VINTAGE, 2017

V prvencu španske pisateljice osrednji protagonistki Blanci umre mati. Stara je 40 let in skozi nekakšno pismo materi nam začne razgrinjati svoje življenje. Povsem nepretenciozno, ne da bi dobili občutek, da nam želi predati kakšne posebne modrosti, s katerimi jo je življenje do te starosti obogatilo, nas Blanca spusti v svojo zgodbo. To je zgodba o koncu življenja najpomembnejše (in zelo vplivne) osebe v njenem življenju ter obenem zgodba o iskanju novih začetkov in smisla. Roman se odvija kmalu po pogrebu, ko se Blanca skupaj s sinovoma, dvema bivšima možema in dvema najboljšima prijateljicama odpravi v Cadaques, obmorsko letovišče blizu Barcelone, kjer je njena mati nekoč živela in kjer je tudi pokopana. Skozi sproščene lahkotne poletne dneve in Blancino razmišljanje o smrti in ljubezni nam zgodba Milene Busquets skoraj neopazno in morda tudi malo nepričakovano 'zleze pod kožo', se nas dotakne na nekaterih zelo ranljivih mestih in nas zapelje s svojim melanholičnim, a poletno strastnim nabojem.

Joseph Lloyd Carr

Mesec dni na podežlju

GOGA, 2017

Knjiga o podeželski idili in odtekanju časa, o nostalgiji za tistim, kar je nekoč bilo in se ne bo nikoli več vrnilo. V majhno vasico v Yorkshiru pride mladi Tom Birkin, da bi v vaški cerkvi restavriral srednjeveško fresko. Vsak dan odkrije malce več skrivnostne slike in vsak dan srečuje vaščane, od župnika in njegove čudovite žene Alice, v katero se zaljubi, do radovedne deklice, ki ga vsak dan obiskuje v cerkvi in mu nosi sveže novice. Birkin je žalosten mladenič, s sabo nosi grozljive travme iz prve svetovne vojne, nesrečen je tudi zato, ker ga je zapustila žena in pobegnila z drugim. Mirna vasica je zanj kot nekakšno zdravilišče, v katerem si pozdravi dušo in telo.

Szczepan Twardoch

Morfij

CANKARJEVA ZALOŽBA, 2016

Ta presenetljivi in pretresljivi prav poseben roman je delo mladega poljskega pisatelja, sociologa in filozofa. Postavljeno je v leto 1939 ob kapitulaciji Poljske. Glavni junak je razvajeni mladenič mešanega porekla iz Varšave. Napeta zgodba se kar iskri od globokih razmislekov o družini, narodnosti in smislu življenja. Skozi oči tridesetletnika, nepopravljivega lahkoživca, narkomana in nasploh antijunaka prikazuje strašno usodo Poljakov, absurdnost tedanjega časa. Skozi zgodbo se ves čas oglašava Poljska, pripoveduje o preteklosti, vnaprej razkriva usode ljudi, pozna človekovo razmišljanje in razdvojenost, na dogajanje gleda z božansko distanco, največkrat s simpatijo komentira Kosteczkove odzive. Roman Morfij je s tem pridobil čaroben pridih, saj se Poljska pojavlja v prvi osebi ednine in deluje čisto nezemsko. Od glavnega junaka pričakuje in dočaka strašansko žrtev, odpoved svoji identiteti ter s tem tudi ves srd in gnev v paketu. Napetost je pogosto stopnjavana s ponavljanjem kratkih stavkov in hitrim menjavanjem pripovedne osebe. Spretno, napeto in navdse sveže.

Leonard Mlodinow

Pokončni misleci: potovanje človeštva od življenja na drevju do razumevanja vesolja

UMCO, 2017

Poljudno napisan izlet v zgodovino znanosti, namenjen najširšemu bralstvu. Mlodinow sledi človeškemu čudenju od naših prvih pokončnih prednikov vse do ključnih prebojev novoveške znanosti in relativnostne teorije. Njegovo pisanje nam prek različnih biografskih fragmentov in anekdot ponudi vpogled v znanstveno delo s človeškim obrazom. Znanstveniki so prikazani kot genialni, strastni, pogosto čudaški, a delovni radovedneži, ki vidijo dlje. Berljiva zgodba o znanosti, ki je pravzaprav zgodba o želji in razvijajoči se sposobnosti razumeti sebe in svet okoli nas.

knjige za otroke in mladino

Tina Bilban

50 abstraktnih izumov

MIŠ, 2017

Tina Bilban je avtorica poučne knjige, v kateri nam predstavi petdeset abstraktnih izumov, takšnih izumov, ki obstajajo samo v mislih, a nam pomagajo razumeti in opisovati svet. V svetu vsakdana redko razmišljamo o njih in redko si zastavljamo vprašanja, ki pa so pravzaprav zelo pomembna za osmišljanje življenja. Kaj je bistvo? Kaj je bit? Kaj je resnica? Kaj je naključje? Kaj je dobro? ... Avtorica skuša čim bolj enostavno in razumljivo odgovoriti na vprašanja, da bi lažje razumeli svet. Odlične ilustracije, ki še dodatno prispevajo k razumevanju so delo ilustratorja in filozofa Ivana Mitrevskega. Odlično delo je namenjeno predvsem tretji triadi osnovne šole, mladostnikom pa tudi odraslim bralcem.

Lisa Papp

Zoja in Belka

SKRIVNOST, 2017

Deklica Zoja ne mara brati. Najtežje ji je brati naglas v razredu, ker se moti in se ji besede zatikajo. Zato se ji učenci posmehujejo. Učiteljica ji daje samo nalepke - srček, kar pomeni, 'še naprej se trudi'. Dobri bralci pa dobijo nalepke - zvezdice. Joj, kako si jo Zoja želi. Ve pa tudi, da zvezdice izpolnijo tudi marsikatero željo. V soboto odide Zoja z mamicco v knjižnico. Tam se dogajajo zanimive stvari. Tokrat otroci berejo psičkico. Bo Zoji uspelo s pomočjo prelepe psičke Belke osvojiti zvezdico? Slikanica je v pomoč otrokom in staršem pri premagovanju bralnih težav. Je prijetno ilustriрана in napisana z velikimi tiskanimi črkami.

Oren Lavie

Medved, ki ga prej še ni bilo, in čarobni gozd

ZALA, 2017

Izraelski pevec in režiser, ki si je leta 2009 z videom Her Morning Elegance prislužil nominacijo za nagrado grammy in več kot 30 milijonov ogledov na YouTube, je leta 2014 ustvaril tudi tole mojstrovino, ki ji je življenje v slovenskem jeziku (k sreči) nedavno vdahnila Založba Zala. Zgodba o medvedu, ki ga prej še ni bilo, o medvedovem humornem iskanju samega sebe v gozdu, v katerem se je nenadoma pojavil, čeprav je bil ravnokar le še pršica, ki se je močno praskala, bi bila čudovita že zgolj kot zabavna slikanica z izvrstnimi ilustracijami (ilustrator Wolf Elbruch je letos prejel tudi spominsko nagrado Astrid Lindgren) in bi že kot taka prekosila večino drugih slikanic. Vendar pa se pod navdve iskričami razmišljanji in novimi spoznanji medvedva skrivajo globoki razmisleki o življenju, sreči, našem obstoju ter o relativnosti in nepredvidljivosti vsega, kar se nam pogosto zdi tako varljivo gotovo in celo samoumevno. Medved, ki ga prej še ni bilo, in čarobni gozd je zame vsekakor slikanica leta.

medioteka

DVD

Ameriška ljubica (American Honey)

FIVIA, 2017

Dih jemajoči film, tako vsebinsko kot oblikovno, je delo britanske režiserke Andree Arnold. Gre za film ceste s socialno tematiko o ameriški mladini z roba družbene lestvice. Povečini naturščiki zaigrajo pravzaprav svoje življenje, sodelovali so tudi pri izbiri glasbe, ki vsebino podpira ne le kot zvočna kulisa, ampak je del bivanja na potovanju iz mesta v mesto, od vrat do vrat, od kupca do kupca. Tako se še mnogi mladostniki namreč v resnici preživljajo. Brez nepotrebne nega moraliziranja je kljub tekmovalnosti in mnogim nevarnostim vseprisotna milina, medsebojna naklonjenost in okvirno dogovorjen moralni kodeks obnašanja v prenatrpanem avtobusu, občestnem motelu ali priložnostnem začasnem domovanju. Toplino in povezanost fascinantno stopnjuje še vrhunsko odigrana erotična napetost med glavnima dvema junakoma. Skozi ves film se kot rdeča nit vleče tudi sočutje do živali, do vsake najmanjše žuželke, ki naj ima pravico živeti.

KO SE URESNIČE NEMOGOČE

NAJVEČJI ŠOV MEN

REZERVACIJE
t. 722 50 50
www.kd-domzale.si

31. december
silvestrska
projekcija

Mestni Kino
Domžale

KULTURA

KOLUMNA • ODTIS ČLOVEČNOSTI

LENART ZAJC

DOBA GLOBALNEGA PONEUMLJENJA

Pred dobrima dvema desetletjema, ko je ideja o globalizaciji obšla svet, smo jo ljudje razumeli predvsem z dveh nasprotujočih si vidikov.

Prvi, optimistični je sicer predvideval odpoved delu lastne nacionalne identitete v zameno za splošno blagostanje, širitev humanističnih idej, prevlado znanstvene misli in racionalnega nad iracionalnim. Skratka, v vsem skupaj je bilo predvideno nekaj dobrega. Drugi, pesimistični pa je napovedoval predvsem rast multinacionalk, kopičenje bogastva, poglobljanje revščine in seveda spet odpoved delu nacionalne identitete, le da s tega stališča v zameno zanjo ne dobimo nič dobrega. Zdaj, ko je globalizacija del našega življenja, bi težko rekli, kateremu vidiku se je uresničena realnost bolj približala. Po eni strani je res, multinacionalke so požrle marsikatero nacionalno gospodarstvo, bogastvo nakopičeno v rokah tako majhne peščice ljudi še nikoli ni bilo večje, in na drugi strani revščina najrevnejših prebivalcev našega planeta še nikoli tako izrazita kot prav zdaj. Pa vendarle, po drugi strani sta se Kitajska in Indija izkopal iz revščine držav tretjega sveta in vsaka po svojo vkorakali med tiste, ki jim pravimo razviti svet. Seveda se je bistveno izboljšal tudi standard življenja prebivalcev prve in druge, kar avtomatično pomeni dvig življenjske ravni približno tretjine prebivalcev sveta, kar nekoliko nagne tehtnico v korist tistih, ki si nekoč v globalizaciji videli nekaj dobrega. Temu je treba dodati, da je tudi splet prinesel odsev življenja razvitega sveta tudi v najzakotnejša zakotja. In vendarle, če bi se nam tu slučajno zazdelo, da je vsaj to nekaj dobrega, bi se grdo zmotili.

Splet namreč odpira možnost samoizrazbe sleherniku, ki se mu zdi potrebno nekaj povedati. Ta slehernik pa ima lahko mnenje o popolnoma vsem, tudi o stvareh, o katerih dejansko nima pojma. Tako je postal splet preplavljen z razno raznimi čudaškimi 'strokovnjaki', ki se spoznajo na skoraj vsako problematiko bolje od vseh ostalih pripadnikov človeške vrste, če pa se jim drzne kdo ugovarjati, potem ta nima pojma, laže ali pa je enostavno zloben. Tako se soočamo s paradoksalnim nasprotjem od pričakovane splošne informiranosti in globalne razgledanosti, ki naj bi jo prinesel razcvet spleta, saj je slednji prinesel eksponentno rast lažnivega novinarstva in neosnovanega senzacionalizma, v katerem se znanstveno utemeljena teza, ali pa če hočete, preverljiva reportaža resničnega raziskovalnega novinarja popolnoma izgubi. Tako prvo kot drugo nadomestijo samozvani raznašalci resnice, ki jo slepo pograbi tisti najmanj razgledani senzacij željni puhloglavci. Slednji slepo prepričani o resničnost takšnih in drugačnih, desnih in levih teorij zarote, dobesedno raztrgajo vsakogar, ki bi se jim drznil ugovarjati z argumentiranimi razumskimi stališči. Pri nas smo tako priča čedalje glasnejšemu porastu nasprotnikov ženske pravice do opravljanja abortusa, katerih z versko blaznostjo zamegljen um enostavno ni sposoben dojeti znanstvenih in socialnih argumentov, iz katerih ta pravica izhaja. Vsak razumen argument pač zavrnejo s emocionalnim izlivom, ki ga niso sposobni argumentirati z ničemer globljim, kot je le njihovo lastno stališče. No, norost, ki je verjetno le nekaj korakov pred zgoraj omenjeno gorečnostjo,

ki pa jo vendarle lahko vsaj razumemo s stališča ljubezni do otrok na počez, pa je sekta trdno prepričanih o ploščatost Zemlje. Človek bi si mislil, da gre za spletno šalo. Morda. Morda je to prepričanje v resnici nastalo kot šala nekaj duhovitežev, ki so začeli na spletu objavljati takšne in drugačne dokaze o tem, da je zemlja ploščata in ne okrogla, kot trdi zarotniško nastrojena znanost, pa vendarle je ta šala prerasla v strašljivo veliko gibanje. V tej združbi so še nasprotniki splošne precepitve prebivalstva proti kužnim boleznim, pri čemer slišimo argumente, ki so lahko skoraj razumni, kot na primer, da ima cepljenje lahko hudo neprijetne stranske učinke, do argumentov na intelektualni ravni zagovornikov ploske Zemlje, češ da s cepljenjem vlade na tak ali drugačen način nadzirajo naše življenje.

“Izpostavil pa sem te tri prve vidike spletne norosti, ki so mi padli na pamet, ker so odlična ilustracija dejstva, da splet dosega ravno nasprotno od pričakovanega, se pravi, namesto da bi v še tako zakotje prinesel luč znanosti in humanizma, je skozenj zablestela predvsem zaplankanost, ki združuje ljudstvo v trdovratnem zavračanju razumnega.”

No, pa ni moj namen izgubljanje časa z razpravami z norci take ali drugačne baže, sploh ne. Nenazadnje kot človek liberalnega duha stojim za tem, da ima vsak pravico do svojega stališča, pa če je to z moga vidika še tako usekano, nimam ne pravice ne moči, da bi ga zanj prikrajšal. Izpostavil pa sem te tri prve vidike spletne norosti, ki so mi padli na pamet, ker so odlična ilustracija dejstva, da splet dosega ravno nasprotno od pričakovanega, se pravi, namesto da bi v še tako zakotje prinesel luč znanosti in humanizma, je skozenj zablestela predvsem zaplankanost, ki združuje ljudstvo v trdovratnem zavračanju razumnega. Tako, kot so pozitivne plati globalizacije med množico njenih negativnih posledic vidne, le še če se skrajno potrudimo in o vsem skupaj zares razmislimo, tako je tudi splet kot prostor izvrstnih, hitro dostopnih informacij čedalje bolj zakrit z družabnimi omrežji, ki pa niso drugoga kot le podaljšek mentalitete resničnostnih šovov. □

Dom, sladki dom

Prvi koncert 20. – jubilejne sezone koncertnega, modrega abonmaja KDFB

KDFB V Domžalah se je 25. oktobra začel letošnji novi, zdaj že 20. jubilejni cikel modrega oziroma koncertnega abonmaja; spet seveda še vedno pod umetniško in aktualno roko tega projekta **Mateja Bekavca** in ki ga napoveduje kot klasični abonmajski cikel; tokrat že šestič zapored. In če se 'dan po jutru pozna': napovedani koncertni spored del za instrumentalne zasedbe-ansamble in glas (glasova) je prinesel že na začetku dokaj optimističen začetek, že tak, kot smo ga slišali na zadnjem koncertu minule sezone. Pevska solista **Nuška Drašček Rojko**/mezzosopran in **Aco Biščević**/tenor ter dvanajsterica instrumentalistov je ves večer nastopala brez dirigenta: **Irena Kavčič**/flavta in pikolo, **Aljaž Beguš**/klarinet in basovski klarinet, **Mate Bekavac**/klarinet, basovski klarinet in piščal, **Samanta Škorja**/klarinet, **Ajda Porenta**/violina, **Gea Panter**/viola, **Maruša Bogataj**/violončelo, **Miha Firšt** in **Jošt Lampret**/kontrabasa, **Anja Gaberc**/harfa ter **Jože Bogolin** in **Simon Klavžar**/tolkala.

Zdaj bi naslovu tega koncerta **Dom, sladki dom** z deli tujih in naših, slovenskih skladateljev Ervina Schulhoffa, Laszla Kiralyja, Luciana Beria, Johannesa Brahmsa, Marjana Peternela, Benjamina Brittna, Andreja Missona (na besedilo Ferija Lainščka), Tomaža Habeta, Mauricia Murcie Bedoyja, Sepa Perapaskera in Giorgasa Dinicuja lahko dodali epiteton domačega, hišnega muziciranja; tudi z nenehnim videom (v ozadju). Še več, muzika, ki se je razprostirala vse od (nemške glasbene) romantike pa do evropske in slovenske moderne, je razblinila vse morebitne dvome o pojavu tako moderne kot slovenske glasbe na teh in podobnih odrih, namreč za nespecializirano občinstvo, za nestrokovnjake in s tem že tako etablirano glasbeno umetnost razdelila med odjemalce. Nehote se mi je na tem koncertu pojavljala primerjava s številnimi našimi in tujimi specializiranimi festivali tovrstne (sodob-

ne) muzike, ki seveda nikdar in nikjer ne privlači množic občinstva. V Domžalah in njihovem KDFB pa je vse drugače, narobe, v prid tako umetnikom in njihovim stvaritvam kot percepciji njihovega dela. Vsaj takrat, ko se na koncertnem odru pojavi naš Mate Bekavac s svojimi izjemnimi sodelavci, z odbranim repertoarjem in seveda glasbeno dramaturgijo. Ta je tokrat nekaj malega odstopala od napisanega oziroma predvidenega sporeda; nič hudega, vse in še vedno v prid muziki in njenemu veličanstvu. Tudi analogija z našim legendarnim komornim ansam-

blom Slavka Osterca (1962–1982) in njihovim vodjo Ivom Petričem je bila na dlani, ampak seveda zdaj v popolnoma drugačni vlogi, funkciji. Saj je tale Dom, sladki dom nenehno spominjal na stare dobre čase hišnega muziciranja, v katerem pa so dela slovenskih skladateljev, sicer aludirana s slovensko ljudsko pesmijo (Peternel, Misson in Habe) in dala vedeti, da ima Bekavac s svojimi (mladimi) glasbeniki še veliko povedati, izvesti in nam slišati. Ne morem mimo posebej eksponiranih pevskih solistov Drašček Rojkove (Berio, Ljudske pesmi in Misson, De te odin čakati), Biščevića (Brahms, Nemške ljudske pesmi, WoO 33, Peternel, tri slovenske ljudske pesmi in Britten, tri pesmi), da še posebej ne izpostavim

dvojje (za 2 klarineta, 2 tolkalca in kontrabas-pizzicato) in za sklepni (instrumentalni) septet (7: violina, viola, 2 klarineta, 2 kontrabasa in enega tolkalca) S. Perapaskera in G. Dinicuja. Da, glasba je vse tole: od strašno resne, resnobne, včasih tudi temne, zamorjene in še kakšne pa vse do (izvirne ali prirejene) ljudske radoživosti, nastavkov njene večne 'nasprotnice': narodno zabavne glasbe. Bekavčeva muzika na odru KDFB ima še vedno veliko povedati, njene programske in izvedbene kvalitete vseh odbranih, izbranih in odigranih glasbenikov (prav zato smo jih tudi vse naštel, kar je prej izjema kot pa pravilo) ima očitno še veliko nabojev in s tem tudi svojo prihodnost.

DR. FRANC KRIŽNAR

Pojemo v zahvalo Tomažu Habetu

Nihče srečen ni, če sreče ne deli.

Tradicionalni jesenski tematski koncert, doslej jih je bilo že več kot deset, so pevke Ženskega pevskega zbora Stane Habe DU Domžale s številnimi gosti namenile zahvali enemu najbolj prepoznanih domžalskih in slovenskih glasbenikov in skladateljev Tomažu Habetu. Z njim so se mu želele zahvaliti za pomoč pri vodenju, izboru pesmi, za številne priredbe posebej za zbor in podporo pevkam, ki ohranjajo spomin na Staneta Habeta, skladateljevega očeta in ustanovitelja zbora. Koncert 17. novembra 2017 je bil tako ena od številnih prireditev v letu Tomaža Habeta, ki ga je ob njegovem življenjskem jubileju za vse opravljeno ustvarjanje na glasbenem področju razglasila Zveza slovenskih godb.

Pevski večer je pokazal vse plodovito delo skladatelja Tomaža Habeta. Začel se je z nastopom Otroškega pevskega zbora Vrta Urša, vodi ga Saša Križman, ki je zapele pesmi Pisane račke, Sonce išče cicibane in Ledene rože – tri izmed številnih odličnih skladb za otroške in mladinske zборе delo Tomaža Habeta. Mladinski pevski zbor Glasbene šole Domžale (zborovodkinja Andreja Polanec Kolenc), ki se tudi letos lahko pozvali s številnimi uspehi, je zapele Mojčino pesem Marjana Vodopivca in dve Habetovi Petelinček je na goro šel in Kam je izginil smeh.

Gostiteljice, ki pojejo od leta 1979, do leta 2000 jih je vodil Stane Habe, zdaj pa je njihova pevovodja Marika Haler, v vsakem letu naštejejo od 15 do 20 nastopov. Imajo zelo izbran program, pojejo vsem generacijam in so vsako leto

boljše, kar so dokazale s pesmimi Rdeče rože, Marička, Adijo ter Zvončki in trobentice. Prvič je na njihovem koncertu nastopila Moška vokalna skupina Adam Ravbar z zborovodjem Petrom Pogacarjem. Fantje, zbrani v okviru KD Groblje, pojejo slovensko ljudsko in umetno glasbo, tudi črnsko duhovno in popularno, tokrat pa so zapeli Moja dečva je burna, Ananina nana in Žabe. Polna avla Osnovne šole Domžale je bučen aplavz namenila prav vsem nastopajočim, tudi KUD DROUZ Radomlje, ki je pod vodstvom zborovodkinje Uršule Jašovec zapele pesmi Capricciato, Serenada, Trobentice in Marko skače. Nato so bili spet na vrsti ubrani glasovi Ženskega pevskega zbora Stane Habe, ki se

je predstavil s pesmimi Mavrica, Letni časi, Tam na vrtni gredi in Srečo vsem želim. Iz slednje je tudi naslov prispevka. Vmes je pevke posebej pozdravil in pohvalil jubilan Tomaz Habe ter se zahvalil za prijeten večer in poudaril, da pesem vedno seže do srca, se ga dotakne in tudi spremeni. Izrazil je veselje in ponos, da njegove pesmi rade pojejo in poslušajo vse generacije.

Potem smo prisluhnili pevskim skupinam, ki jih vodi Marika Haler, ki je ta večer, enako kot jubilan Tomaz Habe, dobila vrsto šopkov, pohval, zahval in dobrih besed. Pevska skupina Šole zdravja je se predstavila s pesmima Moj fantič je na T'rolsko vandral in Po polju pa rož'ce cveto. Zborovodkinji in pevkam se je posebej zahvalila predsednica Zdenka Katič, vse nastopajoče pa je pozdravil ter se jim zahvalil za prijeten pevski večer v imenu vseh treh domžalskih KS Marjan Ravnika. Pevski večer, v katerem smo uživali vsi, je s pesmijo skoraj zaključil Moški pevski zbor Janez Cerar s pesmima Prej pa ne gremo dam, Kol'kor kapljic, toliko let. Skoraj pa zato, ker smo ob koncu koncerta pod taktirko Marike Haler: »Res je lepo peti pred takim občinstvom« in ob klavirski spremljavi jubilanta Tomaža Habeta vsi skupaj zapeli venček narodnih in se po pozdravu voditeljice večera Drage Jeretina Anžin s pesmijo napotili domov, tiho popevajoč slovensko pesem, ki je na tokratnem koncertu še enkrat več dokazala svojo pomembnost za obstoj slovenskega naroda, in z mislijo, ki smo jo večkrat slišali ta večer: Veselje in moč petja je ena sama ljubezen, je trden temelj za vse življenje ... Hvala dekleto, hvala vsem gostom za res prijeten pevski večer, srečno pa tudi jubilanu Tomažu Habetu.

Koncert so podprli: Občina Domžale, KS Slavka Šlandra, KS Simona Jenka in KS Vencija Perka ter OŠ Domžale.

VERA VOJSKA
FOTO: FRANC HABE

Kljub vsemu rečem življenju da ... (V. E. Frankl)

Drugi koncert 20. – jubilejne sezone koncertnega, modrega abonmaja KDFB

KDFB Zdaj smo se pa že navadili, da letošnje koncerte jubilejne 20. sezone koncertnega-modrega abonmaja KDFB podoživljamo in slišimo programsko. Kako tudi ne, saj jim je umetniški vodja **Mate Bekavac** dodal pisne programske oznake. Zdaj (16. novembra) so si naslov sposodili od avstrijskega nevrologa, psihiatra in psihologa Viktorja Emila Frankla (1905–1997), utemeljitelja tretje dunajske psihoterapevtske šole, imenovane logoterapija, ki postavlja logos – smisel kot temeljno življenjsko vodilo Kljub vsemu rečem da ... Franklov citat ni prvenstveno pričevanje o okrutnosti koncentracijskih taborišč, temveč avtor v njem poda svojo življenjsko filozofijo. Godalni kvartet v zasedbi: **William Hagen** in **Mairead Hickey** (violini), **Gareth Lubbe** (viola) in **Santiago Canon Valencia** (violončelo) in seveda naš (odlični) klarinetist **Mate Bekavac** sam pa so tokrat v tem 'okrilju' izvedli dela E. Schulhoffa, H. Krase, P. Vaska, G. Kleina, P. Casalsa, C. Cannona in D. Bruceja.

Koncert pa so napovedali: »Kar dela glasbo močno, je to, da ji ni do nje same! Glasba opeva vse drugo na tem svetu, le sebe ne ... Opisuje življenja ljudi, njihova upanja, njihova hrepenenja v njihovi prvotni obliki, brez besed, brez žičk, brez posrednikov ... Glasbo potrebujemo v naših domovih, šolah, življenjih, tudi v poslovnem svetu in politiki (prosim!), v zaporih in begunskih taboriščih ... Nekoč sem slišal, da glasba govori o vsem, kar upamo in še ni tukaj ... kot predčasna znanilka tistega, kar prihaja ... Vse to in še več je glasba pomenila tudi ljudem, ki so doživeli grozote senčnih plasti človeštva ... ti zvoki bodo napolnili našo dvorano in z nami delili vse do golega ... spet bo tu tudi naš letošnji 'mediator' – ljudsko, narodno v najboljšem smislu, ki je gotovo močna vez vseh v tako težkih trenutkih, ko je smrt najbližji sosed ... ko renine pa črpajo preživetveni nektar v

spevu in plesu, ki ima okus po domovini in kriči po življenju ... Zgrabite ga z nami!« Na njem pa smo poslušali glasbo za klarinet in godalni kvartet, ki so jo napisali Čeha Erwin Schulhoff in Hans Krasa, Latvijec Peteris Vasks, še en Čeh Gideon Klein, Španec Pablo Casals ter Američana Chad Cannon in David Bruce. Tokratni izvajalski credo se je pel od uvodnega dua (za violino in violončelo; M. Hickery & S. C. Valencia) prek triev (Krasa in Klein) in kvartetov (Vsaks in Casals) do kvintetov (Cannon in Bruce) z godalnim kvartetom in klarineti (M. Bekavac: A- in B-ter basovski klarinet). Pretanjena programska muzika je imela tokrat še dodatne scenske pomoči, saj so izvajalci npr. Casalovo Pesem ptic za violončelo in godala odigrali v popolni temi (torej na pamet!) in s tonskimi efekti (tape/trak), pri predzadnjem delu tega večera ali kar tokratni kronski glasbi (Cannon) pa z dodatkom videa.

Z nekaj spremenjenim sporedom in pa z enakimi godalci smo jih pred tem slišali še v Mariboru (14. novembra) in Ljubljani (15. novembra) v elitnem srebrnem abonmajskem ciklusu CD v SF, obakrat imenovanim Kvartetom Akademije Kronberg (iz istoimenskega nemškega mesta v Taunusu); pa naj še kdo reče, da tele naše Domžale in s tem KDFB vsaj, kar se glasbene ponudbe tiče, ni v skladu s tako reklamirano in proklamirano Akademijo St. Martine in the Fields? Lahko bi še dodali, da se omenjeni (domžalski) cikel nenehno giblje med stari in novimi, saj prav slednja (glasba) kljub nastankom pred nekaj desetletji, še vedno ni pridobila statusa poslušljive glasbe ali glasbe 'klasike' 20. stoletja. Kako tudi ne, saj je marsikatero od teh (prav slednjih) del skoraj povsem novodobno; z mnogimi efekti, konkretno muziko, muziko mode in učinkov za vsako ceno, ...

DR. FRANC KRIŽNAR

Kulturna društva se predstavijo

Mavrica Radomlje

Javni sklad za kulturne dejavnosti Domžale se je odločil občanom še bolj približati društveno dejavnost. Zato je 18. oktobra začel v domžalski knjižnici z redno mesečno prireditvijo. Poimenoval jo je Kulturna društva se predstavijo. Led je prebilo fotografsko in filmsko društvo Mavrica iz Radomelj. Matej Primožič je v imenu OI JSKD Domžale pozdravil obiskovalce ter orisal namen in cilje mesečne prireditve, ki bo še bolj povezala dramska, likovna, pevška in druga društva iz občin Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin. Zahvalil se je Mavrici in ji zaželel plodno nadaljnje delo, saj bo januarja praznovala že 49. rojstni dan.

Mavrica je prikazala tri svoje temeljne dejavnosti. Arhivsko-dokumentarni vidik je s črnelimi fotografijami predstavljala razstava razvoja filmske, fotografske, video in dramske dejavnosti.

Umetniško-izpovedni vidik so demonstriali z barvno fotografsko razstavo Ples domžalskih maskot. Filmsko dinamiko so prispevali z bero zanimivih avtorskih filmov, ki so se bodisi v izvorni obliki bodisi primerno obdelani osredotočili na nekatere ustvarjalne vrhunce Mavrice. Obiskovalci so si ogledali Predstavljamo se, Otvoritev galerije Trstenjak leta 1987, Ko v nošo se odenem, 321 snemamo!, Piknik, Potovanje z zeleno želvo, Rezi in Aynee. Ob koncu so se pohvalili tudi z najnovejšim tehničnim dosežkom – brezžično povezavo med snemalcem s kamerom in reportažnim avtomobilom. Brezžična povezava bo omogočala še prodornejše ustvarjanje filmskih zapisov, ki jih Mavrica že zdaj pripravlja tako za nacionalno kot za komercialne in krajne televizijske.

BESEDILO IN FOTO: IGOR LIPOVŠEK

Matej Primožič, vodja območne izpostave JSKD Domžale, je pozdravil obiskovalce, jim zaželel uživanje v prireditvi in jih povabil na naslednje predstavitve kulturnih društev.

Izjemen uspeh mladega violinista Gala Juvana in violinske šole pedagoginje Anastazije Juvan

Sredi oktobra, v času, ko se je za mnoge šolsko leto šele dobro začelo, se je mladi violinist Gal Juvan v Celju udeležil mednarodnega tekmovanja za mlade violiniste do 13 let, ki nosi ime Oskar Rieding 1.st International Competition For Young Violinists ter se po uvrstitvi v finale pomeril s tekmovalci iz 15 različnih držav od Nemčije, Japonske, Velike Britanije, Islandije ...

Idejna vodja tekmovanja je bila prof. Inga Ulokina, ki se je izkazala kot izjemna organizatorica. Tekmovanje je bilo tudi dobro medijsko pokrito in odmevno.

V finalu so se pomerili najboljši tekmovalci, ki so osvojili zlato priznanje. Gal je bil v 3. kategoriji edini predstavnik Slovenije. Strokovno komisijo so sestavljali profesorji violine iz Rusije, Ukrajine in Slovenije. Kot častni član žirije je v finalu sodeloval tudi prof. Janez Podlesek. Finalni nastop se je odvijal v celjski dvorani Narodnega doma. Gal je ob spremljavi očeta Mirana Juvana nastopil suvereno, z veliko dozo odrske prezence. S strani komisije je bilo določeno, da vsi tekmovalci kot obvezno izvajajo skladbo Oskarja Riedinga. Galov nastop je bil tako dober, da se je zgodil pravi presedan. Namreč: po pravilih naj ne bi nihče poskal med dvema skladbama, vendar je Gal pustil tako močen vtis, da je po končani obvezni skladbi prav strokovna komisija začela z aplavzom! Čestitamo, Gal!

Na slovesni razglasitvi rezultatov je Gal Juvan prejel 1. nagrado, poleg tega pa še specialno nagrado za najboljšo izvedbo obvezne skladbe na celotnem tekmovanju in koncert v Ljubljani aprila naslednje leto. Ob tem je

bil tudi povabljen na zaključni koncert finalistov v navdihujoči Kristalni dvorani v Rogaški Slatini. Seveda je to za mladega glasbenika in njegovo pedagoginjo izjemna izkušnja, saj sta si lahko izmenjavala glasbene in pedagoške izkušnje z ljudmi z vsega sveta. Kot so nam zaupali vsi trije udeleženci (Gal, oče in korepetitor Miran

in mama Anastazija) so bili na posebnem kraju, na vrelišču čiste ljubezni do glasbe in umetniškega ustvarjanja. Gal je nastopil kot zadnji in požel navdušujoč aplavz in vzklake navdušenja. Vseskozi mu neutrudno podporo daje tudi goslar Milan Oreški, saj Gal na njegovo violino igra že nekaj let. Kar še posebej izstopa in je bilo tudi tokrat

čutiti, sta izjemna uigranost in čustvenost v skupnem ustvarjanju očeta in sina. Posebna gostja na koncertu je bila zadnja živeča učenka Oskarja Riedinga gospa C. Schatzmayr, ki je vse svoje življenje posvetila igranju v orkestru in poučevanju. Galu je po nastopu srčno čestitala in povedala, da bi Rieding prav gotovo ob njegovem nastopu bil hvaležen in počaščen. To je pohvala, ki je Gal ne bo pozabil ter daje posebno dimenzijo njegovi interpretaciji in doživljanju glasbe. Kot so se pohvalili, so bili takšnih in podobnih komplimentov deležni tudi s strani kolegov iz Avstrije, Rusije in Islandije ter stkali nova prijateljstva in prejeli tudi nekaj povabil, na katera se bodo z veseljem odzvali.

A čas teče dalje in Galova ekipa je že sredi priprave novih programov za naslednje koncerte in tekmovanja, ki sledijo. Nadaljevali bodo v duhu, da le tisti, ki vztrajno skuša premakniti lastne meje, lahko premakne tudi svet. Pri tem so pomembne tri stvari: talent, vztrajnost pri delu in ljubezen do glasbe! Gal Juvan je eden tistih mladih glasbenikov, ki ima vse tri komponente, ki jih razvija ob nesebični podpori staršev.

CVETA ZALOKAR

Pomen zbirateljstva v Domžalah

Zbirateljstvo je plemenita želja po zbiranju, razvrščanju in proučevanju predmetov iz preteklosti.

SLAMNIKARSKI MUZEJ Vsak zbiralec se ob zbranih predmetih prizadeva, da bi ohranil izvornost spominov in zgodb, ki se vežejo na posamezen predmet oziroma zbirko. Delo zahteva specifično zgodovinsko znanje, sistematičnost, natančnost in potrpežljivost. Hkrati zbirateljstvo pogloblja pomen ohranjanja kulturne dediščine, zato smo sklenili sodelovanje z Društvom zbirateljev Domžale in Društvom Rudolf Maister Domžale ter pripravili posebno razstavo v Slamnikarskem muzeju.

Zbrali smo se v sredo, 15. novembra, ob 18. uri in odprli razstavo z naslovom Iz zbirke zbiratelj. Predstavili smo izbor zasebnih zbirk, ki se tematsko povezujejo z domžalsko in splošno slovensko zgodovino: filatelistično gradivo, kot so znamke in med njimi izpostavljena zbirka znamk Verigar (prve slovenske poštne znamke), nato slovenske dopisnice celine (poštne vrednotnice, ki imajo natisnjeno znamko za določen namen). Nato so bile razstavljene

ne razglednice Domžal in okolice, med njimi prvič vse razglednice s podobo Doba pri Domžalah. Razstavljene so bili tudi predmeti iz prve svetovne vojne: zbirka bajonetov, sabelj in zbirka možnarjev oziroma terilnikov. Posebnost je bila tudi zbirka starih ključev ter celotna bibliografija domžalskega kronista Franca Bernika.

Zahvala velja vsem, ki so sodelovali pri razstavi, kot tudi vsem, ki

ste si oziroma boste do 30. novembra ogledali razstavo ter s tem simbolično podprli pomen zbirateljstva, ki ga je na odprtju razstave še posebej predstavil zbiratelj in publicist Matjaž Brojan iz Domžal. Na koncu še sporočilo zbirateljev: če se jim želite pridružiti, jih obiščite na srečanjih vsako sredo ob 18. uri v prostorih KS Venclja Perka.

KATARINA RUS KRUSHELJ

CANKAR V STRIPU

14. 12. 2017 - 12. 1. 2018

BOŠTJAN GORENC PIŽAMA / TANJA KOMADINA
ŽIGA X. GOMBAČ / IGOR ŠINKOVEC
ANDREJ ROZMAN ROZA / DAMIJAN STEPANČIČ

► Vabimo na odprte razstave, ki bo v četrtek, 14. decembra 2017, ob 19. uri v Galeriji Domžale.

Z ustvarjalci se bo pogovarjal Jurij Smole. Vabimo tudi na vodeni ogled razstave v četrtek, 28. decembra 2017, ob 17. uri.

Za vodene ogleda za šole in vrtnice kličite: 040 365 161 (Lučka) ali 01 722 50 50 (KDFBD)

šratelje

Galerija Domžale

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, 29. decembra 2016.

Rok za oddajo prispevkov je v četrtek, 14. decembra 2016, do 12. ure.

Pri vsakem prispevku mora biti jasno razvidno, kdo je avtor prispevka, podpis fotografa in komentar k fotografiji.

Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, zunaj uradnih ur v nabiralniku na stavbi ali na naš e-naslov.

V skladu z Odlokom o javnem glasilu Občine Domžale Slamnik nenaročeni prispevki ne bodo honorirani, končno odločitev o objavi prispevkov in njihovi dolžini pa sprejema uredništvo. Za vsa vprašanja smo vam na voljo na e-naslovu:

urednistvo.slamnik@gmail.com

KULTURA

47. novoletni koncert Simfoničnega orkestra Domžale - Kamnik

Če radi prisluhnite lahkotnejšim melodijam iz sveta klasične glasbe ali priljubljenim božičnim melodijam v simfonični ali vokalno-instrumentalni preobleki, potem bo tradicionalni koncert Simfonikov Domžale - Kamnik kot nalašč za praznično vzdušje.

Simfonični orkester Domžale - Kamnik je lani decembra gostil kar pet različnih solistov in z njimi predstavil bogat program, ki je bil široko razpet med barokom in glasbo današnjega časa. Tudi letošnji praznični koncert bo vnovič nekaj posebnega, nevsakdanjega in nepozabnega. Simfoničnikom, ki bodo nastopili pod vodstvom šefa dirigenta Slavena Kulenovića, se bo 27. decembra 2017 ob 20. uri v Športni dvorani Domžale tokrat pridružila

zgolj ena solistka, in sicer mlada, nardarjena sopranistka Tajda Jovanovič. Njen širok in raznovrsten repertoar bo v Domžalah razkazala z arijami iz Puccinijevih oper La Boheme in Gianni Schicchi, arijo temperamentne Judite iz istoimenske operete Franza Lehara, pesmijo Let It Go iz animiranega muzikala Ledeno kraljestvo in Božično pesmijo Adolpha Adama.

Za praznično vzdušje na prireditvi, ki jo bo povezoval Jure Ivanušič in bo

letos prvič potekala v sklopu domžalskega Čarobnega decembra pod okriljem TIC Domžale, bo orkester poskrbel še za zimzeleno Fantazijo na staro angleško temo Greensleeves, pod katero se je podpisal Ralph Vaughan Williams in venčkom Božični praznik Le Royja Andersona. V nasprotju s preteklimi koncerti bo tokrat na sporedu tudi več valčkov; v svet galantne plesne glasbe nas bo Simfonični orkester Domžale - Kamnik popeljal z znamenitim valčkom iz baleta Labodje jezero Petra Iljiča Čajkovskega, pa Sibeliusovim Otožnim valčkom, Rožami z juga Johanna Straussa mlajšega in Hačaturjanovim valčkom iz scenske glasbe k igri Maškarada Mihaila Lermontova. Za udaren začetek in konec koncerta bosta poskrbela uvertura k opereti Pesnik in kmet Franza von Suppéja in temperamentni, orientalsko obarvani Bakanal iz opere Samson in Dalila Camilla Saint-Saënsa, ne bo pa manjkalo niti polk in koračnic.

Predstavitev Ujetih trenutkov Anice Kvas

V knjižnici Domžale so v petek, 27. oktobra 2017, predstavili prvo knjigo poezije Anice Kvas, dolgoletne članice literarnega krožka društva Lipa, Univerze za tretje življenjsko obdobje Domžale. Poslušalce so valovi poezije ponesli v njeno razmišljanje, v njen intimni svet.

Na začetku svoje literarne poti, ko je neozdravljivo zbolela, je pisala članke s področja diabetesa v reviji za sladkorne bolnike in v lokalnem tisku, bila je tudi predsednica Društva diabetikov Domžale. V reviji mednarodnega združenja diabetikov IDF Bulletin so objavili njeno življenjsko zgodbo, kako s tekom, plavanjem, kolesarjenjem in tekom na smučeh obvladuje bolezen, pretekla je celo maraton v New Yorku!

Anica Kvas se je z leti izkristalizirala v izjemno pesnico, piše predvsem kratke pesmi in haikuje. Njene kratke utrinke, poetično izvirne, zagone, s pridihom erotičnosti, povezane z njeno reko, z naravo, o mladosti, ki se je nekam izgubila, o minevanju na

sploh, o sebi, o nas, so na prireditvi brale Zlatka Levstek, Mira Smrkolj in Mija Stupica. Srečanje je povezovala Janka Jerman, ki je avtorico predstavila kot dobro prijateljico, kolegico, pohodnico, planinko, maratonko in kot pesnico v zrelih letih.

Za prijetno glasbeno popestritev večera so poskrbeli mladi kitaristi, učenci glasbene šole Domžale, Marko Šalamun, Jernej Mihelič in Miha Kralj pod mentorskim vodstvom Mateja Baniča.

Anica Kvas je za izdajo prve samostojne knjige poezije čestital tudi predsednik društva Lipa, Univerze za tretje življenjsko obdobje Domžale Marjan Ravnikar.

ZLATKA LEVSTEK
FOTO: MARJAN FRANC LEVSTEK

Drago Leskovar in Stanislav Makuc v Galeriji Domžale

Ko stopim v galerijo, me v sredini prostora preseneti gmota bambusovih palic na tleh in iztrgani listi iz knjig. Vprašam se, le kaj se je tu zgodilo? Zgodil se je performans, ki sem ga na odpiralni večer razstave, 15. novembra, žal zamudila.

GALERIJA DOMŽALE Kakorkoli že, umetniški dvojec Drago Leskovar in Stanislav Makuc sta za nas pripravila posebno presenečenje: z živim ognjem sta podrla množico bambusovih palic, z najlonsko vrstico pritrjenih na strop galerije. V zgolj dveh minutah sta uničila delo, za katerega sta porabila štirinajst ur. Z dejanjem sta nam posredovala sporočilo o razvrednotenju (umetniškega) dela v današnjem času, hkrati pa sta z lebdečo skulpturo, videno le za kratek čas, in s knjigami kot načini odpiranja novih prostorov simbolizirala osvobajanje človeškega duha kot protitež nič.

Hipna izvršitev, igra, nastop, situacija, v kateri je akterjevo telo v času in prostoru postavljeno v razmerje med akterjem in občinstvom, je umetniška oblika, za katero je značilno ravno to, da je dejanje enkratno in neponovljivo. Umetnikova akcija je nosilec sporočila, ki se največkrat ukvarja s položajem in z vlogo umetnika v družbi. Tokrat sta 'naša' umetnika tematizirala umetnikovo eksistenco v sodobnem času; na ka-

kšen način se po študiju na akademiji uveljaviti na umetniškem prizorišču, kako prodreti skozi prenasličeno množico vizualnega? Svoje popotovanje skozi javne prostore umetnosti sta simbolno označila z naslovom Pot v Berlin.

S prve postaje na svoji umetniški poti, v Domžalah, sta zagotovo odnesla našo potrditev, da sta na pravi poti k cilju. Z domišljeno predstavitvijo nune slika stva sta popestrila naš (predvsem moj) novembrski sivi vsakdan. Sta

predvsem slikarja, ki v svoje slike vnašata tudi najdene in zavržene predmete, hkrati pa s svojevrstno likovno govornico projicirata svoj prostor in čas: Drago s svojo navezavo na domači kraj (Koroška) in z ljubeznijo do starinskih predmetov; Stanislav kot ljubitelj velikih formatov (kot zanimivost – v galeriji je bila razstavljena do zedaj največja slika) in slikanja lastnega časa oziroma aktualnega dogajanja.

KATARINA RUS KRUSHELJ

Plečnikova dediščina v Domžalah

Prav je, da se ob Plečnikovem letu spomnimo priznanega slovenskega arhitekta Jožeta Plečnika tudi v Domžalah in okolici.

MENAČENKOVA DOMAČIJA Že pred desetletjem so pripravili prvo razstavo v njegov spomin, ki smo jo v Menačenkovi domačiji nadgradili z vpogledom v delo mizarskega mojstra Janeza Vrečarja in ključavničarskega mojstra Franca Končana. Namreč, Jože Plečnik je pri izvajanju svojega dela sodeloval z njima ne le v naših krajih, temveč tudi drugod po Sloveniji. Njihov poslovni odnos pa so prepletale tudi prijateljske in osebne vezi.

la takratni projekt, od kod ideja ter na kakšen način sta jo uresničila. Podrobneje je bila opisana tudi zdajšnja nadgradnja Plečnikove razstave – z načrti, fotografijami, dokumenti in zanimivimi spomini Domžalčanov nanj, ko je prihajal v Domžale. Dogodek je glasbeno popestril mali ansambel violin iz Glasbene šole Domžale.

Razstava v Menačenkovi domačiji bo odprta do 20. decembra. Še z dvema posebnima dogodkoma se bomo posve-

Na odprtju razstave, 21. novembra, smo se spomnili Plečnikovega pomena tako v Sloveniji, v Ljubljani kot tudi na Dunaju in v Pragi. Pred kratkim so se mu v Pragi poklonili s posthumnim odlikovanjem za izredne dosežke. Nato smo se 'sprehodili' po domžalskih spomenikih, ki se idejno in načrtno povezujejo z njegovim imenom oziroma delom njegovih učencev. Igor Kuzmič in Roman Kos, soavtorja prve razstave v Domžalah, sta predstavi-

tili Plečnikovi dediščini. Prvo bo vodnje po Plečnikovi poti v središču Domžal, ki bo v nedeljo, 3. decembra. Dobimo se ob 11. uri pred Menačenkovo domačijo, veseli bomo vaših predhodnih prijav na menacenk@kd-domzale ali na tel. 01 722 50 50. Drugi dogodek bo 6. decembra ob 18. uri v Slammikarskem muzeju, ko bosta gostji Maja Avguštin in Saša Lavrinc predstavili Plečnikovo delo v Domžalah in Kamniku. Vabljeni!

KATARINA RUS KRUSHELJ

Recenzija filma: Ivan

Najnovejši celovečerni film režiserja Janeza Burgerja Ivan je na zadnjem Festivalu slovenskega filma (FSF) osvojil nagrado za najboljši celovečerni film. Hmm ... Če lahko nagrado za najboljšo igralko Marušo Majer žiriji še nekako spregledamo, pa za sam film tega nikakor ne moremo trditi. V čem je torej problem?

Očitno postaja dejstvo, da v slovenskem prostoru strokovna filmska publika postaja čedalje bolj občutljiva za družbeno pereče teme, kar Ivan nedvomno je. Govori namreč o materi novorojenega otroka Mari (Majer), ki je obsedena z njegovim očetom, prekaljenim prevarantom Rokom (mo-teče enodimenzionalni Matjaž Tribušon). Tehnični premiki kamere, ki ves čas diha igralko za ovratnik, so kar dobro zamišljeni, vendar pa žal sama izvedba ne vzdrži osnovne ideje zgodbe. Vesoljna slovenska filmska javnost je sicer skrajno navdušena nad domnevno fantastično igro Maruše Majer, vendar razen duhamorno permanentne stiske, ki je na njenem obrazu vidna praktično ves čas, sem in tja ponudi le še kakšen histerični izpad, ki pa je organsko scela neopravičen. Res je, da je od preostalega igralskega ansambla še vedno občutno bolj avtentična, kar je nemara že dovolj, da se vzpostavi nekakšna iluzija verjetnosti, ki jo moramo v tem filmu drugače iskati s povečevalnim steklom. Njen igralski partner Tribušon je tako moreče in predvidljivo neoseben, da nam s pomočjo svoje igre ves čas pred očmi švigajo vsi dosedanji Burgerjevi filmi, kjer je očitna predvsem njegova afiniteta do histerične igre brez pravega vzroka. Na tej točki pa moramo biti le toliko fair in priznati, da gre v tem primeru za permanentno boleč sindrom slovenskega filma tudi sicer. Vpitje igralcev, ki presega vse meje dobrega okusa, se pri nas namreč prodaja kot

tista najvišja oblika igralske umetnosti, v resnici pa je ceneni diletantizem, h kateremu se je režiser prisiljen zateči v pomanjkanju boljših rešitev. Res škoda. Največja ironija celotne zgodbe pa je, da je prav Miki Burger skupaj z Janom Cvitkovičem, ki se ravno tako v zadnjem času nekako ne najde, konec 90. let sploh vzpostavil nek standard za delo z igralci. Torej področje, kjer oba avtorja danes delujeta popolnoma neobgljeno.

Sadistično in dramaturško neopravičeno izživljanje nad žensko, ki ga za povrhu prav nihče od preostalih karakterjev v zgodbi niti ne opazi, naj bi bila zgovorna kritika sistema, dejansko pa je le brca v temo, ki ne vzdrži nobenega tehtnejšega razmisleka. Za nameček je tudi sam scenarij bolj luknjast od švicarskega sira, saj je očitno naša država v enem popoldnevu, ne samo zmožna vzeti otroka njegovi materi in začeti postopka za posvojitve, pač pa ga tudi čisto legalno izročiti rejniški družini. Funkcionalnost brez primere! Potem pa naj še kdo reče, da smo birokratska oaza.

Očitno se življenjska usmerjenost večine slovenskih avtorjev v večini še vedno nanaša zgolj na pavšalno kritiko družbeno-političnega sistema, ki slika črno-belo predstavo sveta, tistemu vezivnemu tkivu, ki bi po drugi strani sleherni pomoč najbolj potreboval, pa se praktično vselej (ne) spretno izogne – torej posamezniku.

Film si lahko ogledate tudi v Mestnem kinu Domžale.

ZIGA ČAMERNIK

Oblikovano je vsebinski načrt Kofutnikove domačije (2.)

V prejšnji številki Slamnika je bil predstavljen vsebinski (interpretacijski) načrt Kofutnikove domačije iz Srednjih Jarš, ki je ena redkih ohranjenih lesenih hiš na domžalskem območju. Hiša ima status registrirane nepremične kulturne dediščine z namenom, da se ohrani. Občina Domžale jo je odkupila leta 2013 in predala v upravljanje Kulturnemu domu Franca Bernika Domžale. V letošnjem letu se je oblikovala strokovna komisija, ki pospešeno pripravlja izvedbene in vsebinske rešitve za ohranitev propadajoče domačije.

Interpretacijski načrt Kofutnikove domačije se ne ukvarja le s teoretičnimi temelji, temveč tudi konkretizira metode in tehnike interpretacije z vsebinsko ureditvijo prostorov v hiši in vsebinsko povezavo predmetov ter zgodbe, določi izvajalce in uporabnike ter mnogo drugih pomembnih dejavnikov za aktivno delovanje bodočega muzeja na prostem. V času odkupa je bilo zamišljeno, da bo domačija predstavljena in situ. Ker je s pozidavo neposredne okolice stanovanjske hiše z gospodarskim poslopljem prišlo do bistvenega krnjenja zunanje prostora, ki je omogočal izvedbo aktivnosti za doživljanje domačije, so v tem trenutku aktualne pobude za prestavitvev domačije na lokacijo, ki bi omogočala lažje upravljanje in izvedbo programov, to je Slamnikarski park v Domžalah.

Kdo so bili Kofutnikovi?

V hiši št. 14 v Srednjih Jaršah je živel družina Maček, kjer se je po domače reklo pri Kofutniku. Mačkovi so v družino sprejeli rejenca Johana Giovanellija (1852–1933), ki so ga šli iskat v Trst, in ga pozneje posvojili. Ker Mačkovi svojih otrok niso imeli, je podedoval kmetijo. Poročil se je z Marijo Habjan (1855–1914), Škrabarjevo iz Domžal, s katero sta imela osem otrok, od katerih sta dve deklici umrli v času otroštva. Dva sinova in hči so odšli v Ameriko, v New York, kjer so delali v slamnikarskih tovarnah.

Domačijo je nasledil najmlajši sin Johan Giovanelli (1894–1964). Poročil se je s Katarino Kaplja (1896–1988), ki je bila pred poroko šivalka slamnikov v domžalski slamnikarski tovarni ter je sezonsko delala na Dunaju in v Linzu. V zakonu sta imela pet otrok, od katerih dve deklici nista preživeli štirih let. Johan je bil 12 let župan Občine Jarše ter poverjenik zavarovalnice Sava. Delal je v Majdičevem in Velkavrhovem (pозkasneje Osolinovem) mlinu, v času županovanja je bil poklicni župan. Bil je aktiven član v več društvih.

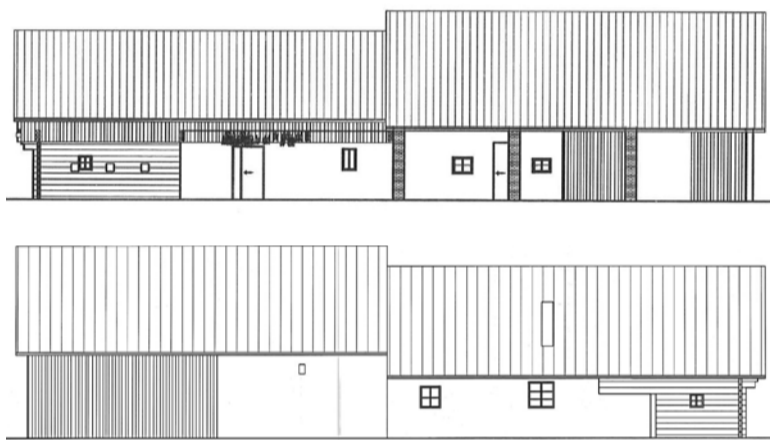
V drugi svetovni vojni je bila družina deportirana v zapor na gradu Goričane, kjer je ostala do konca vojne, nato se je vrnila domov in sodelovala pri vzpostavitvi nove krajevalne oblasti. Sin Ivan (1924–1944) je bil med drugo svetovno vojno umorjen v taborišču Mauthausen v Avstriji, sin Lovrenc (1928–2015) je nasledil domačijo, hči Pepca pa se je poročila na Vir. Lovrenc Giovanelli se ni poročil. Delal je v tovarni Induplati Jarše in po mamini smrti leta 1988 opustil kmetovanje in kot zadnji stanovalec domačijo zapustil leta 2012. Sestra Pepca Žebovec danes aktivno sodeluje kot glavna informatorka o življenju na Kofutnikovi domačiji.

Opis kmetije

Kofutnikova domačija je bila v preteklosti sestavljena iz stanovanjske hiše, gospodarskega posloplja, ki je bilo postavljeno v nizu s hišo in še danes skupaj tvorita stegnjeno domačijo. Pokrita je bila s slamo. Ohranjeno gospodarsko posloplje je mlajše kot stanovanjska hiša in je sestavljeno iz z opeko zidanega hleva in lesene šupe, kjer so bili svinjak, strnišča na štrbunk ter prostor za shranjevanje orodja in opreme. Nekoč so domačiji pripadali še samostojen pod, vrtna uta, zelenjavni vrt in sadovnjak. Danes je večina zunanega prostora pozidana.

Družinska fotografija Giovanellijevih, ki je nastala leta 1931. V prvi vrsti (z leve) so sin Lovrenc, mama Katarina (roj. Kaplja), oče Johan, hčerka Pepca, dedek Johan, v drugi vrsti so: Johanova nečakinja Ivanka Velkavrh, sin Ivan (Iko) in nečakinja Minka Velkavrh (arhiv KDFB).

Posnetek obstoječega stanja – jugovzhodna in severozahodna fasada. Vir: Hausmeister, Maja, Kolbezen, Mateja, Rozenberger, Sabina, Smolič, Biserka. Prenova Kofutnikove domačije – seminarska naloga. Fakulteta za arhitekturo, 2008.

Kofutnikova domačija je ena zadnjih ohranjenih delno lesenih in delno zidanih bivalnih objektov na domžalskem območju. Popolnoma je ohranjen osnovni tloris s črno kuhinjo v veži, 'hišo' in spalnno kamo, pod katero je iz kamna zidana klet, in s podstrešjem, ki ni bilo namenjeno bivanju, ampak shranjevanju. Ohranjeno ima stavbno pohištvo in tudi odprtine za starejši tip oken na smuk. Glede na dendrokronološke raziskave jo časovno umeščamo v začetek 19. stoletja, vendar pa je način gradnje in razporeditev prostorov starejša, kar nam kaže na toge kulturne vzorce. Hiša je od domnevnega časa nastanka doživela le malo sprememb. Za nas je dragocena zato, ker nam skozi materialne ostanke bivalne kulture prve polovice 20. stoletja omogoča vživljanje v način življenja tistega časa.

Prenova domačije za potrebe ekomuzeja

Namen prenove je ohraniti materialno substanco domačije v največji možni meri, ohraniti volumen, tlorisno zasnovo in razporeditev prostorov z namenom, da pričajo o preteklem, zelo razširjenem načinu bivanja na tem območju. Vsebinsko sloni na zapuščini družine Giovanelli, ki jo sestavljajo predmeti, pisma, fotografije, osebne zgodbe in spomini. Obiskovalci bodo skozi vživljanje v osebno zgodbo Johana Giovanellija z vsemi čutili spoznali življenje v času, ki ga poznamo le še iz spominov, knjig in starih filmov. S svojim delovanjem bo muzej povezoval lokalno skupnost, obiskovalce in strokovne institucije.

Stanovanjska hiša predstavlja osrednji prostor pripovedovanja zgod-

selno predstaviti hkrati, ker je njihova vsebina preobsežna in natrpana s podatki, ki bi obiskovalce preveč obremenila.

Vrtna uta, ki je do leta 2008 stala pred Kofutnikovo domačijo, prav tako pripoveduje zanimive zgodbe, povezane z družino. Nekdaj kot pomembno družabno zbirališče družine, prijateljev in sosedov, bo tudi ob prenovi prevzela funkcijo točke za različne aktivnosti na prostem, med drugim bi lahko tu uredili domžalsko knjigobeznico.

Finančna konstrukcija prenove in vloga upravitelja v projektu

Glede na trenutne strokovne ocene je načrtovana prestavitvev, rekonstrukcija in opremljanje objekta na novi lokaciji – v Slamnikarski park, v bližino že obstoječega Slamnikarskega muzeja. Trenutno Kulturni dom Franca Bernika Domžale v vlogi upravitelja ter v sodelovanju s strokovno komisijo prenove in projektanti pripravljata idejno zasnovo z oceno stroškov obnove ter umestitvijo v prostor. Objekt bo treba priključiti na komunalno infrastrukturo. V fazi delovanja se pričakujejo tudi stroški obratovanja, varovanja in tekočega vzdrževanja.

Za vsebinsko življenje objekta kot enote, pridružene Slamnikarskemu muzeju, bo treba zagotoviti primeren odprtost in varovanje ter strokovno vodenje in kulturno-vzgojni program za obiskovalce, s poudarkom na izobraževanju vrtcev, osnovnih in srednjih šol. Ocenjujemo, da trenutno z enim zaposlenim na muzejskem področju v javnem zavodu ne bomo zmogli opraviti v celoti načrtovanega dela. Potrebe po strokovnih delavcih bodo odvisne od programa, ki ga bomo želeli uresničevati. Kot dodatni in pomožni vir ob redno zaposlenih delavcih načrtujemo tudi delo s prostovoljci. Poleg novega kadrovskega načrta bo torej moral upravljavec pripraviti finančni načrt, pri čemer je treba upoštevati preselitev in obnovo objekta z gradbenimi deli (obnovo naj bi vodila Občina Domžale), stroške restavriranja predmetov, stroške za muzejsko oblikovanje in postavitev razstav, oblikovanje celostne podobe in načrta komunikacije z javnostmi ter stroške za stalno vzdrževanje in pripravo programa za usposabljanje prostovoljcev. Pri promociji za turistične namene bo potrebno tesno sodelovanje z TIC Domžale.

DELOVNA SKUPINA ZA VSEBINO KOFUTNIKOVE DOMAČIJE

V MUZEJU December '17

MENAČENKOVA DOMAČIJA
21. november – 20. december 2017

SPREHOD PO PLEČNIKOVIM DEDIŠČINI V DOMŽALAH

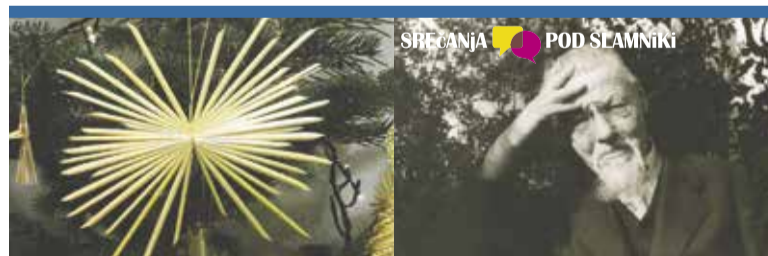
Kulturno-zgodovinska razstava
Vstop prost.

MENAČENKOVA DOMAČIJA
Nedelja, 3. december 2017

Zberemo se pred Menačenkovo domačijo ob 11. uri.

TA VESELI DAN KULTURE
PO PLEČNIKOVIM POTI V DOMŽALAH

Rok za prijavo: do 1. decembra 2017 na e-naslov menacenk@kd-domzale.si ali 01 722 50 50. Menačenkova domačija bo ta dan odprta od 10.00 do 11.30. / Vstop prost

SLAMNIKARSKI MUZEJ
Petek, 1. december 2017,
ob 17.30 uri

Delavnica: Novoletni okraski iz slame

Berta in Jani Jakob

2 uri / kotizacija: 5 eur (odrasli), 3 eur (otroci) po osebi / št. udeležencev omejeno / obvezne prijave sprejemamo do 30. novembra na e-naslov info@kd-domzale.si ali 01-722 50 50 (KDFBD).

SLAMNIKARSKI MUZEJ
Sreda, 6. december 2017, ob 18. uri

Maja AVGUŠTIN
Saša LAVRINC

Plečnik na Domžalskem in Kamniškem

Pogovor bo vodila Cveta Zalokar.
Vstop prost.

Kulturni dom
Franca Bernika
Domžale

www.kd-domzale.si
T: 01/722 50 50

MENAČENKOVA DOMAČIJA Cankarjeva ulica 9, 1230 Domžale, menacenk@kd-domzale.si | Odprta v času razstav od tor. do pet. od 10.00 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, ob sob. od 10.00 do 12.00; ob praznikih, ned. in pon. zaprto.
SLAMNIKARSKI MUZEJ DOMŽALE Kajuhova 5, 1230 Domžale (domuje v Godbenem domu Domžale), slamnikarski.muzej@kd-domzale.si | Odprt od tor. do pet. od 10.00 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, ob sob. od 10.00 do 12.00; ob praznikih, ned. in pon. zaprto.

POLITIČNE STRANKE

LTD / ANDREJA POGAČNIK JARC

Predpraznični čas

Bliža se praznični december, v mestu že nameščajo okrasje, ki bo prineslo posebno čarobno vzdušje in tako naredilo turbne kratke dneve prijaznejše. Naše mesto je zadnja leta ta čas res lepo: ne preveč bleščeče, kičasto, prijazno do narave, meščanov in obiskovalcev. Prihajajoči praznični dnevi ponujajo še eno priložnost za druženje v Češminovem parku ali na tržnici, ki smo jo občani čisto posvojili in tako predstavlja srčiko mesta, kjer se srečuje staro in mlado, stari Domžalčani in novo priseljene družine. Naša tržnica, prijazen prostor zadovoljnih ljudi. Takšen prostor ne spodbuja potratnosti, razsipnosti, blišča in razkošja, ponuja pa medsebojno sprejemanje, varnost, zaupanje. Spomnimo se na to, ko nam bodo vsiljivi oglasi ponujali tisoč in eno odlično darilo, zavito v bleščeč ovoj, ki bo (včasih celo skupaj z darilom) polnil smetnjake. Spomnimo se, kako prijetno je v živahnem vrvežu praznične tržnice poklepetati, in se vprašajmo, ali res potrebujemo vsak svoj ognjemet, pa še 'centralnega' za povrhu, da so prazniki popolni.

Kakšno mesto si želimo, kakšnemu prostoru želimo pripadati? Nedavno smo v Slammnikarskem muzeju razpravljali o tem, kako naprej. Pred petimi leti smo se odločili ustanoviti ga in vanj shraniti vse tisto, kar so Domžalci

“ Naša tržnica, prijazen prostor zadovoljnih ljudi. Takšen prostor ne spodbuja potratnosti, razsipnosti, blišča in razkošja, ponuja pa medsebojno sprejemanje, varnost, zaupanje.

in Domžalke zbrali in shranili, ko se je zlata doba slammnikarstva iztekala in so delavnice in tovarne zaprla vrata: del dediščine, ki je domžalski prostor ne le ekonomsko dvignila nad poprečje, pač pa ga postavila na svetovni zemljevid. Zgodbe šivalk slammnikov, ki so potovale v evropske modne prestolnice tistega časa, pa tudi čez lužo, zbujaajo spoštovanje in ponos. Predvsem nas, ki tu živimo. Ali kot je dejal eden od razpravljavcev: muzej je odprt za nas, za vse, ki nam je dediščina dragocena, ker priča o naši preteklosti, da bi znali ceniti sedanjost in se kaj naučili tudi za bodočnost. Če pa pot v muzej zanese še kakšnega Japonca, bomo veseli.

SD / UROŠ BREZNIK

Mladi in Center za mlade

Živimo v mestu, ki ima sloves mlade občine, saj je veliko mladih družin, ki so našle prebivališče v naši občini, delovno mesto pa nekje v okolici, največkrat v Ljubljani.

S splošno rastjo števila prebivalstva v občini se seveda povečuje tudi število mladostnikov, ki imajo v Domžalah relativno veliko število organizacij – predvsem društev, ki so usmerjene v ponujanje plačljivih in brezplačnih vsebin mladim, družinam. Kljub temu pa ugotavljamo, da delovanje in programi teh organizacij niso prilagojeni populaciji, ki zaradi različnih vzrokov ne funkcionira kot večina. Glavne težave otrok in mladostnikov se pojavljajo v medsebojnih odnosih, vključevanju v okolje, težavah na področju čustvovanja, pri problemih v družini in še bi lahko naštevali. Največkrat se z njimi srečujejo centri za socialno delo, kjer pa ugotavljajo, da je potreben celovit kurativni program, ki vključuje tudi Center za mlade (CZM).

V drugih primerljivih občinah ne le, da imajo strokovno vodene socialnovarstvene programe v obliki dnevnih centrov, poleg tega pa dejavnosti le-teh izvajajo na več lokacijah.

V Domžalah se že vsaj 10 let sprašujemo, kakšne prioritete ima naša občina na področju dela z otroki, mladostniki in družinami.

“ V Domžalah se že vsaj 10 let sprašujemo, kakšne prioritete ima naša občina na področju dela z otroki, mladostniki in družinami. Jasnega načrta ni.

Jasnega načrta ni. Zanašamo se na delovanje društev, ali kot bi rekla trenutna direktorica domžalskega CZM, da ulično mladinsko delo ni potrebno, ker nimamo mladih zunaj.

Delo z mladimi je pač še eno področje, kjer Domžale počasi, a zanesljivo zaostajajo, in kjer ni na vidiku ne novih idej ne novih ljudi. In vse kaže, da bo tudi z novo/staro direktorico CZM Domžale tako, če odgovorni seveda ne bodo naredili ustreznih sprememb.

LISTA REZA / ROK GRAŠIČ, GENERALNI SEKRETAR

Solidarnost pa taka

V prvih dneh novembra je potekal teden solidarnosti, ki ga pod okriljem Vlade RS vsako leto izvajajo Pošta Slovenije, Slovenske železnice in vsi avtobusni prevozniki.

Tako je vsakdo, ki se je želel prepeljati par kilometrov ali pa je hotel poslati pošiljko, moral doplačati 17 centov. Ali naše države v vsem času obstoja res ni izučilo, da se humanitarnosti ali, če želite, solidarnosti ne da izsiliti? To mora priti iz človeka. Humanitarnost in solidarnost sta dve izjemni vrline, vredni izključno plemenitih ljudi, ki ju nobena skupnost, niti država niti občina, ne more vsiliti, to moraš enostavno imeti in biti.

In ne sme se projekt takšnih razsežnosti voditi na tako antipatičen princip. Ljudi se ne

more prisiliti, da bi bili solidarni. Ker to ni več solidarnost, temveč samo še ena izmed tisočeri dajatev naše mačehovske države, in tako vse skupaj spremeni svoj namen ter postane ostudno. Ogabno. Izgubi svojo prelepo noto samoiniciativnosti in barvo dobrodelnosti. Država je tako za en teden zgolj uvedla poseben davek in nič drugega. Ljudi je, de facto, prisilila, da so plačali pribitek vozovnici ali znamki, in iz tega naredila medijski pomp ter izvedla navidezno promocijo. Same sebe in politikov, ki se že 27 let presedajo z enega na drug stolček. Predvsem slednji bi morali narediti več, da bi ustvarili vzdušje, primerno za solidarnost.

Potrebni smo temeljite prenove sistema, ker le kako pa naj vsi mali ljudje, ki so že potisnjeni na prag revščine, prispevajo, da bodo drugi, ki so v še dosti slabšem stanju in se težko prebijajo skozi sleherne dni, preživeli? Če bodo prvi reševali druge, se bodo tudi slednji prej ali slej znašli v podobnem položaju, zato je praktično nepojmljivo, da država tega ne rešuje brez neposredne pomoči državljanov.

Tokrat sem pa zares razočaran. Nisem si mislil, da bo vlada tudi dobrodelnost brezobzirno izkoristila za nabiranje političnih točk in zlorabila sebi v prid. Neverjetno. Morda sledi varčevanje na otrocih s posebnimi potrebami?

“ Ali naše države v vsem času obstoja res ni izučilo, da se humanitarnosti ali, če želite, solidarnosti ne da izsiliti? To mora priti iz človeka.

NSI / TADEJA ŠUŠTAR, PREDSEDNICA MSI

Pomanjkanje parkirišč – vir dohodka za občino Domžale

Po več kot enoletnem iskanju zaposlitve mi je le uspelo najti službo. Na žalost služba ni ustrezna ne mojemu področju ne stopnji izobrazbe, vendar je le služba, kjer sem zadovoljna in kjer je med sodelavci dobro vzdušje. Dobila sem tudi službeni avto. Živim v središču Domžal in se do zdaj nisem obremenjevala s parkirnim prostorom, saj sem uporabljala javni prevoz. Zdaj se je situacija obrnila. Z dela se vračam zvečer, ko pred našimi bloki ni nikjer več parkirnega mesta. Če se najde kakšen prostor na travi pred blokom, avto pustim tam, sicer iščem začasno rešitev – parkiranje na pločniku ob drugih avtomobilih. Danes sem dobila kazen redarstva za nepravilno parkiranje – 80 evrov. Klicala sem na Občino Domžale, da se mi ukrep ne zdi na mestu, saj nisem imela druge možnosti, kot da avto pač nekje pustim. Govorila sem s prijaznim gospodom, ki mi je predlagal, naj avto puščam malo dlje od bloka na parkirišču, ki je v lasti trgovine ali osnovne šole, saj je tam parkiranje dovoljeno. Hvala lepa za takšno rešitev. Torej so zasebna parkirišča lastnikov trgovin lahko uporabljena za parkiranje stanovalcev, javna površina pa ne? Bodo naslednji upravniki trgovin klicali redarstvo zaradi zasedenosti parkirišča? Bi bilo tako težko urediti nekaj dodatnih parkirnih mest ali pa vsaj preureditev obstoječih? S črtami na parkiriščih pred bloki bi zagotovo lahko prispevali k bolj ekonomični uporabi prostora. Vsakemu stanovalcu bi se lahko dodelilo označeno parkirno mesto, kjer bo lahko brez

“ S črtami na parkiriščih pred bloki bi zagotovo lahko prispevali k bolj ekonomični uporabi prostora. Vsakemu stanovalcu bi se lahko dodelilo označeno parkirno mesto, kjer bo lahko brez problema puščal svoj avto.

problema puščal svoj avto. Podoben problem se pojavlja tudi pri pošti v Radomljah, kjer ni zagotovljenih parkirnih mest. Ljudje svoj avto pustijo na avtobusnem postajališču in skočijo po opravkih. Ko se vrnejo, jih čaka obvestilo redarstva. Kako bo šele s parkiranjem, če se uvede LPP linija do Domžal? Bodo takrat za stanovalce še vedno prosta parkirna mesta pred trgovinami? No, mogoče se bo pa vsaj zgrešena naložba v parkirno hišo nasproti policijske postaje takrat izkazala za uspešno.

NSI / LJUDMILA NOVAK, POSLANKA IN PREDSEDNICA NSI

Vrnimo ljudem dostojanstvo in tlakujemo pot v svetlejšo prihodnost

V začetku novembra se vsako leto spomnimo vseh naših bližnjih, ki niso več med nami. S prižigom sveč na grobovih ohranjam spomin nanje in njihove življenjske zgodbe. A vendar med nami še vedno živi mnogo ljudi, ki svojim bližnjim nikoli niso mogli zares prižgati sveče. Brez resnice o smrti svojih najbližjih in groba, kamor bi se svojci lahko vračali in prižgali svečko, je skoraj nemogoče na dostojen način ohranjati spomin na umrlega sočloveka. Pokop mrtvih je temeljno civilizacijsko načelo in zato ima vsak človek pravico do groba, dostojanstva in spomina. Več kot 14.000 žrtev vojnega in povojnega nasilja je na svoj grob predolgo čakalo in kljub nekaterim kritikam vem, da smo v NSi ravnali prav, ko smo z novim zakonom omogočili nadaljnje delo komisije za prikrita grobišča.

Nedavno sem v Kranju sodelovala pri odprtju razstave Jožeta Dežmana in Pavla Jamnika ter drugih avtorjev z naslovom Pretrgane niti življenja – tkanje spomina, ki nas nagovarja s sočutjem in opozarja na to, kako tragična je nasilna prekinitve človeških življenj zaradi ideoloških ali svetovnonazorskih vzrokov. Pretresljiva je pesem mladeniča, ki piše svoji mami, ker bi rad šel domov. Hkrati pa se boji življenja, ker je moral ubijati. Pretresljiva je tudi fotografija nedavno odkritega medvojne grobišča, v katerem ob mami leži okostje majhnega otroka ... Pozablja se, da je bilo vojno in povojno nasilje predvsem tragedija z neštetiimi obrazi, življenjskimi zgodbami ter vzroki in posledicami. Obstajali so tudi šte-

“ Več kot 14.000 žrtev vojnega in povojnega nasilja je na svoj grob predolgo čakalo in kljub nekaterim kritikam vem, da smo v NSi ravnali prav, ko smo z novim zakonom omogočili nadaljnje delo komisije za prikrita grobišča.

vilni zelo osebni in življenjski razlogi, zakaj je posameznik v določenem trenutku ravnal tako, kot je. Vojne so vedno grobo posegle predvsem v življenja mladih brez pravih izkušenj in modrosti. Kdor slovensko polpreteklo zgodovino razume na ta način, bo vedel, da je iskanje t. i. izdajalcev in povzdigovanje t. i. zmagovalcev nesmiselno početje ter da namesto delitev in sovraštva potrebujemo predvsem razumevanje in sprejemanje teh žalostnih človeških usod na eni in drugi strani, krivdo pa pripisati vsem tistim, ki so bili pobudniki vojn in sprevrženih ideologij.

Z javnim in dostojnim pokopovanjem zamolčanih žrtev naše polpretekle zgodovine še nismo prišli do sprave, prepričana pa sem, da s tem dejanjem v mozaiku narodne sprave dodajamo manjkajoče kamenčke. Če želimo, da bodo prihodnji rodovi lahko skupaj gradili Evropo 21. stoletja, ki bo slonela na miru in sožitju, vsekakor potrebujemo tudi spravo in razumevanje naše polpretekle zgodovine.

ZGODOVINSKI SPOMIN

Pokop padlih partizanov in odprtje novega pokopališča v Domžalah – 24. november 1946

Franci Gerbec
Foto: Klemen in Miha Ulčar

V zadnjem času se mnogo govori in piše o narodni spravi, o pravici do pokopa, groba in imena vseh, ki so umrli v drugi svetovni vojni in po njej kot žrtve povojnega nasilja, ne glede na to, na kateri strani in po čigavi krivdi. Zato je prav, da v naš skupni zgodovinski spomin sprejmemo tudi dogodek, ki ga pomnijo samo še nekateri starejši prebivalci

V SOBOTO
23. novembra se vrši
ŽALNA
AKADEMIJA
ob 8. h zveč. v Godb. domu
Vstop prost.

★

V NEDELJO
dne 24. 1. m. ob 2. uri pop. je pogreb
padlih žrtev okupatorja in domačih izda-
jalcev na novo pokopališče v Domžalah.
Obenem je blagoslovitev novega pokopališča
Trški ljudski odbor Domžale.

Križ in bronasti korpus Križanega je leta 1946 naročil takratni Trški ljudski odbor Domžale. Avtor križa in kipa je bil akademski kipar Marjan Keršič-Belač, znani partizanski umetnik.

Domžal in okolice – pokop padlih partizanov iz zasilnih grobov bližnje in širše okolice Domžal na novo domžalsko pokopališče.

Poseben odbor svojcev padlih partizanov je organiziral skupaj s takratnim trškim ljudskim odborom Domžale, ki ga je vodil Franc Habjan, in takratnim domžalskim župnikom Francem Bernikom prekop svojih najbližjih, ki so padli v NOB v letih od 1941 do 1945, da bi vsi skupaj dobili zadnji dom v Domžalah.

Krste z njihovimi posmrtnimi ostanki so najprej položili na oder v nekdanji meščanski šoli Domžale dopoldne v soboto, 23. novembra 1946, da so se od njih poslovili njihovi sorodniki ter številni Domžalčani in okoličani. Isti dan zvečer je trški ljudski odbor Domžale organiziral žalno akademijo za padlimi v Godbenem domu v Domžalah. V nedeljo, 24. no-

vembra, ob 14. uri pa so jih prenesli na ramah gasilci z vojaškim spremstvom v žalnem sprevodu skozi cele Domžale po sedanji Ljubljanski cesti, središče Domžal, mimo kulturnega doma in Tabora (pri gasilskem domu Stob) in cerkve na Goričici do novega pokopališča Domžale. Pogreba se je udeležila velika množica sorodnikov, prijateljev in znancev padlih partizanov. Na čelu sprevoda so partizani nosili brezov križ. Pogrebne slovesnosti je vodil takratni domžalski žu-

pnik Franc Bernik skupaj s kaplanom Novakom. Ob prihodu žalnega sprevoda na pokopališče je župnik Bernik najprej blagoslovil novo pokopališče, še posebej velik betonski križ skupaj z bronastim kipom križanega Kristusa in potem vodil tudi pogreb padlih v njihove grobove, kjer počivajo še danes. Križ in bronasti korpus Križanega je naročil takratni Trški ljudski odbor Domžale, bronasti kip pa so vlili v livarni v Mostarju (Hercegovina). Avtor križa in kipa je bil akadem-

ski kipar Marjan Keršič-Belač, znani partizanski umetnik. Župnik Franc Bernik je pred tem vložil na Škofijo Ljubljana na škofa Antona Vovka prošnjo za odobritev blagoslova novega pokopališča v Domžalah in pokop padlih partizanov. Dovoljenje z dne 16. novembra 1946 je pred pogrebom tudi dobil. Škofu Vovku je župnik Bernik potem poročal, da je bilo pokopališče blagoslovljeno natančno po Rimskem obredniku.

Padle partizanke in partizani so bili pokopani z blagoslovom župnika Franca Bernika v blagoslovljeno domačo grudo.

Naši očetje in mame ter takratni duhovni voditelji in ljudska oblast so se takrat torej že znali spraviti. □

(Arhivske fotografije domžalskega fotografa Klemena s Kolodvorske ulice so iz zasebne zbirke enega še živečih Domžalčanov, ki je bil sam na tem pogrebu.)

Kulturno društvo Jože Gostič Homec
vabi na
alpinistični večer

Marija
in Andrej
ŠTREMFLJ

NAJINA POT

Dvorana gasilskega doma na Homcu,
sobota, 2. 12. 2017, ob 19.00.

Prisrčno vabljeni, vstop prost!

DRSALIŠČE DOMŽALE

ZAVOD ZA ŠPORT IN REKREACIJO
DOMŽALE

PROGRAM DOGODKOV NA DRSALIŠČU DOMŽALE

NOVEMBER / DECEMBER 2017

30. 11. 2017, ob 17. uri
Odprtje drsališča v Športnem parku Domžale, v sodelovanju med ZSRD in Občino Domžale
Spremljevalni program: KK Pirueta in mladi hokejisti. Na otvoritvi bomo najavili tudi likovno-literarni natečaj za vrtčevske in osnovnošolske otroke

15. 12. 2017, od 17. do 18. ure
Zimska pravljica na drsališču za najmlajše – drsanje z animacijo z otroško glasbo

23. 12. 2017, ob 12. uri
Obisk Božička na Drsališču Domžale

28. 12. 2017, ob 17. uri
Obisk Dedka Mraza na Drsališču Domžale

JANUAR 2018

12. 1. 2018, ob 17. uri
Odprtje razstave »Zimske radosti«
Spremljevalni program: otroški recitali, zgodbe, nagrade za sodelujoče

26. 1. 2018, ob 18. do 22. ure
Disco na drsalkah ob glasbi iz 80 in 90-ih let

Vsak torek v januarju, ob 18. uri
Učenje drsanja za vse generacije

FEBRUAR 2018

10. ali 17. 2. 2017
Rekreativni hokejski turnir (točen datum bo določen naknadno)

13. 2. 2018, ob 17.30
Drsalna revija z mladimi drsalcami in predstava na drsalkah z OŠ Preserje pri Radomljah

Vsi dogodki na drsališču v Športnem parku Domžale so brezplačni.

Organizator si pridržuje pravico do spremembe programa.

www.sport-domzale.si

OKOLJE

Za varno oskrbo s pitno vodo in čisto okolje

Občina Domžale je tudi v letu 2017 nadaljevala z obnovami vodovodnega in kanalizacijskega sistema.

Miha Ulčar
Foto: Miha Ulčar

Za zagotavljanje kakovostnega, urejenega in čistega bivalnega okolja sta čista pitna voda iz vodovoda in urejeno odvajanje odpadne vode bistvenega pomena. O delovanju vodovodnega in kanalizacijskega sistema ne razmišljamo, dokler je njuno delovanje nemoteno. Vendar pa je za nemoteno delovanje obeh sistemov potrebna vsakodnevna skrb, kar pomeni redna vlaganja v obnove in vzdrževanje obeh sistemov. Občina Domžale je tudi v letu 2017 nadaljevala z obnovami vodovodnega in kanalizacijskega sistema. Do konca leta bo tako v občini Domžale obnovljenih 5587 m vodovodnega omrežja. Vrednost del na vodovodnem in kanalizacijskem sistemu v letošnjem letu znaša približno 2,200.000 evrov.

Omrežnine namenjene obnovi dotrajanih kanalizacijskih in vodovodnih sistemov

Obnove kanalizacijskega in vodovodnega sistema, ki so zaradi dotrajanoosti cevododov nujne za zagotavljanje kakovostne oskrbe s pitno vodo in urejenega odvajanja odpadne vode, se financirajo iz sredstev občine, ki jih le-ta pridobi z naslova omrežnin. Podjetje Prodnik, d. o. o., kot upravljavec vodovodnega in kanalizacijskega omrežja z občinami sodeluje pri pripravi letnih planov investicijsko vzdrževalnih del ter usklajuje potrebne zamenjave dotrajanih cevododov z njihovimi službami.

Letošnje investicije na področju vodovoda in kanalizacije v občini Domžale

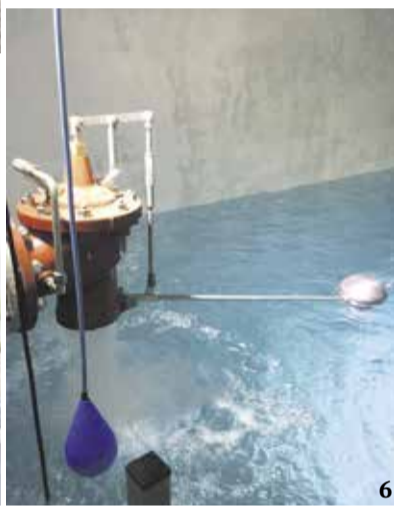
V okviru investicij, ki jih po pooblastilu občine vodi Javno podjetje Prodnik, bo v občini Domžale letos obnovljenih 5587 m vodovodnega omrežja. Izvedena so bila investicijsko vzdrževalna dela na vodovodnem omrežju na Kettejevi cesti na Rodici, Šolski in Aškerčevi ulici v Dobu, Gubčevi cesti in Radio cesti v Domžalah, Koliški cesti na Viru, v Grobljah pri Biotehnični fakulteti ter na Industrijski, Brigadirske in Krožni ulici v Zgornjih Jaršah. Sočasno z obnovami vodovodov je bila izvedena tudi točkovna sanacija kanalizacije. Poleg tega je bil obnovljen vodovod na Kamniški cesti v Preserjahu, Župančičevi ulici v Dobu, v Goričici pri Ihanu, na Račnem vrhu, na Vaški cesti v Homcu in vodovod Želodnik - Prevoje.

»V letošnjem letu nadaljujemo tudi z obnovami objektov na vodovodnem omrežju. Zaključena je bila sanacija servisnega objekta črpališč na Mengeškem polju, kjer je bil v okviru del urejen tudi prostor, ki bo namenjen predstavitvam delovanja vodovodnega sistema osnovnošolcem. Na območju Kolovca je bil nadgrajen sistem črpališč, sočasno z obnovo vodovoda je bila izvedena nadgradnja elektro in strojne opreme na črpališču Škrjančevo, v celoti pa je bil obnovljen tudi objekt vodohrana Spodnja Brezovica pri Dobu,« so povedali na Javnem komunalnem podjetju Prodnik.

Službe podjetja Prodnika sodelujejo tudi pri pripravi dokumentacije in zagotavljajo strokovno podporo obči-

1. Menjava sekundarnega vodovoda v Grobljah je potekala po etapah.
2. Po zaključku investicije v Grobljah sta tamkajšnja cesta in pločnik dobila novo prevleko.
3. Pri menjavi sekundarnega vodovoda na Župančičevi ulici v Dobu so morali izvajalci del premagati naravno oviro – potok Račo.
4. S pomočjo posebnega pnevmatskega kladiva so pod potokom Rača v Dobu prebili luknjo.
5. V Spodnji Brezovici pri Dobu so temeljito prenovili vodohran z zmogljivostjo 50 kubičnih metrov.
6. Iz vodohrana v Spodnji Brezovici pri Dobu se s pitno vodo oskrbuje približno 400 prebivalcev okoliških naselij.

novi vodovod lahko začne uporabljati. Nato pa sledi še asfaltiranje ceste, kjer je potekala investicija. V nekaterih primerih Občina Domžale ob obnovah vodovoda in kanalizacije izvede še dodatne investicije, kot je izgradnja pločnikov in podobno.

Pri investicijsko vzdrževalnih delih na sekundarnem vodovodnem omrežju na Župančičevi ulici v Dobu so morali izvajalci del premagati posebno naravno oviro. Omenjeno ulico prečka potok Rača, zato so morali pod njenim vodotokom prebiti luknjo. Prebijanje so izvedli s posebnim pnevmatskim kladivom, s katerim so poskrbeli, da je posebna cev počasi prebijala zemljišče pod potokom. Globina tega posega je zaradi same narave potoka bistveno nižja kot v delu, kjer teče sekundarna cev.

Temeljita prenova vodohrana v Brezovici pri Dobu

V Spodnji Brezovici pri Dobu smo si ogledali obnovo tamkajšnjega vodohrana. Gre za poseben zbirnik za shranjevanje pitne vode, v katerem mora biti vedno zadostna količina vode za zagotavljanje oskrbe tamkajšnjih uporabnikov in za zagotavljanje požarne varnosti. Vodohran z zmogljivostjo 50 kubičnih metrov, ki je bil zgrajen leta 1987, je na ustreznem mestu z višinsko koto, ki zagotavlja ustrezen tlak vode v ceveh in s tem uporabnikom primeren tlak na vodovodnih pipah. Iz njega se oskrbuje s pitno vodo približno 400 prebivalcev naselij Žeje, Sveta Trojica in Brezovica. Funkcionalno je objekt vodohran s prečrpališčem, ki zagotavlja še prečrpavanje pitne vode na višjo lego proti Žejam. Je betonski in večinoma vkopan v hrib, delno je viden z lokalne ceste. V zemljo je vkopan zaradi tega, ker zemlja zagotavlja dobro toplotno izolacijo objekta in stalno temperaturo vode v bazenu.

V sklopu obnovitvenih del so izvedli izkop zemlje ob vseh štirih stenah zunanega dela vodohrana, saj so objekt z zunanje strani izolirali na novo. V notranjosti vodohrana so sanirali oblogo sten vodnih celic oziroma bazena z uporabo sodobnih sanitarno neoporečnih materialov, obnovljen je bil sistem za razvlaževanje in prepračevanje, moderniziran je bil sistem daljinskega vodenja, hkrati so bili zamenjani dotrajani deli cevododa. Objekt je po končanih delih funkcionalen in zdravstveno neoporečen. Kljub delom uporabniki niso čutili motenj oskrbe z vodo, saj so med obnovo vodo zagotavljali prek posebne cisterne, ki so jo namestili v bližini.

Zanesljivejša in varnejša oskrba s pitno vodo ter urejeno okolje

Čeprav je v času gradbenih del včasih moten vsakdan okoliških prebivalcev predvsem zaradi oteženega dostopa do objektov in hrupa, je zadovoljstvo uporabnikov po izvedenih delih toliko večje, saj obnovljeno omrežje zagotavlja bolj kakovostno, varnejšo in zanesljivejšo oskrbo s pitno vodo. »Za motenje v času gradbenih del se vsem okoliškim prebivalcem opravičujemo in se jim zahvaljujemo za razumevanje. Za zagotavljanje kakovostne oskrbe s pitno vodo in ustreznega odvajanja komunalne odpadne vode so namreč obnovitvena dela nujna, saj bo le tako čista pitna voda iz pipe še naprej nekaj samoumevnega,« so še povedali na Javnem komunalnem podjetju Prodnik. □

nam pri realizaciji njihovih projektov celovite ureditve infrastrukture, in sicer v letošnjem letu v občini Domžale pri projektu obnove Opekarniške ceste v Radomljah ter pri ureditvi Jarčeve in Zupančičeve ulice.

Ogled investicijsko vzdrževalnih del na vodovodu

Kako potekajo dela, smo si med letom ogledali tudi na terenu, in sicer smo z zaposlenimi službe za investicije Javnega komunalnega podjetja Prodnik obiskali Groblje pri Biotehnični fakulteti, Vaško cesto na Homcu in Župančičevo ulico v Dobu, kjer so potekala investicijsko vzdrževalna dela na sekundarnem vodovodnem omrežju. V omenjenih primerih je šlo za menjavo starih dotrajanih vodovodnih cevi z novimi, ki so veliko bolj zanesljive kot obstoječe, saj so narejene iz nodulirane litine, ki je litoželezo legirano z magnezijem, kar zagotavlja elastičnost cevi, obenem pa zagotavlja dolgotrajnost in tudi manj okvar na samem vodovodu, kar posledično pomeni nemoteno oskrbo s pitno vodo.

Tako kot je že običaj pri tovrstnih investicijah, so dela izvajalci na terenu izvajali po etapah, kar pomeni, da so izkop naredili na dolžini nekaj več, kot je dolga ena vodovodna cev. To pa predvsem zaradi tega, da je v času del promet čim manj moten. Prav tako mora v času del vzdrževalna služba Prodnika poskrbeti za začasno oskrbo s pitno vodo. Če tega ne bi storili, bi bili stanovalci v času gradnje brez vode. Tako pa pri menjavi vodovoda vedno poskrbijo, da imajo stanovalci vodo v vsakem trenutku. Po zaključku investicije, se pravi, po položitvi novih vodovodnih cevi in zasipu, pa vsa stvar še ni zaključena. Sledi tlačni poskus, ko v cevi pod pritiskom spustijo vodo, tlak pa pri tem v cevododu ne sme pasti. Nato sledi dezinfekcija cevi, izpiranje in vzorčenje vode, s katerim se ugotavlja ustreznost pitne vode. Vzorčenje vode opravi Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano Kranj, in če so rezultati ustrezni, se

Priplesali na sam vrh

Koreografa Andraž Mrak in Anja Jurič o uspehih plesalcev Plesnega kluba Miki, ki so na letošnjem svetovnem prvenstvu na Češkem priplesali na sam vrh.

Miha Ulčar

Foto: arhiv Plesnega kluba Miki

Plesni klub Miki je v letošnjem letu obeležil 20-letnico delovanja. Poleg njihove plesne šole, kjer poučujejo rekreativni ples že 28 let in letno okoli 1400 plesalcev, imajo v klubu okrog 200 tekmovalcev, ki tekmujejo v več starostnih kategorijah in v različnih tekmovalnih disciplinah, kot so standardni in latinskoameriški plesi, street dance show, jazz balet, show dance, electric boogie, orientalski ples in modern. S slednjimi plesi nastopajo v formacijah, se pravi, da gre za večje število sodelujočih plesalcev, do 24, tekmujejo pa tudi kot solisti, v parih in malih skupinah do sedem plesalcev. Da gre pri Plesnem klubu Miki za resno in predano delo tako koreografov oziroma plesnih učiteljev kot tudi samih plesalcev, pričajo njihovi rezultati, po katerih posegajo na najvišjih državnih in mednarodnih tekmovanjih.

Na letošnjem svetovnem prvenstvu na Češkem Mikijevci priplesali na sam vrh

Letos septembra so sodelovali na svetovnem prvenstvu na Češkem, kjer sta dve njihovi tekmovalni točki osvojili zlato (Na paši – SDS otroška formacija, Maša Skočaj in Žiga Farkaš – SDS mladinski duo), dve tekmovalni točki osvojili srebro (True Story About Romeo & Juliet – SDS mladinska formacija, Valentin Trobevšek – SDS solo mladinec), ter SDS mala skupina mladinci WTF-Where They From (True Story About Romeo & Juliet) četrto mesto. Pri vseh zgoraj naštetih tekmovalnih skupinah, paru in solistu, sta bila koreografa Andraž Mrak in Anja Jurič, ki skupaj sodelujeta že 10 let. Z njima smo se pogovarjali o marsičem zanimivem, od vloge koreografov, plesalcev, treningov, priprav na velika tekmovanja, do tega, kaj mladim plesalcem, ki gredo skozi vse te procese, prinaša v njihovem nadaljnjem življenju. Ples je namreč veliko več kot samo ples. Je šola za življenje.

Najprej sogovornika seveda povprašamo, kakšni so bili občutki, ko so se s tako velikega tekmovanja vrnili več kot uspešno. Anja pove, da je njihova mladinska skupina, ki je letos osvojila drugo mesto, že četrto leto podprvak: »Smo najbolj stabilni na tako visokem mestu. In kar se tiče te skupine, se pričakuje, da so uspešni.« Tudi plesni par je bil letos že drugo leto zapored prvak. Je pa bila letos po besedah Andraža največje presenečenje otroška street dance formacija. Bila je tudi edina slovenska ekipa, ki se je uvrstila v finale. »Seveda je bilo neizmerno veselje in obenem presenečenje. Prav tako je bil ta uspeh tudi presenečenje za slovensko reprezentanco, saj od leta 2010–2011, nikoli niso bili blizu takšni uvrstitvi. Prav tako je presenetil Valentin Trobevšek, kar tudi nismo pričakovali. Skratka, bilo je neizmerno veselje ob takšnih izjemnih uspehih,« nam zau-pa Andraž.

Vedno, ko se udeležiš velikega tekmovanja si moraš želeti uspeha, ne smeš pa pričakovati uspeha

Oba sogovornika nam tudi zaupata, da vedno, ko se udeležiš kakšnega

Svetovna prvaka med mladinskimi dui s trenerjema

velikega tekmovanja, kot je svetovno prvenstvo, si želiš uspeha. Ne smeš pa pričakovati uspeha. Če so bili tekmovalci uspešni na državnem prvenstvu, še ne pomeni, da bodo tudi na svetovnem prvenstvu. Pravita, da odkar sodelujeta kot koreografa v paru, je bila to njuna najboljša sezona doslej. Po njunih besedah je to potrditev, da delaš dobro. Andraž je v Plesnem klubu Miki prisoten že od začetka. Najprej je bil pedagog v plesni šoli, nato pa je hitro presedlal na delo s tekmovalci. Kot smo že omenili, naša sogovornika kot tandem sodelujeta že 10 let. »Vsako leto nabereva več izkušenj in tudi hitreje delava. V bistvu imava že utečen sistem, kako pripraviti otroke, kako sodelovati s starši in podobno. Skratka, vsako leto k delu pristopiva bolj samozavestno, pri tem pa imava tudi podporo in zaupanje vodstva kluba,« pove Anja.

Treningi predstavljajo samo manjši del priprav, v ozadju je še veliko drugega

Povprašamo ju tudi o njenem delu, kakšna je njuna vloga in kaj vse obsega njuno delo, ki je trenersko, koreografsko, pedagoško in vodstveno. Pravita, da se priprave, ki obsegajo delo na kondiciji, moči in timskem delu, začnejo na začetku sezone, aprila pa nato nadaljujejo s pripravo koreografije. Takrat gredo običajno na posebne priprave izven domače-

ga okolja, kjer se intenzivno pripravljajo na tekmovalno točko. Potem pa sledijo intenzivni treningi, do petkrat tedensko v njihovi plesalnici v prostorih kluba v Zgornjih Jaršah. Bolj ko se bliža junij in z njim državno prvenstvo, bolj intenzivni so seveda tudi treningi. »Prej omenjeno velja za formacije. Malo drugače je pa pri tekmovalcih posameznikih. Z njimi delamo individualno vse leto, poleg rednih treningov s skupino,« obrazloži Andraž.

Vendar pa to še ni vse. Klub med sezono in pripravami za koreografe in plesalce organizira tudi različna predavanja in delavnice, tako za trenerje kot za plesalce in njihove starše; tehnik ličenja, primerne prehrane za plesalce, aktivnosti za preventivno preprečevanje poškodb, ipd., vse z izkušenimi strokovnjaki. Imajo psihološke priprave, med drugim so sodelovali s priznanim športnim psihologom dr. Tuškom. Kot smo že omenili, so pomembne fizične priprave, pri katerih gredo v toku s časom. Pri fizičnih pripravah jim pomaga Anjin mož, ki je osebni trener. »V bistvu smo trenerji na treningih manjši del, saj so v ozadju priprave treningov, iskanj tem tekmovalnih točk, koreografije, glasba, sodelovanje s starši, usklajevanja, do tega, kako ekipo držati skupaj. Midva delava na tem, da je ekipa res ekipa, da se vsi počutijo vključene, sprejete. Vsi za enega, eden za vse,« o ozadju samih

priprav pove Anja. Kot zanimivost naj omenimo, da si na treningih pomagajo z vizualizacijo, se pravi, da si predstavljajo, da so že na državnem prvenstvu. To jim je nekakšna motivacija, da želijo napredovati in se več naučiti. Sogovornika pravita, da jih enkrat mesečno obišče tudi trener oziroma plesni učitelj, s katerim imajo učno uro. Organizirajo pa tudi delavnice za starše in plesalce, kjer se vsi skupaj pobližje seznanijo, kako sodniki na tekmovanjih ocenjujejo, da vedo, kaj dejansko sodniki pričakujejo od tekmovalnih točk in plesalcev.

Ker posamezna formacija šteje več plesalcev, nas zanima tudi, kako rešujejo situacije, ko na primer sredi leta nekdo obupa ali pa se mu pripeti kakšna poškodba, ki mu onemogoča nadaljnje sodelovanje. Sogovornika pravita, da je lani pri enemu od plesalcev prišlo do poškodbe, zato ni mogel nadaljevati s treningi. V takih primerih se morajo hitro prilagoditi, da se jim ne podre sistem, zato nadomestijo ali priredijo točko. Po njunih besedah takšne stvari skupino še bolj utrdijo in povežejo, pa tudi želja po uspehu je še toliko večja.

Treba je znati sprejemati tudi poraze in se iz njih naučiti čim več, prav tako se je treba veseliti uspehov

In kdaj izvedo, da se je neka skupina uvrstila na kakšno večje mednarodno tekmovanje oziroma svetovno prvenstvo? Sogovornika pravita, da vsako leto konec meseca junija poteka državno prvenstvo. Takrat tudi izvedo, katera skupina gre na svetovno prvenstvo, in sicer pri formacijah se svetovnega prvenstva udeleži prvih pet uvrščenih, pri parih pa prva dva uvrščena. Ker je svetovno prvenstvo v septembru, začnejo s pripravami že v sredini avgusta, kar pomeni, da imajo otroci malo manj počitnic: »Takrat delamo na polno. Najprej je treba priti na prejšnjo raven, tako na kondiciji

števati, da uresničiva letni plan dela. Veliko imamo sestankov s starši, sva pa tudi vedno dostopna po telefonu ali e-pošti. Včasih pride do kakšnega problema, ki ga potem skupaj s starši rešujemo. Skratka, starši so vključeni v ta proces in so zelo pomembni. Plesalci morajo imeti v prvi vrsti podporo doma. Od finančne podpore, vožnje na treninge, tekmovanja in podobno.« Oba sogovornika poudarita, da je pri tekmovalcih veliko odrekanja, če želiš nekaj doseči, potem se moraš odreči kakšni drugi stvari. Zelo pomembno je ekipno sodelovanje in medsebojna spodbuda, na koncu pa tudi pozitivne ali negativne izkušnje s tekmovanjem. Pravita, da je pomembno to, da jih neuspeh ne potre, da je treba iti naprej in se učiti na napakah ter izboljšati nastop. »Naši tekmovalci se skupaj z nama tega zavedajo, in to je tisto, kar vodi k uspehu. Pri tem jim pomagava tudi s tem, da z njimi deliva svoje lastne izkušnje, koliko je bilo odrekanja, vzponov in padcev. Vse skupaj je to šola za življenje.«

Ni pomemben rezultat, pomembno je, da čim bolj napredujemo

Kaj pa strah pred tekmovanjem? Sogovornika pravita, da tekmovanje ni en tak 'bav bav'. To je samo nadgradnja dela in preizkušanje znanja. »Na tekmovanja gremo preveriti naš napredek. Pred tekmo jih z Andražem tudi pozitivno nagovarjava, da smo se vse leto trudili in da smo na tekmovanju z istim ciljem. Kot sem že omenila, ne štartamo na rezultat, temveč na to, da čim bolj napredujemo, da smo čim boljši in da čim bolj oddelamo svoje, prikažemo svoj najboljši nastop, ki smo ga tisti čas sposobni. Vsako tekmovanje prinese pozitivne izkušnje, tudi če ne zmagajo,« pravi Anja. Zaupata nam, da želita iz plesalcev iztisniti maksimum. Da se znajo potruditi za nekaj in da si želijo napredovati.

Na paši zlete otroške formacije

kot pri piljenju točke. Okrog 20. septembra je običajno svetovno prvenstvo, kjer tudi preverimo, kakšen je bil naš napredek in kakšno znanje. Midva na tekme gledava pozitivno. Se jih pa nekateri bojijo. Vendar je treba sprejemati poraze in se tudi čim več naučiti iz njih. Seveda se je treba tudi veseliti uspehov. To je priprava na življenje.«

Ples je šola za življenje

Kot smo že omenili v uvodu, je ples veliko več kot samo ples. Tekmovalci na treningu spoznavajo svoje lastno telo, prepoznava lastne sposobnosti, premagujejo lastne ovire, dvigujejo lastne vrednosti, ko zmorejo stopiti na oder, si gradijo samopodobo in samodisciplino: »Na začetku določiva pravila, ki jih je treba upo-

Ples je nekaj med umetnostjo in športom

Na koncu se dotaknemo še plesa kot takega in kdo se lahko ukvarja z njim. Sogovornika pravita, da je ples nekaj med umetnostjo in športom. Vsakega posameznika se da naučiti plesati, mu približati ples in odkriti v njem talent. Treba je samo vztrajati. Na koncu so boljši tisti, ki so delavni, saj je za uspeh potrebno veliko dela. Pravzaprav ti ne pomaga samo talent, če pri tem ne delaš dovolj. Sogovornika še pravita, da so vrata njihovega plesnega kluba odprta ves čas in da se željni učenja plesa lahko preizkusijo kadarkoli. Dobili bodo marsikaj, če ne medalje na tekmovanjih, pa pomembno šolo za nadaljnje življenje. □

ŠPORT

na kratko

ŠAH

Vir – Na 6. turnirju in srečanju slovenskega šahovskega portala ICP, ki sta potekala v Sahara baru, je premočno slavil član Pirana Stojan Gašparič 7, pred presenetljivo drugim Trzincem Borutom Bajcem 5,5 in Nejcem Amonom iz Šentjurja 5. Sledili so J. Skok 4,5, Sivčević in B. Skok s po 4, Jukan, Ribičič, Čokan, Ribičič in Borštar s po 3,5. Odigrali so sedem kol v pospešenem šahu. Organizatorja srečanja sta bila Peter Černe in Mirko Čokan, odzvalo se je 22 šahistk in šahistov.

Sevnica – Na turnirju ob občinskem prazniku članu Domžal Jožetu Skoku ni uspelo, da bi obranil lansko prvo mesto, saj je v zadnjem kolu le remiziral s Krčanom Gorazdom Musarjem, čeprav je bil ves čas turnirja v vodstvu, in bil naposled drugi. Tako je slavila domačinka Jelena Topič s pol točke naskoka, ki bo jo Skok v primeru zmage prehitel zaradi boljšega buholza. Vsak igralec je imel na voljo 10 minut, odigrali so sedem kol, nastopilo je 21 ljubiteljev šaha. Vrstni red: Topič 6, Skok, Musar in Povše s 5,5, Derstvenšek 5 itd.

Ljubljana – Na 9. turnirju Pokala Slovenskih železnic je bil med 68 udeleženci član Domžal Jure Plaskan odlični drugi, za mednarodnim mojimstvom Mazijem, tretji je bil Logar. Odigrali so devet kol v pospešenem šahu. V skupni razvrstitvi je Jure peti, Virjan Boris Skok pa sedmi, decembra bodo odigrali zadnji deseti turnir cikla. Na njem je doslej sodelovalo kar 165 ljubiteljev kraljevske igre.

Jesenice – Na Mitrovdanskem turnirju, ki ga je pripravilo Kulturno prosvetno, športno in humanitarno društvo Vuk Karadžič iz Radovljice, je zmagal Dušan Zorko, pred Metodom Logarjem, oba sta Kranjčana, tretji je bil Domžalčan Jože Skok, vsi trije so prejeli lepe pokale. V prijateljskem vzdušju je sodelovalo 32 udeležencev, odigrali so devet kol, vsak igralec je imel na voljo 10 minut za razmislek. Vrstni red: Zorko 8, Logar 7,5, Skok 7, A. Černe 6 in Veskovič s po 6, Grčar, S. Knežević s po 5,5 itd.

J. S.

‘Mlinarji’ v Dobu klonili že devetič

Dobljani so v 13. krogu II. SNL doma z 2:1 ugnali NK Radomlje.

Minula nedelja je bila v Dobu zaznamovana s številko 13, saj je prinašala v 13. krogu 2. SNL 13. večni sosedski ligaški derbi, ki ga navijači obeh ekip radi imenujejo kar ‘Vas Classico’. Temu primerno je bilo tudi vzdušje, ki je bilo sila napeto, tako kot vedno, ko si nasproti stojita ekipi NK Roltek Dob in NK Kalcer Radomlje. Letošnja statistika je večinoma v prid gostom, saj so bili ‘Mlinarji’

iz Radomelj do te tekme na visokem 2., Dobljani pa na 15. mestu. A kot smo napovedovali, je to tista posebna tekma, v kateri lahko padajo tudi favoriti. In padli so. Dobljani so svoje večne rivale ugnali z 2:1, to pa je že deveta zmaga ‘Modrih’ iz Doba nad Radomljani, s katerimi so se pomerili v 2. SNL že 13-krat.

Že takoj na začetku tekme so se nogometaši obeh ekip ekspresno lotili resnega ‘ogrožanja’ obeh vratarjev. Že v prvi minuti je domači napadalec Senad Jarovič strelal okvir gola. V 4. minuti pa je bil bolj natančen, ko je po podaji Denisa Šmigoca žogo preusmeril Gregor Čretnik, najbolje pa se je znašel Jarovič in popeljal Dobljane v vodstvo 1:0. A za odgovor Radomelj ni bilo treba dolgo čakati, saj so potrebovali le dve minuti, da so rezultat izenačili. Za 1:1 je v 6. minuti v polno z roba kazenskega prostora zadel Marko Kovjenič.

Dobljani so si v 13. minuti ponovno priigrali izjemno priložnost, a je strelcu prvega gola za Dobljane Senadu Jaroviču vratar gostov David Adam strel ubranil. Ni pa zmozel ubraniti strela v 16.

minuti prvega polčasa, ko je po uspešni dvojni podaji z Jarovičem v polno za vodstvo 2:1 zadel Jernej Leskovar.

Nadaljevanje tekme v 2. polčasu je ponudilo izrazito manj priložnosti. Edino resno so imeli gostje, pa še to v samih izdihljajih tekme, ko je s prostim udarcem poskusil Ernest Grvala, ki je še v minuli sezoni nosil dres Doba. A je ostalo le pri priložnosti, saj je domači vratar Matic Čretnik odlično posredoval in strel ubranil.

Da je bila tekma zahtevna in so se nogometaši borili za ‘vsako žogo’, je dokaz, da je glavni sodnik srečanja Aleksandar Matković na tekmi pokazal kar devet rumenih kartonov. Pet so jih prejeli Dobljani, štiri pa gostje.

Za izjavo smo po tekmi prosili našega ‘admirala’ obrambe, Matica Mirtiča, centralnega branilca NK Roltek Dob, ki nosi dres ‘Modrih’ iz Doba že deveto sezono. Naš centralni branilec, ki je sicer debitiral za Dob 1. maja 2010, ko so se Dobljani takrat še v 3. SNL - zahod pomerili s Tolminom in remizirali 3:3, je za Press NK Roltek Dob povedal: »Igrali smo zelo disciplinirano in to nam je prineslo zmago. Radomlje so bile nenevarne, izjema je uvodnih pet minut tekme in pa zadnja prekinitev na tekmi. Smo pa mi imeli v uvodnih 15 minutah priložnost, da tekmo dobimo z višjim rezultatom, a žal nismo izkoristili svojih izjemnih priložnosti. A to nas ni zmedlo in smo tekmo rutinirano pripeljali do konca.«

Dobljani so s svojo drugo zaporedno (in prvo domačo) zmago malce popravili slab vtis ter se z novimi tremi točkami pomaknili po lestvici navzgor. Z enajstimi (11) osvojenimi točkami trenutno zasedajo 12. mesto na prvenstveni lestvici 2. SNL, za desetouvrščeno Ilirijo pa zaostajajo štiri točke. V prihodnjem 14. krogu Dobljani odhajajo na gostovanje prav k ljubljanski Iliriji. Tekma bo v soboto, 4. novembra 2017 ob 14. uri na stadionu Ilirija v Ljubljani.

Čestitke Dobljanom za zmago na prestižnem ‘Vas Classico’ in popoln izkupiček točk.

Vsi za šampione iz Doba!

GREGOR HORVATIČ, NK ROLTEK DOB

Domžalčani zmagovito v lov za tretjim mestom

Rezultatska kriza je, kot vse kaže, za domžalskimi nogometaši, saj na zadnjih srečanjih nizajo zmage in tekmece le stežka prepustijo vsaj zadetek. Premoč so morali v zadnjih dveh mesecih priznati le vodilnemu Mariboru.

NK DOMŽALE Aktualni državni prvaki Mariborčani so v Domžalah slavili konec oktobra, potem ko je edini zadetek na srečanju s pomočjo prečke v 58. minuti dosegel Jasmin Mešano-

odigranih kolih 29 točk, ekipa ob Kamniški Bistrici eno manj.

Po porazu z Mariborom je 4. novembra za zmago v Kidričevem proti Aluminiju poskrbel povratnik v rumenem

Jure Balkovec (v zraku) je po petih podajah v prvenstvu le prišel tudi do prvega zadetka.

vič. Domači nogometaši, ki so tako v 14. krogu vknjižili peti prvenstveni poraz, so tudi imeli svoje priložnosti, a bili v zaključku premalo natančni. Pričakovanja so bila sicer višja, saj so pred tem varovanci Simona Rožmana nadigrali Ankarano s 6:0 in Gorico s 3:1, a tokrat proti evropskemu tekmeču niso razvili svoje igre. »Porazi so sestavni del športa. Dve tekmo z Mariborom smo odigrali pred odlični srečaji, žal pa nam tokrat ni uspelo priti do zmage,« je povedal Gaber Dobrovolc.

A odziv celotne ekipe je bil pravi, saj so nato sledile tri zmage. Ni pomembno, da so bile tiste minimalne z 1:0, najpomembnejših je novih devet točk, ki Domžalčane na prvenstveni lestvici držijo v stiku z tretjeouvrščenim Rudarjem. Velenjčani imajo po 17

dresu Andraž Kirm. V 80. minuti je nekdanji slovenski reprezentanec začel akcijo Domžal, prodril proti vratom Aluminija in lepo zaposlil Lovra Bezjaka ter nato po njegovem strelu v nadaljevanju akcije v mrežo pospravil odbito žogo, ki je domači nogometaši niso izbili. Drugo zaporedno zmago je Domžalčanom dva tedna pozneje pred domačimi gledalci zagotovil sicer najboljši podajalec v rumenem dresu Jure Balkovec. Belokranjec, ki je dosegel prvi letošnji prvenstveni zadetek, je v 31. minuti z lepim strelom z desne strani kronal dvojno podajo s Petrom Franjčičem in Domžalam priboril sedmo zmago. »Zadali smo si cilj, da na vseh srečanjih do konca jesenskega dela osvojimo poln izkupiček. Na prvi tekmi nam je to že uspelo, zdaj pa so pred nami še trije izzivi,« samozavestno proti koncu prvega dela sezone pogleduje Balkovec. Zadnje novembrsko soboto pa so aktualni pokalni prvaki, ki so letos svoje nastope v tem tekmovanju nesrečno končali že na prvi stopnici proti Muri, vknjižili tri točke v Kranju. Proti Triglavu so v 17. krogu sploh prvič letos slavili na tretji zaporedni tekmi, junak srečanja je bil še en povratnik, Marko Alvir. Domžalčani so imeli terensko premoč, ki so jo kronali z zadetkom v 74. minuti. Tudi nekoliko srečno, potem ko je domači vratar Luka Čadež podajo Balkovca odbil točno v Alvirja, od njega pa je okroglo usnje nato nadaljevalo pot v mrežo. A v prvi vrsti zaslužen, saj so bili Domžalčani tisti, ki so na razmočenem terenu narekovali ritem igre.

Domžalčane 3. in 9. decembra čakata zadnji dve jesenski tekmi z Olimpijo in Rudarjem. Če bo cilj, ki si ga je zadala ‘rumena družina’, izpolnjen, potem bodo tudi nogometaši na zimski premor s tretjega mesta odšli veliko bolj sproščeni in samozavestni, kot se je zdelo še na začetku oktobra.

DOMEN JARC

FOTO: LADO VAVPETIČ/NKDOMZALE.SI

Kros – popravek

Še enkrat objavljamo rezultate jesenskega krosa osnovnih šol občine Domžale in okoliških šol. Pri navajanju nastopajočih je prišlo do napake, za kar se vsem oškodovanim opravičujemo. Znova čestitke vsem nastopajočim, še posebej dobitnikom medalj.

Najhitrejši trije po kategorijah od 9. do 1. razreda:

Učenke 2003: 1. Neja Šterban (Mengeš), 2. Eva Močnik (Preserje) 3. Staša Podboršek (Dragomelj)
Učenci 2003: 1. Klemen Cimerman (Domžale), 2. Mitja Mitrovič (Mengeš), 3. Martin Močnik (Preserje)
Učenke 2004: 1. Eva Hasanagič (Mengeš), 2. Neža Turšič (Rodica), 3. Maja Ifko (Mengeš)
Učenci 2004: 1. Urban Klavžar (Domžale), 2. Žiga Vrhovnik (Mengeš), 3. Žan Pajnič (Preserje)
Učenke 2005: 1. Petra Pograjc (Rodica), 2. Tinkara Peterka (Domžale) 3. Manca Brezovnik (Mengeš)
Učenci 2005: 1. Matic Klopčič Zidar (Domžale), 2. Saš Mišvelj (Preserje), 3. Gal Javrič (Moravče)
Učenke 2006: 1. Lana Avramovič (Venclja Perka), 2. Tjaša Per (Mengeš), 3. Nina Galič (Domžale)
Učenci 2006: 1. Gašper Tilen Štifter (Domžale), 2. Jakob Gril (Mengeš), 3. Nejc Drenik (Dragomelj)
Učenke 2007: 1. Anja Pene (Dragomelj), 2. Pia Platernoster (Dragomelj),

3. Lara Kohek Narobe (Trzin)
Učenci 2007: 1. Jon Janežič (Trzin), 2. Nejc Peterlin (Mengeš), 3. Marcel Pavlin (Rodica)
Učenke 2008: 1. Meta Tancik (Rodica), 2. Tamara Ereš (Mengeš), 3. Leja Kaplan (Domžale)
Učenci 2008: 1. Teo Adrovič (Domžale), 2. Karlin Stanek (Domžale), 3. Tej Jevnikar (Mengeš)
Učenke 2009: 1. Kaja Gorjup (Mengeš), 2. Veronika Peterka (Domžale), 2. Katjuša Špehar (Domžale)
Učenci 2009: 1. Gašper Lenarčič (Rodica), 2. Erazem Jezeršek (Preserje) 3. Ian Savljakovič (Rodica)
Učenke 2010: 1. Zala Zrim (Domžale), 2. Katja Hočevar (Trzin), 3. Iza Berčan (Rodica)
Učenci 2010: 1. Žan Lavrinc (Domžale), 2. Jaka Mlakar (Preserje) 3. Jan Janez Prašnikar (Domžale)
Učenke 2011: 1. Maša Sivec (Mengeš), 2. Taja Belovič (Rodica), 3. Mia Jovanovič (Rodica)
Učenci 2011: 1. Lovro Cotman (Rodica), 2. Filip Šular (Domžale), 3. Jure Pene (Dragomelj)

VABILO NA PREDAVANJE

GIBANJE V VSEH ŽIVLJENJSKIH OBDOBJIH

V vsak drugi ponedeljek v mesecu ob 19. uri vabljeni na predavanje v Knjižnico Domžale, kjer odpiramo različne teme in se pogovarjamo o pomenu pravega gibanja v vseh življenjskih obdobjih.

Naslednje predavanje bo v ponedeljek, 11. decembra 2017, ob 19. uri, z nami pa bo Mojca Grojzdek.

Vstop je prost.

www.sport-domzale.si

Vetrna zaščita za kolo

RUFKO d.o.o.

tel.: 031 802 377

LETA DOMŽALSKIH ORLOV PRED UKINITVIJO (4.)

V dosedanjih treh nadaljevanjih smo lahko pogledovali v čas prvih 12 let obstoja domžalskih Orlov, ki so imeli svoj 'domicil' v Društvenem domu – danes Kulturnem domu Franca Bernika.

Matjaž Brojan

V mnogih, predvsem na kulturno področje usmerjenih dejanjih ter v pripravah zvečinoma množičnih prireditvev z orlovsko udeležbo iz vse Slovenije, so domžalski Orli predstavljali lepo, z narodnim duhom in krščanskim vrednostnim sistemom zaznamovano aktivnost, ki so se ji množično pridruževali predvsem mladi. Odeti v kroje (temu uradnemu oblačilu niso rekli uniforma, ampak kroj) so prisostvovali vsem tedanjim dogodkom kraja, ki je šele leta 1925 iz vasi postal trg. Tu je pogled v nekaj zadnjih let pred ukinitvijo.

Leto 1922 – Čudovita akademija za začetek

Leto 1922 so v Domžalah začeli z akademijo orlov in orlic 19. februarja, ki se je v Društvenem domu začela v krasno ozaljšani dvorani 'pri pogrnjenih mizah'. Sodeloval je orkester domžalske godbe.

Bernik: »Najprej je goste, katerih je bila polna dvorana, pozdravil Orela tajnik Karol Kavka. Zatem je krasno deklamirala 9-letna gojenka Vidka Kunstelj pesmico Orlica sem. Nastopili so orli v članskih prostih vajah za leto 1922, v vaditeljskih prostih vajah za leto 1922 in v simbolični vaji Mi smo Orli, orlice v štirih čeških vajah in v Kolu, ki so ga morala trikrat ponoviti, naraščaj v štirih prostih vajah, gojenke v štirih prostih vajah in baletu, obrtni naraščaj v skupinah, kakor tudi orli in vsi skupno. Pri prosti zabavi je nastopal društveni pevski zbor, delovala je šaljiva pošta, načelnica Ela Hrovat je zapela kostumirana kot ciganka pesem Ciganski otrok in je bilo proizvajanih par šaljivih prizorov. Tudi ameriški zapor je bil spet v polni veljavi. Med pravo zabavo se je župnik zahvalil vsem navzočim. Dohodkov je bilo: vstopnina 2995 kron, za vino, vodo, pokalico 5844 kron, za jestvine, zapor, šopke, cigarete 10.153 kron 80 helerjev, za kavo in čaj 1482 kron. Stroški so znašali: za vino 5233 kron 20 helerjev, za klobase 2400 kron, kruh 1200 kron, davek od vstopnic 960 kron, piškoti 1100 kron, sladkor, maslo 1246 kron, godba 1000 kron in drugo. Skupno so znašali vsi dohodki 20.477 kron 80 helerjev, vsi stroški pa 17.692 kron 80 helerjev. Čistega je ostalo 2785 kron. Naložilo se je v hranilnici za orle 1785 kron, za orlice 1000 kron. Točno v polnoči je župnik zaključil pravo zabavo, ki se je vršila pri najboljši volji in brez vsakega nerada.«

Devetega julija so domžalski Orli sodelovali na javni telovadbi v Moravčah in sicer: 17 orlov, 12 orlic, 20 naraščajnikov in 18 gojenk, 3. septembra pa se je orlovske prireditve na Bledu udeležilo 14 orlov in 12 orlic.

Dvajsetega septembra je bil v Domžalah občni zbor orlovskega odseka. Na njem so poročali, da je imel 21 rednih članov, 77 telovadnih ur s povprečnim obiskom 6 do 11 telovadcev na uro. 34 je bilo fantovskih večerov pod vodstvom župnika Bernika, dohodkov 7385 kron 57 helerjev, izdatkov 7233 kron 96 helerjev. Ostanek dohodka je bilo za 151 kron 67 helerjev. V novo (staro) vodstvo so bili izvoljeni: Janez Kovač (predsednik), Franc Ahčin (podpredsednik in blagajnik), Peter Cerar (načelnik in vaditelj naraščaja) ter Karol Kavka (tajnik); orlice (šlo je za orliški krožek) so predstavile svoje delo 28. septembra. Iz

Osemindvajsetega avgusta 1910 – praznik domžalske kulture, ko je bil odprt Društveni dom, veličastna zgradba Katoliškega izobraževalnega in podpornega društva. Desno: prav tako v tem letu zgrajena vinarna veletrgovca z vinom Antona Müllerja st. Orli so bili ustanovljeni le leto poprej, preden je bila posneta zgornja fotografija.

Boj z meči. Prikazana vaja domžalskih Sokolov. V ozadju tedanja slavninarska tovarna, zdaj občina Domžale.

poročil posameznih odbornic so razbrali, da je imel krožek 32 rednih 'plačujočih' članic, 48 telovadnih ur s povprečnim obiskom 11 do 14 članic na uro in 200 dekliških večerov pod vodstvom gospoda župnika. Prejemkov je bilo za 3500 kron, izdatkov pa za 2500 kron. Preostanka: 1000 kron. V vodstvo orlic so bile izvoljene: predsednica Frančiška Zajec, podpredsednica Ivanka Flerin, načelnica Ela Hrovat, podnačelnica Anica Končan, (bila je tudi vaditeljica gojenk), tajnica Minka Dimc in blagajničarka Pavla Pavlič.

Leto 1923 – Začeli z akademijo

Že 4. februarja so za začetek leta Orli uprizorili vseobsegajočo akademijo z množico nastopov vseh orlovskih skupin. Pet orlov se je predstavilo z vajami na bradlji, ki je bila postavljena na odru, sedem orlic v prostih vajah, 14 gojenk v vajah z venci in robci, 13 šolskih naraščajnikov z vajami za leto 1923, pet obrtnih naraščajnikov v vajah s palicami, gojenke prav tako s palicami, 10 orlov v prostih vajah, 18 gojenk v 'peričicah', za konec pa so se vsi predstavili v skupni vaji, sklepni skupini. Na klavirju je vse sodelujoče spremljal organist, sicer skladatelj Josip Sicherl, zabavnih točk je bilo še več.

Prvič so vstopnino zaračunavali v dinarjih – znašala je 5 din; dotlej so bile denar avstrijske krone. Kljub temu so dobiček s prireditve še vedno ugotavljali v kronah: 5000 kron je šlo orlom, 3574 orlicam.

Enaintridesetega maja so orli in orlice v krajih sodelovali v procesiji Sv. Rešnjega Telesa, 26. avgusta pa na

V. katoliškem shodu na ljubljanskem stadionu, kjer so se vključili med 1900 orlov in 700 orlic.

Orlovska organizacija je v tem letu štela 28 orlov, 32 orlic, 36 naraščajnikov in 38 gojenk.

Leto 1924 – Ustanovili pevsko društvo Domžale

Tudi v leto 1924 so domžalski orli zakorakali z akademijo, ki so jo pripravili 17. februarja, sklenili pa s 'prosto zabavo' ob pogrnjenih mizah. Po nastopih in javni telovadbi orlov in orlic so tudi to prireditev sklenili na šaljiv način s štirimi šaljivimi prizori.

Izplen: 1250 din je šlo orlom, 885 din orlicam. Že teden dni pozneje so domžalski obrtniki uprizorili gledališko predstavo, ustanovili pa so tudi novo pevsko društvo Domžale in prvič zapeli pod vodstvom Ivana Cerarja.

Sedemindvajsetega aprila je v Društvenem domu minil pomemben pevski koncert, saj se je Domžalcem predstavil operni pevec Anton Šubelj z Rodice, pri nastopu pa je s pevskim vložkom sodeloval tudi 'konservatorist' Josip Gostič s Homca. Oba sta zapela več 'komadov' ob spremljavi klavirja.

Trinajstega julija je bil v Grobljah evharistični shod kamniške dekanije, ki se je 'odvil', tako piše Bernik, v najlepšem vremenu, veliki udeležbi in lepem redu. »Izvršil se je veličastno!«, prireditev je krasiло 17 zastav, udeležilo 40 duhovnikov, kamniška godba, sodelovali pa so tudi združeni pevski zbori dekanije z več kot 70 pevci. Domžalskih orlov je bilo v krajih na prireditvi devet in dve orlici. Druge so bile menda med pevkami.

Nastopi orlov so na dvorišču Društvenega doma privabili množico gledalcev. Posnetek z južne strani na Društveni dom Domžale.

Petega decembra zvečer so v Društvenem domu priredili še Miklavžev večer. »Miklavž je bil spremljan iz zračnih višin, ki je po primernem nagovoru priklical med strašnim grmenjem iz pekla Luciferja in celo vrsto peklenških duhov. Medtem, ko je Miklavž po dvorani razdeljeval darila, je Luciferjeva družba na koru take uganjala, da ljudje kar iz smeha niso mogli.«

Orlov so zabeležili v tem letu 23, Orlic je bilo 18, naraščajnikov 22, mladenk 12 in 20 gojenk.

Leto 1925 – Čisto navadno leto

Leto 1925 so začele orlice z akademijo in nagovorom predsednice, deklamacijami, prostimi in simboličnimi vajami orlic, mladenk in gojenk, ki so uprizorila igro Zakleta soba v gostilni Pri zlati goski.

Večjo akademijo so orli 'proizvedli' (ubeseditvev F. Bernika) 15. februarja, ki so jo sklenili z veselico pri pogrnjenih mizah.

Bernik o tem piše takole: »Nastopili so orli, šolski in obrtni naraščaj v petih skupinah, boks-vajah, vajah s palicami, v zastopu, vaditeljskih in simboličnih vajah, Mladi vojaki., šaljivi prizori, nagovor načelnika, tri deklamacije, kupleti. Udeležba je bila velika. Ob polnoči je bila prireditev, pri kateri je orkester domžalske godbe sviral, za-

Janez Kovač (oče Ludvika Kovača) je bil za Antonom Müllerjem ml. drugi predsednik domžalskih orlov, predsednik z najdaljšim stažem. V vsem dolgem predsedovanju je bil tudi nadvse uspešen dramski igralec v igralski skupini Katoliškega izobraževalnega in podpornega društva.

ključena. Dohodkov je bilo 8528 din, čistega preostanka 2425 din.«

Na občnem zboru 6. januarja (že v letu 1926) so sklenili da so poslej dinarji enakovredna valuta dotedanjim kronam: »Kolikor kron doslej, toliko dinarjev poslej,« so rekli.

Leto 1926 – Smrt nekdanjega župana

Že začetek leta je Domžale zaznamoval z žalostnim dogodkom: »15. januarja zvečer ob 7. uri je v Stobu, hišna številka 24 po dolgi in hudi boleznici vodeni umrl 67 let stari društvenik Franc Cerar, bivši gerent domžalske občine, predsednik krajevnega šolskega sveta, predsednik okrajnega cestnega odbora, občinski odbornik, krajevni predsednik SLS in nje vodstveni član, slavninarski tovarnar, mož odločno katoliškega prepričanja, vrlo ugleden in spoštovan daleč naokrog. Pogreb njegov v nedeljo popoldne ob pol četrti uri je bil impozanten. Udeležila so se ga poleg društva z zastavo in orlov tudi vse krajevne organizacije, šolska mladina, godba, pevsko društvo Domžale, gasilci, Sokoli, občinski odbor in ogromna množica ljudstva. Od odprtem grobu mu je dolgoletni tovariš Borc spregovoril kratko, a prisrčno besedo slovesa. Naj blagi pokojnik počiva v miru!«

Petega septembra so orli v Domžalah pripravili 'javno telovadbo' Kamniškega orlovskega okraja. Od zbirališča pred Društvenim domom se je razvila lepa povorka po Domžalah z udeležbo orlov, orlic, mladenk, gojenk in drugih. Po litanijah v domžalski cerkvi je bila popoldne na vrtu gostilničarja Antona Muellera telovadna prireditev z udeležbo množice orlov. Ob sklepu je okrožni predsednik orlov dr. Žvokelj iz Kamnika z navdušenjem in pohvalo govoril o orlovski organizaciji v Domžalah. Popoldne so sklenili z vrtno veselico, ki jo je k sreči le na kratko prekinila silovita ploha, ki je kmalu ponehala.

Petindvajsetega septembra je Domžale vnovič obiskal knezoškof Anton Bonaventura Jeglič. Nasproti so mu z drugimi šli tudi orli na konjih. Sprejem, ki so mu ga priredili Domžalci, je potekal pred šolo. Ob tej priložnosti so gospod knezoškof opravili še sveto birno mladih Domžalcev.

Leto so orli sklenili s pripravo miklavževanja (ob pomoči Katoliškega izobraževalnega in podpornika društva) ter z uprizoritvijo igre Sveti Miklavž. Udeležba ogromna, 'vstopnina iz došlo' 766 din. □

(konec feljtona prihodnjič)

OBJAVE

*Kako je hiša strašno prazna,
odkar te v njej več ni,
prej bila tako prijazna,
zdaj otožna se nam zdi.*

ZAHVALA

Septembra se je v 89. letu od nas poslovila naša draga mami, babi, prababi, sestra, teta in tašča

Marica Majhenič

rojena Demšar, fotografinja v pokoj

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in darove za svete maše.

Za čustveno pogrebno slovesnost zahvala duhovnemu pomočniku župnika g. Svetetu, govorniku g. Gerbcu, Kvartetu Grm, g. Habetu in citrarki Damjani Praprotnik.

Hvala vsem, ki ste naši mami z obiski krajšali čas, še posebno sosedom.

Hvala dr. Mušiču, ki je bil vedno pripravljen pomagati, in osebju endokrinološkega oddelka UKC za prijazno oskrbo mame v zadnjih dneh.

Hvala vsem, ki jo nosite v srcu.

Vsi njeni

*Tako tiho je.
Ni tvojega smeha,
tvojih pridnih rok,
vedno odprtih vrat ...*

ZAHVALA

V oktobru se je v 77. letu starosti od nas poslovila draga žena, mami, mama, tašča, sestra in teta

Rozalija Hribar

roj. Jeretina, po domače Žabenska Rozka z Brda pri Ihanu

Zahvaljujemo se vsem, ki ste bili ob njeni smrti ob nas na takšen ali drugačen način: s toplo besedo, stiskom roke, darovanjem za svete maše in sveče, s pogovorom, z molitvijo ali le s pogledom.

Iskrena zahvala gre tudi za nesebično pomoč njeni osebni zdravnici dr. Darji Manfreda in sestri ter osebju urgentne službe ZD Domžale za večkratno hitro pomoč.

Rada je imela ljudi, rada je skrbela za druge in mislila le na druge, zato je hvala prav vsem, ki ste jo pospremili in kakorkoli sodelovali na njeni zadnji zemeljski poti: župnikoma dr. Marku Pozniču in somaševalcu Štefanu Pavliju za lepo opravljen obred, pevcem za doživeto petje in Luki za ganljivo zaigrano pesem na violino. Hvala tudi Pogrebni službi Vrbančič.

Veseli smo, da smo bili del njenega življenja. Zdaj ostaja v naših srcih in mislih.

Vsi njeni

*Tako tiho, skromno si živela,
takšno tudi si življenje imela,
zdaj rešena si vseh bolečin,
za tabo ostal bo lep, a boleč spomin.*

ZAHVALA

v 83. letu življenja je za vedno odšla v večnost naša draga mami, babica, sestra in teta

Valentina Grošelj

rojena Osolin iz Škocjana

Ob nenadni, nepričakovani izgubi naše drage mami se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, mašne darove in besede tolažbe. Iskrena hvala gospodu župniku Juretu Ferležu za lep pogrebni obred in sveto mašo ter pevcem, ki so zapeli njeno najljubšo pesem.

Hvala vsem, ki ste ji ob njeni težki življenjski poti namenili prijazno besedo.

Spominjali se bomo njene neizmerne skromnosti, delavnosti in poštenja.

Vsi njeni

*Od tu naprej se pota več ne pno.
Skrbi in želje vse zamro,
končala si svojo pesem,
kakorkoli prebrodila stiske
in prestala vse boli.
(J. Klobučar)*

ZAHVALA

V oktobru je svojo življenjsko pot v 96. letu sklenila naša draga mama, babica, prababica, praprababica, tašča in teta

Dana Stele

roj. Ocepek

Vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom in prijateljem, ki ste nam ob boleči izgubi stisnili roko, podarili cvetje in sveče, hvala. Hvala gospodu župniku za lepo opravljen obred in oktetu Krt za zapete žalostinke.

Hvala tudi vsem, ki vas nismo posebej imenovali, a ste nam stali ob strani, nam karkoli pomagali, ter našo mamo pospremili na njeni zadnji poti in jo ohranili v lepem spominu.

Žalujoci: sin Janez ter hčeri Dani in Mari z družinami

*Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljaja,
le delo tvojih rok ostaja.*

ZAHVALA

V 87. letu se je od nas poslovil dragi mož, oče, dedek, brat in stric

Zdravko Čretnik

po domače Kroharjev Zdravko iz Trnjave

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sodelavcem in sosedom na Stritarjevi na Viru in v Trnjavi za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, sveče in darove za maše. Hvala UKC Ljubljana, gasilcem iz Krašnje, Zvezi borcev NOB, gospodu župniku, Pogrebni službi Vrbančič, cvetličarni Vesel in društvu izgnancev Slovenije.

Ni besed, s katerimi bi izrazili hvaležnost vsakemu posebej, ki ste našega atija Zdravka imeli radi, ga spoštovali in ga pospremili k večnemu počitku.

Žena Ančka, sin Marko z Marjeto ter Nuška in Irena z družinama

*Nasmešek tvoj v nas nikoli ne bo zbledel,
v spominu našem tvoj obraz večno bo živel.*

ZAHVALA

V 93. letu se je poslovil naš dragi oče, dedek in stric

Lovro Mokorel

iz Domžal

Iskrena hvala vsem sosedom, prijateljem, znancem in podjetju Količevo karton za izročena sožalja, darovano cvetje in sveče. Hvala vsem skrbnim negovalkam Doma upokojeencev Domžale, ki so mu bile v pomoč v zadnjih letih, in hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Ohranili ga bomo v lepem spominu.

Vsi njegovi

*Dobrota tvojih rok ne mine,
čas ohranja nam spomine.
In hvaležno misel nate.*

V SPOMIN

19. novembra je minilo leto dni, odkar nas je zapustila mama

Cilka Lukman

s Krtine

Hvala vsem, ki se je spominjate.

Vsi njeni

*Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate spomin
bo večno ostal.*

ZAHVALA

V 75. letu se je od nas poslovil

Emil Kralj

iz Domžal

Iskrena hvala sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, sveče in denarno pomoč. Hvala Pogrebni službi Vrbančič in gospodu župniku za lepo opravljeno pogrebno slovesnost.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V 69. letu se je od nas poslovil dragi sin, oče, brat in dedek

Radivoj Veit

z Vira pri Domžalah

Iskrena hvala vsem za izrečeno sožalje, podarjene sveče in cvetje.

Hvala Onkološkemu inštitutu in zdravnici dr. Grašičevi, zdravniku dr. Mušiču za vso prijaznost in podporo na njegovi zadnji poti ter patronažni sestri Špeli Frumen, hvala župniku ter Pogrebni službi Vrbančič za lepo opravljen obred.

Hvala Hospicu, osebju in Heleni Gregorčič za vso požrtvovalnost in prijaznost do umrlih in njihovih svojcev.

Vsi njegovi

*Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljaja,
le delo tvojih rok ostaja.*

V SPOMIN

9. novembra je minilo leto, odkar nas je zapustila

Franciška Gabrovec

iz Domžal

Hvala vsem, ki se je spominjate, se ustavite ob njenem grobu in ji prižgite svečko v spomin.

Tvoji domači

*Ko bom odšla,
vam pustim največ, kar vam lahko:
Sonce,
dež
in
mavrico. (R. Volker)*

ZAHVALA

Na pragu sto let je svojo življenjsko pot sklenila naša mama

Ivica Pogačnik iz Domžal

Vsem, ki ste se ji poklonili ob njenem slovesu, se iskreno zahvaljujemo.

Posebno zahvalo izrekamo g. Franciju Gerbcu za oris mamine življenjske poti.

Vsi njeni

*So travniki pokošeni in njive zorane,
le v naših srcih ostale so nezacejlene rane.
Kjer smo mi, si tudi ti,
pa čeprav samo spomin – spomin na tebe
še živi.*

V SPOMIN

18. novembra je minilo deseto leto, odkar nas je zapustil naš dragi mož, ati in ata

Franci Merčun

Hvala vsem, ki ga ohranjate v lepem spominu, mu prižgite svečke in v mislih nanj postojite ob njegovem grobu. Hvala!

Vsi njegovi

PISMA BRALCEV

Uredništvo si pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov, v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Prispevki za rubriko Pisma bralcev morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter kontakt, na katerem je mogoče preveriti avtentičnost avtorja.

Zaščitimo ptice

Ptice so ogrožene. Najbolj škodljiva so jim nespametna človekova ravnanja. Kemizacija okolja jih zastruplja, motorni promet in odsevne fasadne zasteklitve stavb jih ubijajo. Se tega zavedamo, primerno ukrepamo? Videti je, da ne.

Kot primer slabe prakse naj omenim novozgrajeno osnovno šolo v Ihanu. Precejšnji del fasade je zastekljen, tudi tam, kjer ni nobene potrebe po tako pretirani osvetljenosti. Če zamenjamo to, da so zasteklitve drage ter so energetske izgube steklenih površin trikrat večje od toplotno izoliranih zidov, je taka gradnja pogubna za ptice. Na dan tehničnega pregleda smo videli lastovko, ki je nemočno obležala na tleh, ker jo je zavedla transparentna zasteklitve avle, skozi katero se vidi na drugo stran stavbe. Investitorici, to je občini, je bilo v zapisniku o tehničnem pregledu podano navodilo oziroma priporočilo, da na stekla nalepi opozorilne silhete ptic ujed kot omilitveni ukrep za preprečevanje trkov ptic v stekla. Očitno je priporočilo pri odgovornih na občini našlelo na gluha ušesa. Do danes še niso ukrepali. Zanima me, če bodo.

Krumerški klanec

Spoštovani, najprej pohvala občini Domžale, da je asfaltirala krumerško cesto. Žal se zdaj pojavlja nova težava. Dokler je bila cesta makadamska, so vozniki po klanecu morali voziti počasi, saj je voda sprala pesek in naredila takšne luknje ob obeh straneh ceste, da sta se dve vozili komaj srečali. In kaj se dogaja zdaj? Na vrhu klanca je lokalno parkirnišče za pet vozil. Mi, ki zavijamo levo s parkirišča, ne vidimo, kaj prihaja po klanecu navzgor, in tisti, ki s preveliko hitrostjo privedejo po strmini navzgor, ne vidijo nas. Slej ko prej bo prišlo do nesreče.

Predlagam odgovornim službam, da pred prvimi krumerškimi klanecem postavijo znak za omejitve hitrosti 40km/h.

Lep pozdrav

RUDI KRIŽANIČ

POIŠČITE NAS TUDI NA FACEBOOKU

SLAMNIK

GLASILO OBČINE DOMŽALE

JOŽE NEMEC
ZA DVO DOMŽALE - KAMNIK

NAGRADNA KRIŽANKA 10

Nagrajenci, ki so pravilno rešili križanko v glasilu Slamnik št. 10-2017:

Roman Učakar iz Domžal (2 vstopnici za ogled filma v Kulturnem domu F. Bernika za sezono 2017/2018)

Bernarda Us iz Domžal (2 vstopnici za ogled filma v Kulturnem domu F. Bernika za sezono 2017/2018)

Tatjana Karlovšek iz Domžal (2 vstopnici za ogled filma v Kulturnem domu F. Bernika za sezono 2017/2018)

Nagrade podarja:
Kulturni dom Franca Bernika
Domžale, Ljubljanska cesta 61,
1230 Domžale

Rešitev križanke je:
SLEDI V SVILI

NAGRADNA KRIŽANKA 11

Nagrajuje Kulturni dom Franca Bernika Domžale

Nagrade:

Trikrat po dve vstopnici za ogled filma v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale za sezono 2017/2018

Pravilno geslo križanke nam lahko pošljete do ponedeljka, 18. 12. 2017, na naslov: Uredništvo Slamnika, Ljubljanska c. 61, 1230 Domžale. Imena izžrebanih dobitnikov nagrad bodo objavljena v naslednji številki.

NAGRADNA KRIŽANKA 11

Kulturni dom
Franca Bernika, p. p. 2
1230 Domžale

	AVTOR: GREGA RIHTAR	VILIČASTA RIBJA KOŠČICA	ZELENJAVA ZA JUHE	UGOTOVLJANJE POLOŽAJA	ODPRTA TELESNA POŠKODBA	LISTEK Z NAPISOM	STARI OČE	POLSTENO, POZNEJE USNJENO POKRIVALO V MADŽARSKI VOJSKI	NAGRADNO GESLO KRIŽANKE	ORGANSKA KISLINA, KI VSEBUJE AMINOSKUPINO	LJUDSKA GLASBA Z JV ZDA, COUNTRY	IGRALKA	IGRA Z DVEMA SNOPI MA PO DVAINPETDESET KART	PRODAJALEC RIB	SEDMA ČRKA GRŠKE ABECEDE	AMERIŠKA IGRALKA RYAN	IGRALEC BAN
	PROGRAM																
	NAZIV ZA ČETIRTO NEDELJO V ADVENTU							UMIK NEKD. PRIPRAVNIK ZA DUHOV. POKLIC									
	OTOŠKA DRŽAVA V JUŽNEM KARIBSKEM MORJU, OB SEVEROVZHDNI OBALI VE-NEZUELE	OBJEKT, PO KATEREM VODI POT ČEZ REKO	ZEVSOV SIN, AJAK ZVEZNA DRŽAVA NA JV ZDA				GROFICA NOGO-METAŠ MARIBORA (MITJA)								GRUČASTA VAS POD KOČEVSKO MALO GORO	MOČ, JAKOST	DRUŽBENI POLOŽAJ
	BRITANSKI OTOK V IRSKEM MORJU				BOLIVJSKI PREDSEDNIK MORALES			ŠKOTSKI POLITIK (JOHN BOYD)					AM. DISKO PEVKA (DIANA) OŽIG NA RASTLINAH				
	ENOTSKI VEKTOR				TANKA MREŽASTA TKANINA ZA ZAVESE			SPODRS- LJAJ PREKMUR- SKA JED					ŠIVALNO SREDSTVO	ODRGNINA KOŽE			
	NORDLJSKI IZRZAZ ZA SMUČI				DOKAZ ODSOT- NOSTI S KRAJA ZLOČINA						VIŠEČ LONČEK S CVET- LICAMI						
	AZLJSKA DIVJA KOZA				ITALI- JANSKI POLITIK (LAM- BERTO)		NRAVNI ZNAČAJ SKUPINA LJUDSTEV V GANI				NADZORNIK V STAREM RIMU	TROPSKI VIHAR AMERIŠKA VESOLJSKA AGENCIJA					
	FRANCOSKI FOTOGRAF, STRIPAR IN KARIKAT- URIST (FELIX)							BRITANSKA IGRALKA JACKSON ARHITEKT MIHEVC							NESKON- ČNA DOBA	RDEČE- RJAV ZELEDZOV OKSID	ALPSKI SMUČAR KRANJEC
	PEVEC PESTNER																
	KLIN, KI DRŽI KOLO NA OSI							GRŠKA BOGINJA PREPIRA, ERIS							GLADKA BOMBAŽNA, VOLNENA TKANINA		
	SKRIVNOST							BOSANSKI REŽISER TANOVIC							KABINA NA LADJI		
	ORGANSKA SESTAVINA KOSTI							NAOČNIKI							GANSKI DIPLOMAT (KOFI)		

POMOČ: AKOLIT-nekdanji pripravnik za duhovniški poklic, AMPELA-viseč lonček s cveticami, ERIDA-Eris, KANTRI-ljudska glasba z jugovzhoda ZDA, country, RORATE-naziv za četrto nedeljo v adventu, SERŽ-gladka bombažna, volnena tkanina

OKOLJE

KOLUMNA • KAM GREŠ, ČLOVEK?

ANTON KOMAT

ONA IN ON

V ZDA se dogaja prava komedija zmešnjav. Večina novic iz 'sveta znanih' je zdaj posvečena spolnemu nadlegovanju žensk, seveda 'slavnih' in lepih.

Na eni strani imamo moške spolne plenilce, na drugi pa žrtve ženskega spola, ki se borijo za pravice in dostojanstvo žensk. Predatorji so seveda vplivni producenti, režiserji in znani igralci, med žrtvami pa ne najdemo imen velikih zvezdnic filma. Obtožbe žrtv segajo vse od poskusov posilstva in erotičnih nečednosti pa do napeljevanja k spolnim igriscam, zapeljevanja, božanja in trepljanja po ritkah. Začelo se je v Hollywoodu, mestu pregreh in hedonizma, zdaj pa je preskočilo v svet športa. Lepo in prav, vendar bitka spolov v ZDA vse bolj prerašča v histerični seksizem. Dogaja se pravi lov na čarovnice. Zadostuje že zapis na twitterju, ki obuja neprijeten spomin na dogodek pred desetimi ali več leti in že padajo glave spolnih razvratnežev, prekinjajo se pogodbe in uničujejo se kariere. Pri opisanih spolnih nadlegovanjih seveda ni prič, zato se postavlja vprašanje dokazov. To je tudi razlog, da problema ne obravnavajo sodišča, kjer je že konkretno posilstvo težko dokazati. Da ne omenjam groze žensk pred zanje ponižujočimi sodnimi postopki, ki jih vodijo v večini primerov moški. Zato se v ZDA večina prijavljenih primerov konča za zaprtimi vrati z izvensodno poravnavo. Toda v zdajšnji histeriji je dovolj en sam zapis na družabnem omrežju, zato se postavlja tudi vprašanje, zakaj so bile žrtve dolga leta tiho in so se oglasile šele sedaj? Mnogo znancev, ki so dlje časa preživeli v ZDA, mi

je povedalo, da je glede spolnosti to dežela neverjetnega sprenevedanja. V javnosti je spolnost tabuizirana do mere demoniziranja, zasebno pa je tam razvrat, ki mu ni para v Evropi. Samo, bog ne daj, da karkoli pride v javnost. Če mediji zalotijo poročenega politika v zvezi z drugo žensko, to prinaša konec kariere. Psihoterapevti iz prakse že dolgo vedo, da: »Moški pozabi, a ne odpusti; ženska odpusti, a ne pozabi.« Ker pa dogodki iz ZDA slej kot prej pljuskejo k nam, lahko pričakujemo podobno komedijo zmešnjav tudi pri nas.

Ljudska modrost pravi, da moški izbira, ženska pa izbere. Ta resnica je stara toliko kot človeški svet, kajti zapisana je v biotski naravi človeka. Moški je bil večji del zgodovine lovec, ki lovi, ali vsaj poskuša ujeti plen. Med njegov plen naj bi spadale tudi 'trofejne' ženske, postavne, zdrave in rodne, vendar se je na področju ženskega plena zapletlo. Ženske nikakor niso pristale na klavno usodo mogočnega mamuta ali ogromnega tura, ker so one izbirale, in izbrale tistega 'trofejnega' moškega, ki je zagotavljal varnost in redno dobavo hrane zanje in za njihove otroke. Takrat je šlo za golo fizično preživetje, danes je dramaturgija bolj sofisticirana. Namesto moči, poguma in kopja je v igri denar. Sodobnemu moškemu ni treba nadomesti prevara, namesto kopja pa dobre VIP zveze. Zanimiv je tudi krožni proces vloge moškega v družbi, ki poteka v času takole: dobri časi ustvarjajo

šibke moške – šibki moški ustvarjajo slabe čase – slabi časi ustvarjajo močne moške – močni moški ustvarjajo dobre čase in krog se zavrti. Sami lahko ugotovite, kakšni so moški danes, šibki ali močni, ostaja pa dejstvo, da v vsakem primeru ženske izbirajo.

No, ne vedno, kajti obstoje mnoge družbene prisile in prakse, z nalogo, da pokorijo ženske. K zlorabam družbene moči, ki jo prakticirajo predvsem moški, pa delno prispevajo tudi ženske same. Ni jim tuje, da oblečejo krajše krilce, bolj oprijeto majico ali ozke hlače, ravno prav razpeto bluzo, drzne štičke ali predrzno ličenje. Jasno, da take igrice flirtanja potekajo tako pri razgovoru za službo ali boljše delovno mesto kot za vlogo v filmu ali nastopu pred kamero. Kar se začne s koristolovstvom, se lahko za žensko nadaljuje s spolnim namigovanjem in nadlegovanjem moškega. Če ženska nima predsodkov po načelu 'dala bi vse za to delovno mesto, to vlogo v filmu ali to mesto voditeljice v TV šovu', potem sicer konča v postelji, vendar je svoj cilj dosegla. Če pa se upre nečedni ponudbi, tvega maščevanje zavrnjene veličine. S tem pa se razpira široka siva cona med delovnim sestankom in zmenkom. In v tej sivi coni se lahko zgodi karkoli, raba ali zloraba. Ravno koristolovke so namreč tiste, ki najbolj škodijo pravim žrtvam moškega spolnega nasilja.

Če pogledamo v obraz civilizacije, kakršna je prestopila prag tretjega tisočletja, lahko uzremo sliko čustvene raz-

“Dobili smo par, ki preživlja najtežjo obliko samote, samoto v dvoje.

človečenosti, vsesplošne agresivnosti v odnosih in obilje motenega vedenja; vidimo civilizacijo, v kateri ni nič svetega, kjer se dogaja skrunitev dostojanstva rojstva, svetosti življenja in posvečenosti umrlih; zremo v svet, v katerem je porušeno ravnovesje med spoloma, kjer otroke zlorablajo starši, kjer cvetita pedofilija in trgovina z ženskimi telesi, kjer naraščajo pornografija, spolno nasilne in kriminal, kjer je posiljena vsaka peta ženska in razbit vsak tretji zakon, svet prepoln impotentnežev, frigidnic in zavrtežev vseh vrst, psihoz, drog, alkohola in terorizma vseh barv, kjer prevladujeta brezbriznost in neumnost in kjer sta poglaviti gonili pohlep in zavist. Vse zlo tega sveta je nastalo zaradi nasilne eliminacije kulture ženskega principa in ženskega počela življenja kot posledica vulgarnega patriarhata brez ravnotežnega dejavnika, ženske. Naša pot se je začela v davnini paleolitika in tisto bistveno, kar je krasilo tisti čas, sta bila moški in ženska, pravzaprav njen odnos. Kadar je lovca prežemal ubijalski nagon, je ob njem trdno stala njegova ženska, nabiralka, lončarica, zdravilka, strojilja in šivilja, ljubeča žena in skrbna mati. Izzarevala sta skupinsko zavest življenja, v kateri so prevladovali sožitje, enakost, strpnost in solidarnost. Živeli so po načelu: »Nihče

ni lačen, dokler nismo lačni vsi.« Naravna ženska je kot vsaka samica narave imela pravico sprejeti ali zavrniti spolni izziv samca. Tak naravni zakon je kot tabu izključeval vsako ponižanje in posiljevanje ženske.

Danes sta izgubljena oba, Ona in On, ki sta si postala sovražna tujca. On, prestrašeni deček, ki ne ve, kaj bi poleg zadovoljevanja spolne sle in materialnih prividov na tem svetu sploh počel, in Ona, ki si je v obrambo padle integritete izbrala najslabšo pot, pot moškega, in s tem izgubila vse, svojo ženskost. Dobili smo par, ki preživlja najtežjo obliko samote, samoto v dvoje. In tako On, pozerski mač, s pravico močnejšega uničuje vse, kar mu prekriza pot in zlorablja ženske. Ona pa doživlja dramo moderne ženske, ko s hladnostjo preračunljivke in z glamurjem hodečega obešalnika lovi nekdanjega lovca. Ona lovi Njega, lovca. Narobe svet!

Inkovski mit govori, da je žensko, to najmočnejše in hkrati najkrhkejše bitje, ob stvarjenju sveta, priklicalo moško hrepenenje. To se mora obuditi. V takem svetu bo pomembna družbena vloga ženske, ne pa njen položaj, ne gre za formalno enakopravnost, ampak za enakovrednost v odnosu. Pomembna je torej vsebina, ne pa oblika odnosa, gre za novo kulturo sobivanja moškega in ženske, za katero ni potreben razum, ampak srce. Le tako se bosta našla oba v izvorni simbolni prapodobi, in odtlej bo življenje srečnejše za vse otroke tega sveta. □

KAKO PRATI PRI ALERGIJAH?

Ko imajo naši otroci – ali mi sami – težave s kožnimi boleznimi, alergijami ali suho kožo, lahko pranje perila veliko pripomore k lažšanju težav. Ali pa jih poveča.

Jure NOVAK
specialist za belo tehniko

ETIS

Kaj bi bilo idealno za vas?

Ljudje v težavah največkrat pomislijo, da je zanje le najsodobnejši pralni stroj dovolj dober. Pa to niti v sanjah ne drži. Kaj je rešitev? In kje jo najti?

ETIS je že 25 let najboljši prijatelj zahtevnih v svetu bele tehnike in kuhinj. Ne prodajamo škatel. Pomagamo izbrati opremo, ki bo idealna za vaš način dela in vaše želje. Vso opremo tudi servisiramo, zato bolje kot drugi vemo, kaj deluje in kako trajno je.

Se želite pogovoriti z nekom, ki se spozna in ni le prebral prospekta? Pridite v ETIS. Tu razumemo zahteve.

OGLASITE SE ŠE DANES:

ETIS DOMŽALE, Ljubljanska c. 92 | www.etis.si